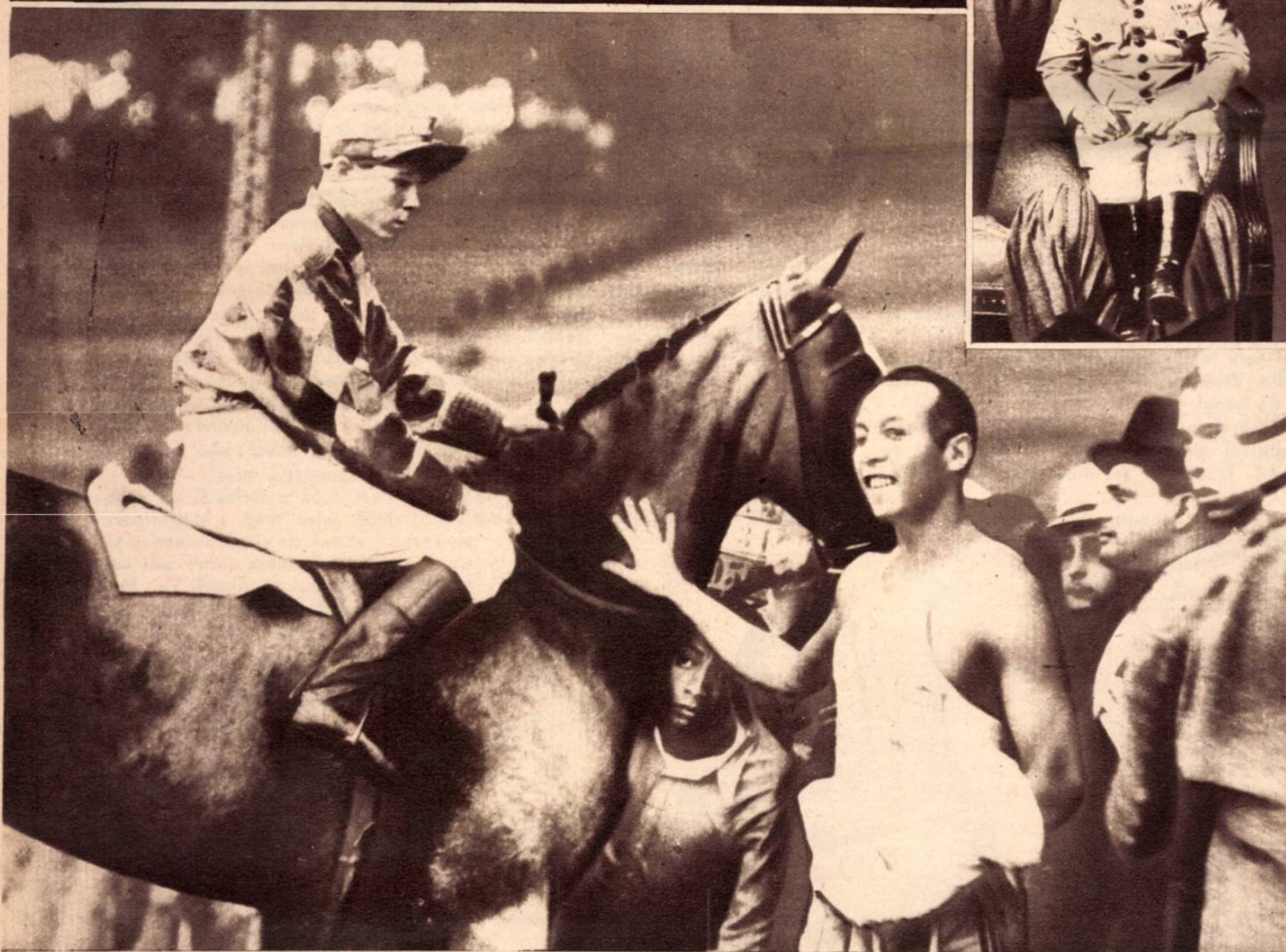
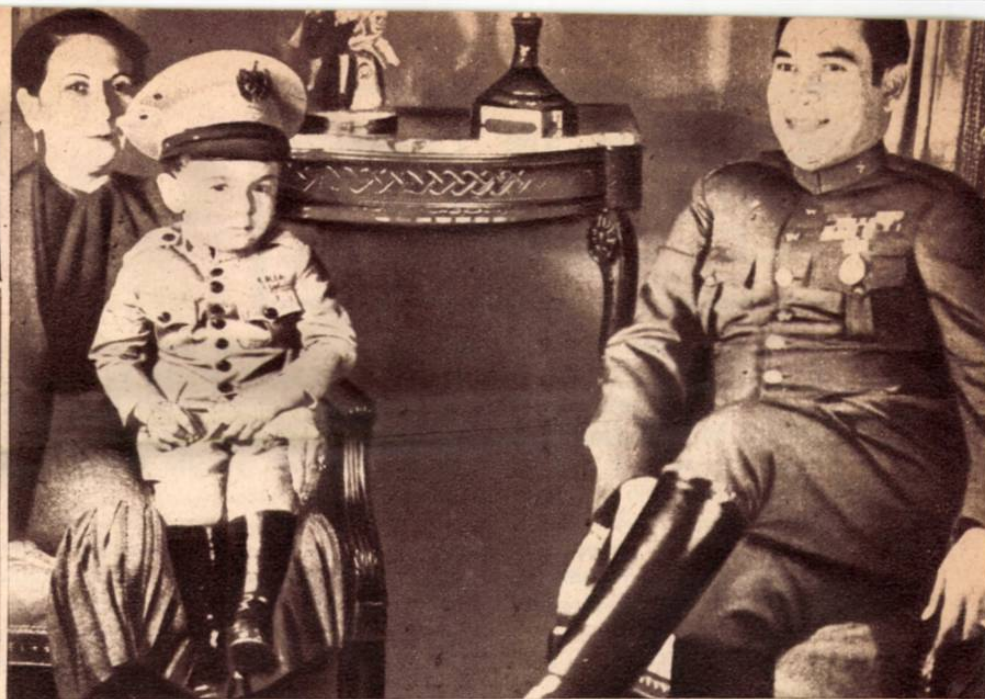

DIN TOATĂ LUMEA

Primul ministru al Japoniei și tatăl său trimit felicitări de Anul Nou

Koki Hirota, primul ministru al Japoniei a primit de Anul Nou vizita tatălui său, care cu toată vârsta înaintată continuă să activeze intens în domeniul antreprizelor de construcții. Fotografia noastră îl înfățișează pe Tokuhei Hirota (dreapta) scriind câteva tradiționale felicitări de Anul Nou, în vreme ce fiul său îl asistă.

DICTATORUL CUBEI IN INTIMITATE

Colonelul Battista a jucat un rol extrem de important în demisia președintelui Gomez și instalarea noului președinte al republicii cubane, d. Federico Bru. Iată în ilustrația noastră pe colonelul Battista fotografiat împreună cu soția și fiul său, în prima zi de Crăciun, în reședința sa din Habana.

CEL MAI BUN ALERGĂTOR DIN LUME INTRECE UN CAL DE CURSE

Jesse Owens, renumitul alergător negru, care a produs o impresie atât de formidabilă la olimpiada din Berlin bătând mai multe recorduri, a reușit o nouă performanță senzațională. Trecând la profesionism, Owens și-a făcut debutul în public printr-o întrecere cu un cal de curse. Având la start un avans de 10 metri, Owens a sosit la potou cu 5 metri înaintea armăsarului pur sânge. Fotografia noastră îl înfățișează pe Owens după victoria sa asupra calului de curse.

*dimineata
și seara*

pentru curățirea dinților, KALODONT, - spumoasa pastă de dinți! Mai ales seara, pentru înlăturarea resturilor de mâncare aflate între dinți și cari devin, lesne, în timpul nopții, focare de infecție, dând, astfel naștere diferitelor boli ale dinților. De aceea curățați-vă și seara, dinții, — și cât mai bine.

KALODONT
CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

REFORME IN LEGILE BRITANICE ALE DIVORȚULUI

DIVORȚUL

IN ȚARA TRADIȚIEI

NICICÂND chestiunea divorțului n'a fost mai mult discutată decât în momentul de față. În restul Europei s'a aflat cu oarecare surpriză că marea majoritate a Englezilor sunt potrivnici acestei idei a despărțirilor, iar unul dintre primele argumente ridicate împotriva d-nei Wallis Simpson, au fost cele două căsătorii ale sale, sfârșite ambele prin divorț și faptul că foștii săi soți erau în viață.

Mirarea continentului este lesne de înțeles, dacă examinăm regulat jurnalele. Mai în fiecare zi, presa ne anunță ca pe un eveniment senzațional divorțul câte unei perechi proeminente. E de ajuns să cităm doar câteva din cazurile menționate în ultimele săptămâni; despărțirea Contelui de Jersey, a contelui de Warwick, a cunoscutului publicist Sir Neville Pearson de soția sa Gladys Cooper, o actriță celebră, și în sfârșit, a faimoșilor ași aviatici, Jim și Amy Molisson.

Dar impresia creată de aceste cazuri este falsă. În anumite cercuri aristocratice și în straturile populației înstărite, divorțul este mai mult sau mai puțin unul dintre privilegiile, pe care ți le dă banul.

Raritatea divorțului în masa populației se datorește într-o foarte mică măsură unor vederi morale sau religioase. Motivul principal rezidă în îngrădirile pe care legiuirea engleză le pune divorțului, făcându-l accesibil doar persoanelor cu considerabile resurse bănești.

Legea engleză nu recunoaște decât un adulter dovedit, sau formal admis de către unul dintre soți, ca motiv de divorț, cu rezultatul că persoana care doarește să-și reia libertatea trebuie să-și plătească un juristconsult, cheltuielile maritorilor și, adesea, toate cheltuielile de judecată, iar mai presus de toate, să consacre acestui proces tot timpul său. Iar cum secțiunile de divorț ale tribunalelor sunt puține și foarte aglomerate, trec uneori ani, până să se ia în considerație o cerere, dacă acela care a înaintat-o nu este în situația de a „trage sfori”.

Cu cincisprezece zile înainte de declararea crizei regale, pricinuită de proiectul căsătoriei ex-regelui Eduard cu d-na Simpson, se introdusese în Camera Comunelor o lege care căuta să reformeze și să modernizeze legea britanică a divorțurilor. Autorul acestei legi este A. P. Herbert, humorist faimos, unul dintre stâlpii spiritualei publicații care este „Punch”-ul și care, spre mirarea tuturor, a fost ales în Parlament ca reprezentant al Universității din Oxford.

Căsătorit el însuși de 22 de ani, soț

D. A. P. Herbert, ca un profund cunoscător al firii omenești, ce este, crede că soții trebuie să aibă timpul de a se obicinui unul cu altul, mai înainte de-a decide dacă pot să trăiască toată viața laolaltă sau nu. Dar cu toate că sunt îndeajuns de rezonabile aceste reforme au dat loc la sgomotoase proteste din partea unei mari majorități a populației și va mai trece mult, până ce mica burghezime îmbibată de puritanism va înțelege că divorțul nu este numai un păcat. Cazul ex-regelui Eduard a îndreptat privirile publicului și asupra punctului de vedere bisericesc. Biserica anglicană nu refuză recunoașterea divorțului, cum face cea catolică, dar fără să invoace vreun principiu dogmatic, majoritatea autorităților bisericești ale Angliei nu permit unei persoane divorțate să se recăsătorească în biserică. Această eventualitate amenința căsătoria ex-regelui Eduard cu d-na Simpson. Acum, se propune ca biserica să se acomodeze hotărârilor Statului, și dacă acesta decide că într'un anumit caz divorțul ar fi necesar, biserica nu trebuie să ia o atitudine contrară.

Acum că se discută o reformă a legii divorțurilor, revine în prim plan chestiunea celui ciudat „Magistrat al Regelui”, care este șeful unui oficiu independent de Tribunale și poliție. El își are detectivii săi și-i revine să examineze cauzele unui proces de divorț și dovezile ce se aduc. Mai înainte de transcrierea divorțului, Curtea acordă așa numitul „decree nisi” — cum s'a întâmplat în cazul divorțului Simpson, la Ipswich — și după o perioadă de probă de șase luni, decretul devine definitiv, dar numai dacă între timp, „Magistratul Regelui”, ajutat de către detectivii săi, n'a descoperit că acela dintre soți care a intentat procesul de divorț, s'a făcut vinovat de adulter, înaintea sau în cursul perioadei de probă. Dacă a făcut o constatare în acest sens, magistratul Regelui produce dovezile și declară acțiunea închisă. După aceasta divorțul devine imposibil. Intervenția sa are de obicei loc atunci când i s'a adus la cunoștință că adulterul a fost înscenat, pentru înlesnirea divorțului. În fond, se procedează astfel cu trei sferturi dintre divorțurile acordate, dar cum „Magistratul Regelui” are o funcție ridicul de nepotrivită și un personal tot atât de puțin corespunzător, el nu poate decât să-și aleagă la întâmplare cazurile pe care le cercetează și foarte rar intervenția sa are vreo urmare.

Această instituție poate să apară fără efect și învechită dar, după cum ați putut vedea din evenimentele ultimelor săptămâni, tradițiile și ideile Evului Mediu mai joacă încă un rol extrem de important în Anglia.

Copyright Keystone Press Agency

Mr. A. B. Herbert, faimosul humorist, care-a introdus în parlamentul englez un proiect pentru reforma legii divorțurilor.

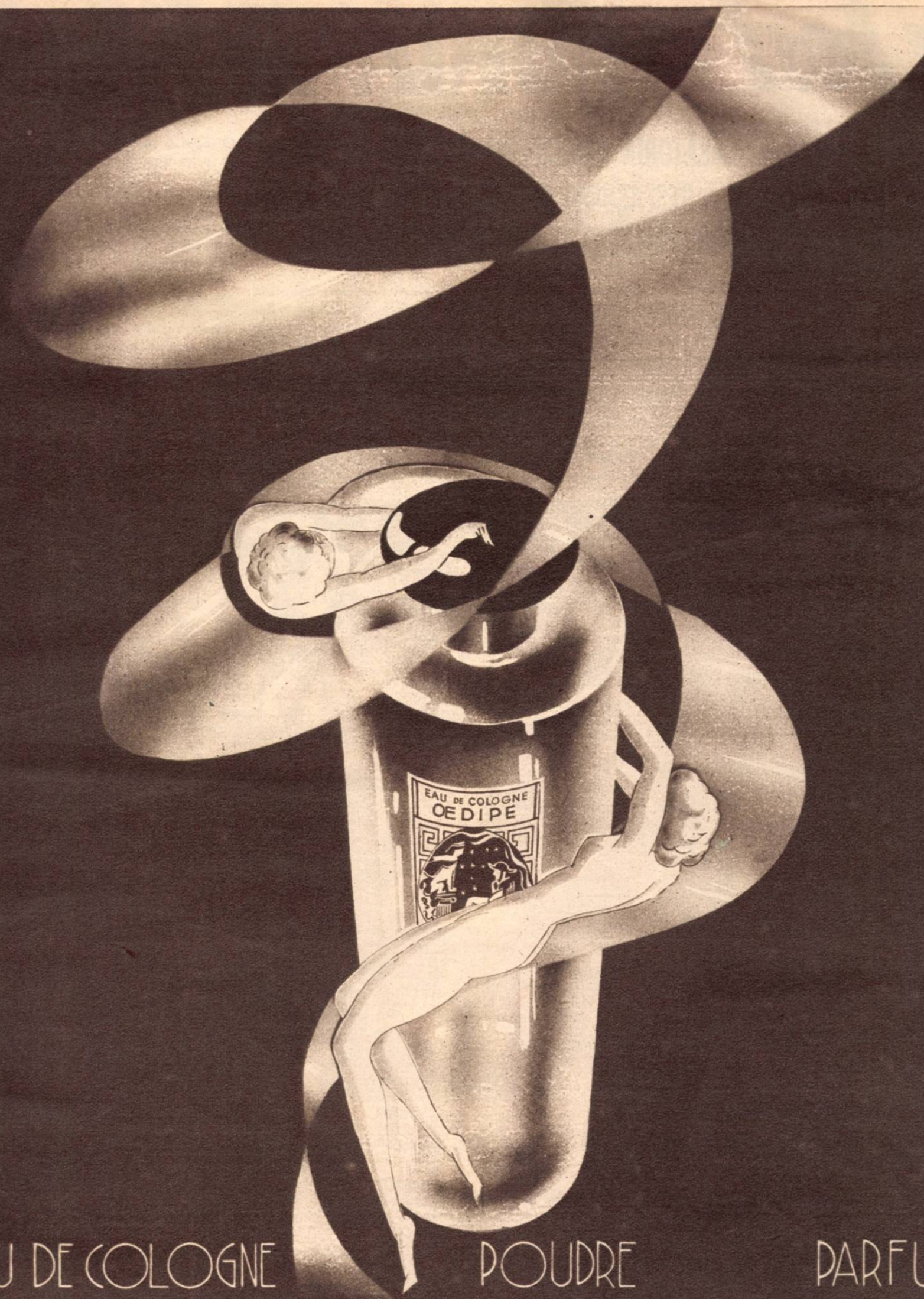
Amy Molisson și soțul ei. Cine ar fi crezut atunci când s'a făcut această fotografie că cei doi eroi vor divorța vreodată.

Mr. Ernest Simpson fostul soț al d-nei Wallis Simpson, al cărei divorț a făcut atâta senzație.

fericit, părinte și bunic, nu are niciun interes personal în reforma pe care o preconizează. Rareori se întâmplă ca un proiect de lege propus de un membru particular și nesustținut de guvern să ajungă a fi citit o a doua oară. Teama de a nu leza sentimentele alegătorilor lor, a fost atât de mare printre deputați, încât numai 90 dintre cei 615 membri ai Camerei s'au prezentat la citirea legii, dar dintre acești 90 de bărbați neînfricați, au votat-o nu mai puțin de 76 și astfel proiectul a fost trecut la Comitet.

Noua legislație propusă prevăde acordarea divorțului pe baza unuia din următoarele motive: adulter, trei ani de separație, maltratări continue, cel puțin cinci ani de continuă demență, trei ani de beție, sau închisoarea pe viață. Până acum, unul dintre soți nu putea obține divorțul decât celălalt dispărea pentru totdeauna, sau era declarat ca nebun incurabil. O interesantă stipulație a noiei legi propuse este ca divorțul să nu se acorde în primii cinci ani de căsătorie.

EAU DE COLOGNE

POUDRE

PARFUMS

OEDIPE

L-T-DIVER - PARIS

Am fost LA NUNTA ^{de la} HAGA!

ZORILE abia începuseră să mijească, atunci când sub ferestrele apartamentului Principesei Juliana, în fața palatului regal, răsunau dulcile melodii olandeze: era serenada executată în onoarea viitoarei lor Regine, de corul a patrusute cântăreți acompaniați de muzică. Astfel, prin evocarea unor bătrânești legende de iubire, a început cea mai frumoasă zi din viața aceleia sortită să fie cândva regina Juliana...

CÂNTECE VESELE ȘI MELANCOLICE

În oraș, sute de haut-parleure difuzau cânte-

CĂSĂTORIA PRINCIPESEI JULIANA A OLANDEI S'A DESFĂȘURAT ÎN MIJLOCUL UNOR SERBĂRI GRANDIOASE ȘI AL ENTUZIASMULUI POPORULUI

cortegiu. Pe o distanță de cinci kilometri, elevii școalelor, înșirați în fața soldaților, se pregăteau să salute cu uralele lor viitoarea Regină. Mulțimea se îndesa din ce în ce mai mult în spatele cordoanelor: se îndesa dela un minut la altul cu o ordine desăvârșită și fără cel mai mic incident.

Întâia apariție a Prințesei Juliana e salutăată cu un strigăt general, imens, delirant: moștenitoarea tronului ieșea din palat; și același strigăt de neînmurțită bucurie și dragoste s'a repetat apoi pe întreg parcursul străbătut de cortegiu. Un scurt popas la Primărie care, de altfel, nici nu era necesar. Principesa ar fi putut să celebreze căsătoria civilă în Palatul regal; dar, de comun acord cu Regina, ea a hotărât dintr'un început să se căsătorească la fel ca toate fetele

Olandei și astfel poporul a putut să-i aducă un prim omagiu de vibrant entuziasm.

ACTUL NUPTIAL

În uralele nesfârșite ale mulțimei, cortegiul a fost primit de Primar. Numai decât apoi participanții intră în monumentalul salon gothic unde se celebrează căsătoriile. Ceremonia s'a desfășurat cu o simplitate impresionantă și n'a durat mai mult decât un sfert de oră: timpul necesar spre a se da citire textelor de lege și a se proceda la iscălirea unui act, simplu ca al unor miri de rând, care conține numele soților urmat de fraza: „*Declarăm că ne-am unit prin căsătorie, în fața lui Dumnezeu și a oamenilor, astăzi, 7 Ianuarie 1937*”.

Numai decât după aceea, cortegiul s'a îndreptat spre biserica Sf. Jacob, salutat pretutindeni de ovațiile unei mulțimi care umplea

Principesa moștenitoarea a Olandei, Juliana,

cele, vesele sau melancolice, creându-se astfel, din momentul acela, atmosfera unei zile excepționale. Străzile freamătă de vuietul clo-cotitor al poporului, ce se îndreaptă spre parcursul cortegiului, unde fiecare își caută un loc spre a vedea cât mai bine trecerea Su-veranei și a Prințului. E un timp frumos și uscat.

La ceasurile opt, precis, se auzi un concert extraordinar: toate clopotele sunau și toate tunurile bubuiau în același timp. Trupele iau poziția spre a forma cordonul de onoare: opt-sprezece mii de soldați se aliniază apoi dealungul străzilor ce urmau să fie parcurse de

Trăsura à la Daumont cu regina Wilhelmina străbătând străzile orașului Haga în mijlocul aclamațiilor mulțimii, care privea curioasă trecerea cortegiului nupțial.

Fotografie luată în biserica St. James din Haga, în timpul ceremoniei nupțiale a principesei Juliana cu principele Bernhard. Regina Wilhelmina a Olandei se găsește pe fotografie, spre dreapta, în spatele perechi nupțiale.

străzile, se îmbulzia pe la ferestre și pe acoperișurile caselor. Pe toată această porțiune a parcursului fuseseră înșiruiți bolnavi din spitale — aceia căror stare le îngăduia să fie scoși afară — pentru ca și ei să poată lua parte la marea sărbătoare obștească. Dela un capăt la altul, străzile erau literalmente acoperite cu lalele multicolore, pe cari avioanele militare le aruncă cu dărnicie din înălțime. Către amiază, cortegiul ajunsese în fața străvechi catedrale a orașului a cărei decorare simbolică poartă, printre motive luminoase, două inimi împreunate.

LA TEMPLU

La orele 11, cortegiul nupțial părăsește Palatul Regal și străbate din nou orașul în aclamațiile a sute de mii de piepturi, până la fastă catedrală catolică, astăzi templu calvinist. Interiorul, din care au fost scoase cele două rânduri lătu-

rainice de strane, e transformat într'un fel de parter de teatru, cu cincizeci șiruri de scaune pentru invitați cari însă întorc spatele altăruia — de altminteri ascuns aproape în întregime — și privesc spre amvon, totdeauna punctul de seamă al ori cărei ceremonii calviniste. În fața amvonului, două ieșuri mari așteaptă pe logodnici. În spatele lor iau loc Familia Regală, martorii, demnitarii Curții. E prea îngust templul pentru numărul invitaților, de aceea înșiși guvernatorii din provincii n'au putut să vie însoțiți de respectivele doamne. Parlamentul e reprezentat prin zece membri.

Fotoliul prințesei Juliana poartă în franțuzește, deviza familiei Orange-Nassau: „Je maintiendrai”, iar acel al Prințului de Lippe blazonul familiei sale, cu steaua și cu pițigoi. Căsătoria e celebrată la 11.30, de către pastorul Walter, fost capelan al curții și de profesorul Obbink, actual capelan.

În catedrală, ceremonia religioasă a început cu un cântec executat de societatea corală din Harlem. Apoi, Pastorul a adresat mirilor o alocuțiune calduroasă, vorbindu-le de imensa bucurie a tuturor Olandezilor risipiți în cele patru colțuri ale lumii, bucurie ce dovedește cât de strâns unit este poporul de casa regală în care sunt întrupate destinele țării. O urare specială a fost adresată soțului, care e adoptat nu numai de casa Regală, ci de întreg poporul Olandei. După aceea, fostul preceptor al prințesei Juliana, profesorul Huizinga, a adresat augustei soții câteva scurte felicitări, cu o voce peste măsură de mișcată.

Ceremonia s'a sfârșit la 12 și un sfert, după care cortegiul s'a înapoiat la Palatul Regal, făcând un ocol mare de cinci kilometri prin oraș, spre a da prilej întregii populații să aclame soții.

LA PALATUL REGAL

La ora 12.30 a avut loc un banchet într'unul din saloanele palatului regal, cu participarea unui număr impresionant de invitați și, numai decât după aceea, tinerii căsătoriți au plecat în secret din Haga.

Trebue să amintim că idila princiară a început la sporturile de iarnă, într-o stațiune franceză din Vosgi, atunci când principele de Lippe era un simplu funcționar la o bancă parisiană. Și se mai știe că, aparținând uneia din cele mai vechi familii princiare ale Germaniei —

și după ce făcuse câțiva pași în cariera militară — Principele a trebuit, din cauza modestiei averii sale, să intre în afaceri unde-l împingea spiritul său adânc întreprinzător. În chipul acesta, a făcut mai multe perioade — cum s'ar spune — de ucenicie, în băncile câtorva țări din apus. Anul trecut, era funcționar la Paris, obișnuind să lucreze și în afară de orele biroului spre a căpăta rutină mai repede, iar în cursul vacanței de iarnă, plecă în Vosgi să ia parte la sporturile de acolo. Cum s'a născut idila, e un secret care aparține numai soților, dar se știe că în vară, cei doi principii s'au întâlnit din nou în aceeași regiune. Firește, prințesa Juliana era însoțită de mamă, Regina Wilhelmina...

MICI INCIDENTE

Ceremonia nupțială a fost umbrită întru câțiva de unele incidente ușoare, petrecute în ultimele zile, incidente cari au dat loc la polemici cu presa germană.

Chiar în ajunul nunții se vorbea cu aprindere de scena întâmplată cu o seară în urmă, la un mare concert dat în onoarea logodnicilor, la salonul Artelor Frumoase. Peste două mii de invitați asistau acolo și, printre ei, se aflau câțiva principii germani, ca oaspeți ai Reginei, Ducele de Kent, care reprezintă la căsătorie pe regele George VI al Angliei și întregul corp diplomatic. Logodnicii princieri fuseseră primiți la intrarea lor

Cea mai bună prietenă a prințesei Juliana s'a născut în aceeași zi cu moștenitoarea tronului și s'a căsătorit în aceeași zi cu Alteța Sa. Numele e tot Juliana. Fotografia noastră o înfățișează în timpul cununiei civile. Este singura căsătorie care s'a oficiat în Olanda în aceeași zi cu aceea a prințesei moștenitoare.

Perechea nupțială a străbătut străzile orașului Haga într-o trasură de aur, trasă de zece pur sânge. Fotografia noastră înfățișează careta pe una din străzile principale ale orașului.

în sunetele imnului olandez și ovaționați cu entuziasm. Conform protocolului, orchestra a cântat numai decât imnul german, în cinstea invitaților de peste Rin; dar în momentul acela s'a observat că o parte din muzicanți se abțineau să cânte, iar asistenții, afară de Germani, au evitat să facă salutul hitlerist. Prințul Bernhard de Lippe, urmând exemplul Olandezilor, a stat nemișcat. Executarea imnului s'a încheiat fără aplauze, pe când după trecere de câteva minute, la sunetul imnului englez, în onoarea Ducelui de Kent, toată asistența sculându-se în picioare a izbucnit în urale frenetice... Două rude apropiate ale Reginei, principele de Wied și prințesa Sofia de Saxonia-Weimar, au înștiințat imediat Suverana, că se aflau în imposibilitate de a veni la Haga, astfel că în ultimul moment a trebuit să fie înlocuite în cortegiu...

a. d. a.

Mici staturi Scherk

Vă va iubi mai mult decât o dată dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de TARR, care suprimă usturimea răsului, netezește pielea și l'areste de infecții. Flacoane de Lei 51, 72 și 129.

O pudră care «ține»

este pudra «Mystikum» Scherk. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei. Are un parfum delicat și persistent. Cutii de Lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeile elegante. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturale» îmbinând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

Citiți carticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk. Veți vedea

că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfățișare

tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănă-

toase. Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând

un obraz neted, delicat și îmbujorat. Flacoane de Lei 62,

103, 164, 300, 475. Reprezentanța generală:

Excelsior, Calea Moșilor 78, București I.

O carte vă informează

SCHERK
PARIS - BERLIN

Camera și Senatul Yugoslaviei

RECENTA înființare a Micii Înțelegeri Parlamentare la București, la 1 Decembrie 1936, a fost aplaudată de toată presa celor trei State interesate. S'au scris lungi articole în această privință... Și pe bună dreptate, căci, departe de a fi un simplu act de curtoazie — noua formă de colaborare mutuală este dovada unei prietenii sincere și unei puternice alianțe între România, Yugoslavia și Cehoslovacia! Importanța ei este și mai bine subliniată în aceste timpuri de nesiguranțe și perturbații generale.

Să vedem puțin cum este organizat Parlamentul Statului Yugoslav. Până la 3 Septembrie 1931, Parlamentul Yugoslav se compunea din 300 de deputați, cari făceau ascultată vocea poporului în Camera Deputaților din Belgrad. După această dată, noua constituție a lui Alexandru Unificatorul fondă Senatul, care compunește de atunci lucrările Camerei Deputaților, astfel că în ambele Instituții Parlamentare, deputații și senatorii votează legile și discută afacerile guvernamentale prin majoritate de voci.

Deosebirea de Camera Deputaților, din punct de vedere al puterii nu e mare. Din cei 92 de senatori, jumătate sunt numiți de rege. Este un senator pentru 300.000 de locuitori.

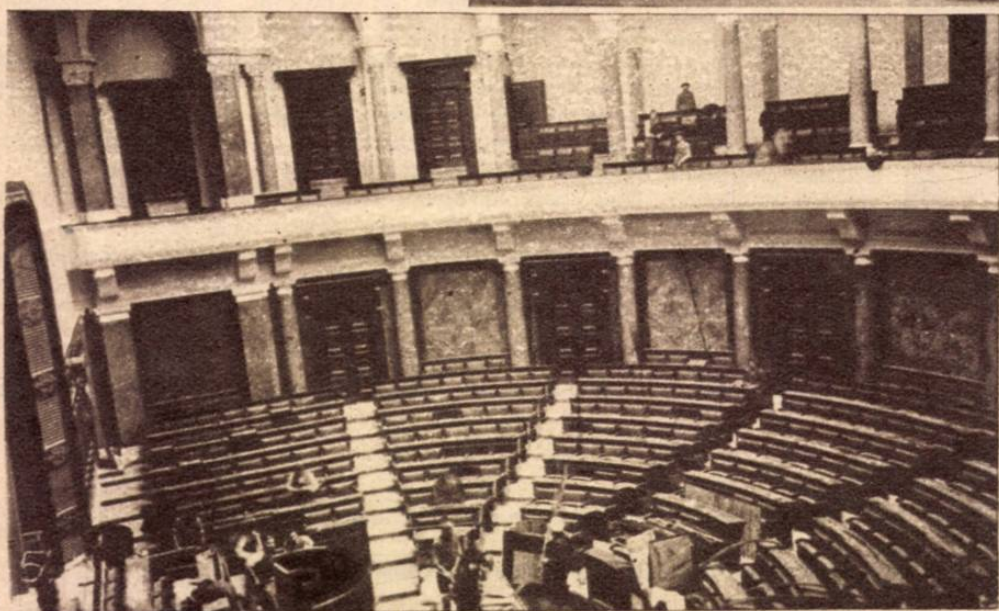
Se cere un acord absolut pentru toate hotărârile. Propunerile făcute de către Senat trebuie să fie agreate de majoritatea Camerei Deputaților, și, de asemenea, propunerile Camerei trebuie agreate de către Senat.

Guvernul are dreptul să dizolve Adunarea Camerei Deputaților — pe când Senatul este permanent.

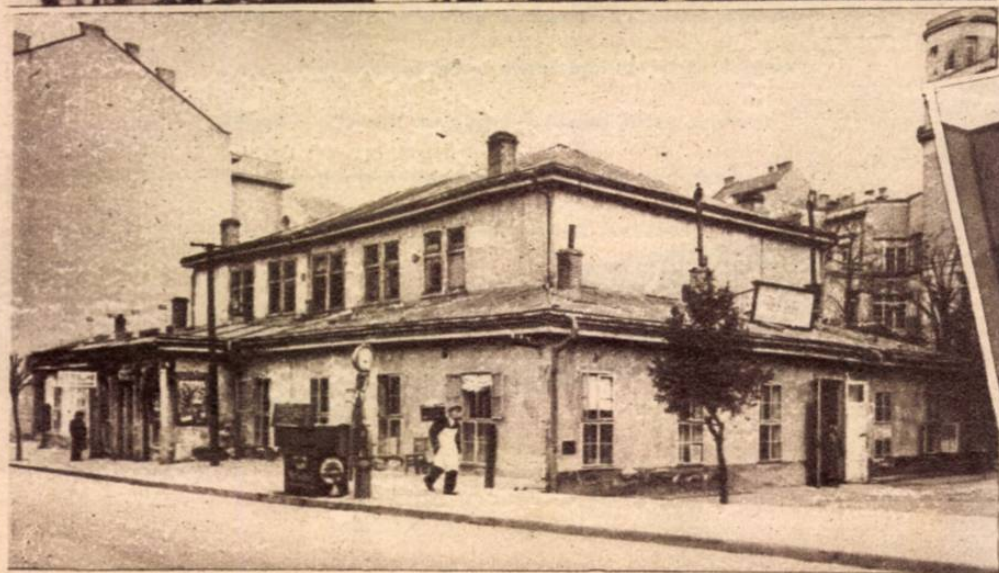
Senatul este compus din 92 de senatori, printre cari notăm pe Președintele Consiliului de miniștri și pe ministrul Afacerilor Străine D. Dr. Milan Stoyadinovici, ministrul de Interne Dr. Anton Koroșet, ministrul de Comerț și Industrie Dr. Milan Vrbanci, ministrul Dr. Spacho; membrii Academiei, foștii miniștri, oameni de Stat, etc.

Președintele Camerei este D. Ștefan Cirici. Președintele Senatului D. Dr. Majuranici.

Rossanda Gavrilovici

1. Noua Cameră a Deputaților din Belgrad.
2. Senatul din Belgrad.
3. Portretul Reginei Marioara a Yugoslaviei, opera pictorului Uzélatz. Portretul este expus în sala prezidenției Senatului Yugoslav.
4. Un portret al Regelui Petru al II-lea al Yugoslaviei, executat în Decembrie 1934, de cel mai mare pictor Yugoslav Pava Yovanovic și expus în sala prezidenției Senatului Yugoslav.
5. Lucrători termină ultimele ornamentații în sala de conferințe a Camerei Deputaților din Belgrad.
6. Imobilul în care se găsea Camera Deputaților din Belgrad, înainte de război.
7. Cabinetul președintelui Senatului la Belgrad. În fotografie, senatorul Tomachic, fost președinte, căruia i-a succedat dr. Majuranic.
8. D. Ștefan Ciric, președintele Sкупштинe Yugoslave.
9. D. Dr. Mazuranic, președintele Senatului Yugoslav.

PATRU PISICUȚE

În sala Wagram din Paris a avut loc recent o expoziție felină. Reporterul nostru fotograf a reușit să prindă pe peliculă aceste... patru delicioase pisicuțe.

Acestei girafe îi este cu siguranță foame...

... altminteri nu s'ar putea explica tristețea care se citește pe fața ei și care este cu totul neobicinuită în lumea animalelor cu gâtul lung.

PREMIANTELE

Aceste pisici au fost premiate la recenta expoziție felină care a avut loc în sala Wagram din Paris.

BĂRFEALA MAIMUȚEI

Amuzanta fotografie de mai sus, a fost luată în cursul unui spectacol, la un teatru de maimuțe. Interpreta cu acordeonul bârfește prietenului său câinele, cântul încrezut al maimuței diseur și

CĂINII CICLIȘTI

Bébé și cei doi camarazi ai săi pe patru labe au aceleași gusturi practici când cu ardore sportul tricicletei.

Romanul de dragoste al Contelui de Covadonga

fost Principe Moștenitor al Spaniei

Textul de mai jos, capătă un interes deosebit prin faptul că el constituie prima spovedanie intimă a Contelui de Covadonga, fost moștenitor al tronului Spaniei, ale cărui desamăgiri conjugale, precum și boala misterioasă de care suferă („Blestemul Burbonilor”, cum a fost numită, adică „hemofilia”, care face să fie desguștat de viață pe acel atins de ea), au stârnit câteva luni de-a rândul curiozitatea și interesul mereu crescând al opiniei publice de pretutindeni.

Articolul, scris de nefericitul fiu al fostului rege Alfons XIII, în colaborare cu ziarista americană Nena Belmonte, e tânguirea unui bărbat tânăr, aristocrat, bogat și plăcut, ahtiat după o iubire sinceră, ideală și care, înfrânt suflătește și umilit în toate chipurile, îndurând sacrificii grele spre a o vedea înfăptuită, s'a ales în schimb cu cea mai amarnică și profundă desiluzie...

O BUCATĂ de vreme, din nenorocire destul de lungă, am fost obiectul celei mai crude și nemiloase curiozități. Nimic nu mi-a fost cruțat. Presa, cu un lux de amănunte fantastice, la care s'a mai adăogat și o vădită rea-credință, a descris așa zisul meu „roman de dragoste” — o simplă și bărbătească evadare din cătușele convenționalismului spre a da ascultare imboldului inimei.

Prin exagerări și neexactități de orice fel, viața mea intimă a fost răscolită fără pic de îndurare, analizată și oferită curiozității lacome a publicului, nesocotindu-se respectul cuvenit sângelui meu sau cel puțin stării mele

Iată cum a sărutat-o contele de Covadonga pe soția lui, la sosirea acestuia la New-York.

Contele de Covadonga fotografiat într'un night-club newyorkez, împreună cu Miss Martha Rocafort, cu care era vorba să se căsătorească a doua oară.

Contele de Covadonga fotografiat pe transatlanticul care l-a dus din Europa în America.

sufletești. Și tocmai aceste constatări dureroase mă îndeamnă astăzi — odată pentru totdeauna, deși în silă — să istorisesc eu însumi cum a început și cât de trist s'a încheiat visul meu de aur și o căsătorie atât de nepotrivită, în care am nădăjduit să uit mahnirea procurată de poporul spaniol în revolta lui contra Regelui...

Atunci când monarhia s'a prăbușit în Spania, în anul 1931, am plecat împreună cu familia mea în Franța, loc de surghiun pentru noi. În această țară nouă care ne găzduia atât de prietenos, am venit cu încrederea că mă voi liniști de pe urma cumplitei zguduiri și a amărăciunilor suferite în patria mea. Cu toate astea, după câteva luni de ședere, am plecat în Elveția, mereu în căutarea unui crâmpiei de odihnă sufletească.

Acolo am întâlnit-o pe domnișoara Eldemira san Pedro Ocejó, aceea care trebuia să-mi fie soție, viitoarea contesă de Covadonga. Am cunoscut-o tânără, frumoasă, seducătoare. Era o cubană și, numai decât, mi s'a părut că văd resfrângându-se în ochii ei vraja fără pereche a acelei țări depărtate. Ne-am împrietenit repede. Tovărășia ei, convorbirile în doi mi-au prilejuit momente de negrăită fericire. Și așa, puțin câte puțin, sentimentul de prietenie încolțit între noi, s'a schimbat, aproape fără știința mea, în altceva mai profund, mai frumos, mai strălucitor: iubirea.

Nimic straniu, de altminteri. La urma urmei, chiar moștenitor legitim al unui tron glorios, sunt o ființă omenească și deci susceptibil de a iubi.

Afecțiunea din ce în ce mai caldă pe care-o simțiam față de aceea sortită să-mi fie viitoarea soție, m'a îmbiat, încetul cu încetul, să năzuesc a crea un cămin pentru amândoi: casa „noastră” în care aș fi hărăzit soției ceasurile cele mai plăcute ale existenței mele și unde noi am fi cunoscut adevărata fericire.

Din toate părțile s'au ivit însă piedici în calea realizării planului meu. Anumite convorbiri cu câteva personaje înalte dela Curte, au fost pentru mine penibile ca niște torturi medievale. Cu atât mai supărătoare, cu cât recunoșteam temeinicia tuturor opunerilor, fără să pot, pe de altă parte, să renunț la o fericire ce mi se înfățișa mai mare decât orice alt lucru în viață.

Astfel, disprețuind toate sfaturile și înfruntând criticele lumii, m'am căsătorit cu aceea care apoi a devenit Contesa de Covadonga.

Firește, nunta mea n'a fost strălucită așa cum s'ar fi cuvenit să fie pentru Principele Asturiilor. Însă renunțasem la acest titlu; nu mai eram decât Contele de Covadonga. Ne-am căsătorit în pripă, în Elveția. Puțini intimi au fost invitați la mistică și simpla ceremonie. N'a participat nici un membru al Casei Regale, ci numai părinții logodnicei mele. În răstimp, activitatea ziariștilor și a cinematografiștilor se deslănțuise din plin, în jurul nostru. Cititorii și spectatorii nu-și dau seama de neajunsurile acestor asedii cari ne smulg din mâini însăși viața noastră și amestecă cele mai scumpe secrete ale noastre cu valul de curiozitate — nu totdeauna vrednică de disprețuit — a publicului. În clipa când preotul mi-a pus în deget inelul de nuntă, mărturisesc că m'a năpădit o fericire imensă, neașteptată. Trecutul, cu fastul și belșugul lui, dar și cu durerea, cu necazurile lui, era în urma noastră, învăluit în negura amintirilor.

Ne-am petrecut luna de miere în Elveția, apoi am plecat în America...

* * *

Ajuns la acest punct al povestirii mele, sunt sigur că cititorii se vor întreba cum se poate ca o iubire atât de ideală și menită — după toate aparențele — să fie veșnică, s'a încheiat în chip fulgerător printr'un divorț.

Răspunsul e simplu. Timpul și-a luat sarcina să-mi demonstreze că iubirea, singură, nu poate fi îndestulătoare creării unui cămin familiar.

Spre a exemplifica această spovedanie, voi spune că ador sporturile, vânătoarea, boxul, footballul și tenisul. Însă pe soția mea n-o interesa nimic din toate acestea. Deosebit apoi, îmi place intimitatea casnică, lecturile bune, odihna într'un fotoliu și lungile convorbiri cu prieteni intimi. În schimb, soția era atrasă numai către viața frământată de societate, cu plăcerile, cu îndatoririle pe cari aceasta le aduce și le impune.

Prin urmare, n'a fost un motiv serios și grav care ne-a silit să ne despărțim definitiv, ci acel întreg complex de nimicuri numit în vorbirea de toate zilele „nepotrivire de caracter”.

* * *

Mă voi însura din nou? Iată o întrebare căreia cu greu i-aș putea răspunde. Nu ascund că, uneori, dorința aprigă de iubire, de tovarășie, de înțelegere, clocotește chinuitoare în mine. De această nevoie — câteodată înăbușită — am putut să-mi dau seama tot timpul cât am zăcut în sanatoriu de pe urma unei operații care devenise necesară dintr'o nouă turburare gravă pricinuită de „hemofilie”. Cu câteva minute înainte, ședeam la hotel și mă simțeam destul de bine. Mi s'a făcut rău pe neașteptate. Eram singur, nicio mână prietenească să mă sprijine, nici un zâmbet de femeie care să mă mângâie. Doctorul Valenti, medicul meu de casă, îmi spuse că va trimite o autoambulanță spre a mă duce la spital, dar eu am isbutit să ajung la sanatoriu prin propriile mele puteri, cu un taxi.

D-rul Valenti m'a vizitat acolo împreună cu chirurgul Rouselot și numai decât apoi am fost transportat în sala de operații. Acolo, doctori, infermiere, halate albe... Toți erau apelați, zoriți și atenți în jurul meu, dar în chipul cel mai impersonal. Nici o mână prietenească care s'o strângă pe-a mea. Inchisei ochii, gândindu-mă că omul acela care lupta pentru existența lui pe o masă de operații, singur, părăsit într'o clinică din New-York, fusese odată principe moștenitor al Spaniei. În momentele acelea, n'am plâns situația mea de principe înlăturat, ci singurătatea rece și albă în mijlocul căreia îmi îngheța sufletul. Mi-au pus pe față, o mască... cloroform... Dumnezeu! ajută-mi să trăiesc, fă ca viața mea să nu fie zadarnică pe acest pământ... dăruiește-mi încă puțină fericire!

Ce s'a întâmplat în zilele următoare n'aș putea să spun. Doctorii au luptat din răzputeri spre a mă smulge din ghiarele morții. De toate acestea nu-mi amintesc. Dar de acel simț de singurătate nemărginită n'am putut încă să mă descătușez. Mi s'a mai spus că delirasem și că vorbeam neîntreput despre chestiunile mele familiare, despre simțimintele mele intime. Nimeni nu mi-a repetat ce anume spusese, totuși sunt sigur că am vorbit, așa cum se vorbește în vis, despre o altă femeie, despre o tovarășă nouă: idealul suflet gemen pe care orice bărbat speră să-l întâlnească în drumul lui spre a se întovărăși cu el...

ALFONS DE BURBON
CONTE DE COVADONGA

Ministrul României la Belgrad, d. Cădere, fotografiat după prezentarea scrisorilor de acreditare, la Palatul Regal.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 57 fost 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrii, coșuri, etc. Ingrijirea feței. Trătemntul ridurilor prin diatermie, masaje pneumatice și hormoni. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Consult. 10—12 și 3—7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a. m.

PRIMUL FILM AL SONIEI HENYE

Sonia Henye, regina gheții, actualmente vedetă proeminentă a Hollywood-ului, a asistat recent la premiera primului ei film. Premierele filmelor mari sunt considerate în California, drept cele mai de seamă evenimente ale societății. Asistă întreaga aristocrație și cele mai mari stele ale ecranului. Filmul Soniei Henye poartă titlul „Lloyds of London”. Iată-o pe vedetă învestmântată în alb, sosind împreună cu partenerul ei din film, Tyrone Power, la Cethey Circle Theatre, unde a avut loc premiera.

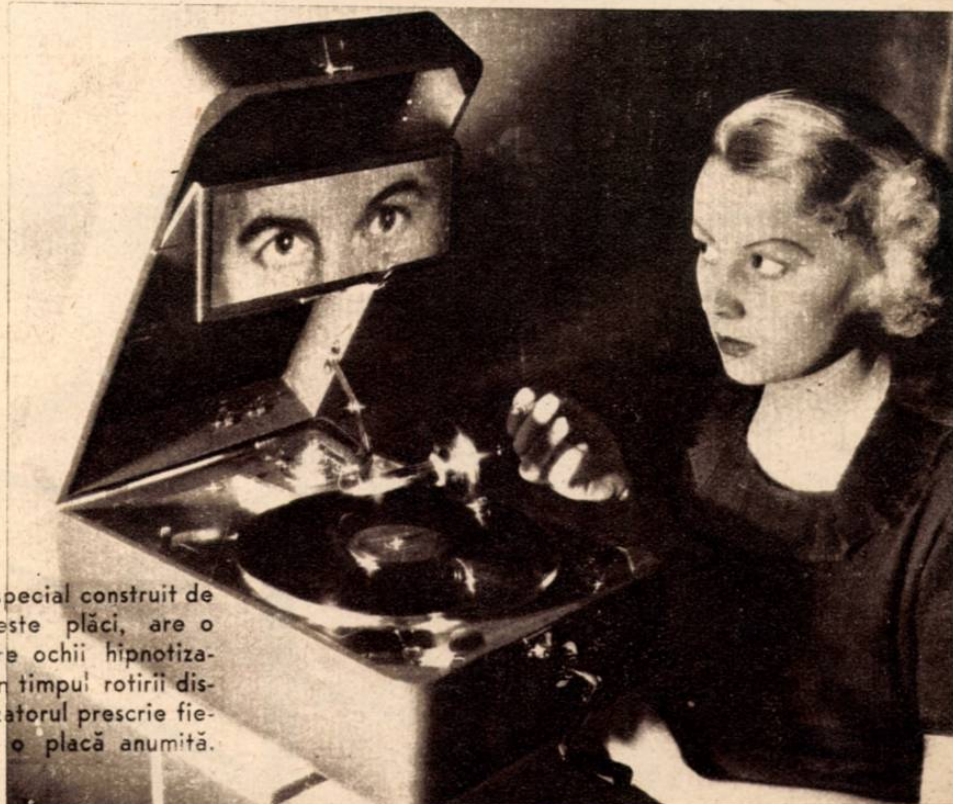
SUGESTIE PRIN PLĂCI DE GRAMOFON

Un hipnotizator din Londra a găsit o metodă după care pacienții săi își pot găsi vindecarea și liniștea, cu ajutorul unor plăci de gramofon, care redau vocea

MISTINGUETTE LA NEW-YORK

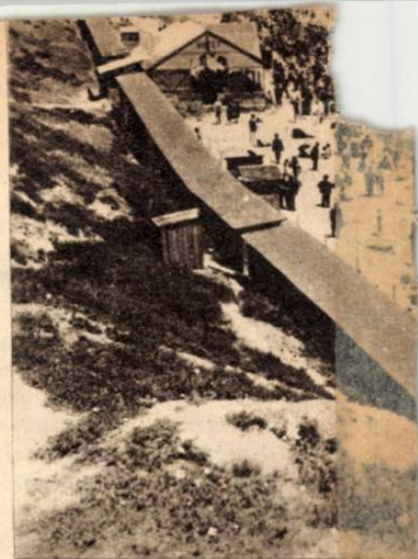
Cea mai populară stea de revistă a Franței și a lumii, recunoscută între altele ca având cele mai frumoase picioare din lume, a sosit recent la New-York. Fotografia noastră o înfățișează pe Mistinguette veselă și exuberantă, în camera hotelului unde locuiește la New-York. Cine-ar bănuia că această femeie a trecut de 60 de ani?

lui. Aparatul, special construit de el pentru aceste plăci, are o oglindă în care ochii hipnotizatorului apar în timpul rotirii discului. Hipnotizatorul prescrie fiecărui pacient o placă anumită.

VA PREZINT ORAȘUL MEU...

CONSTANTA

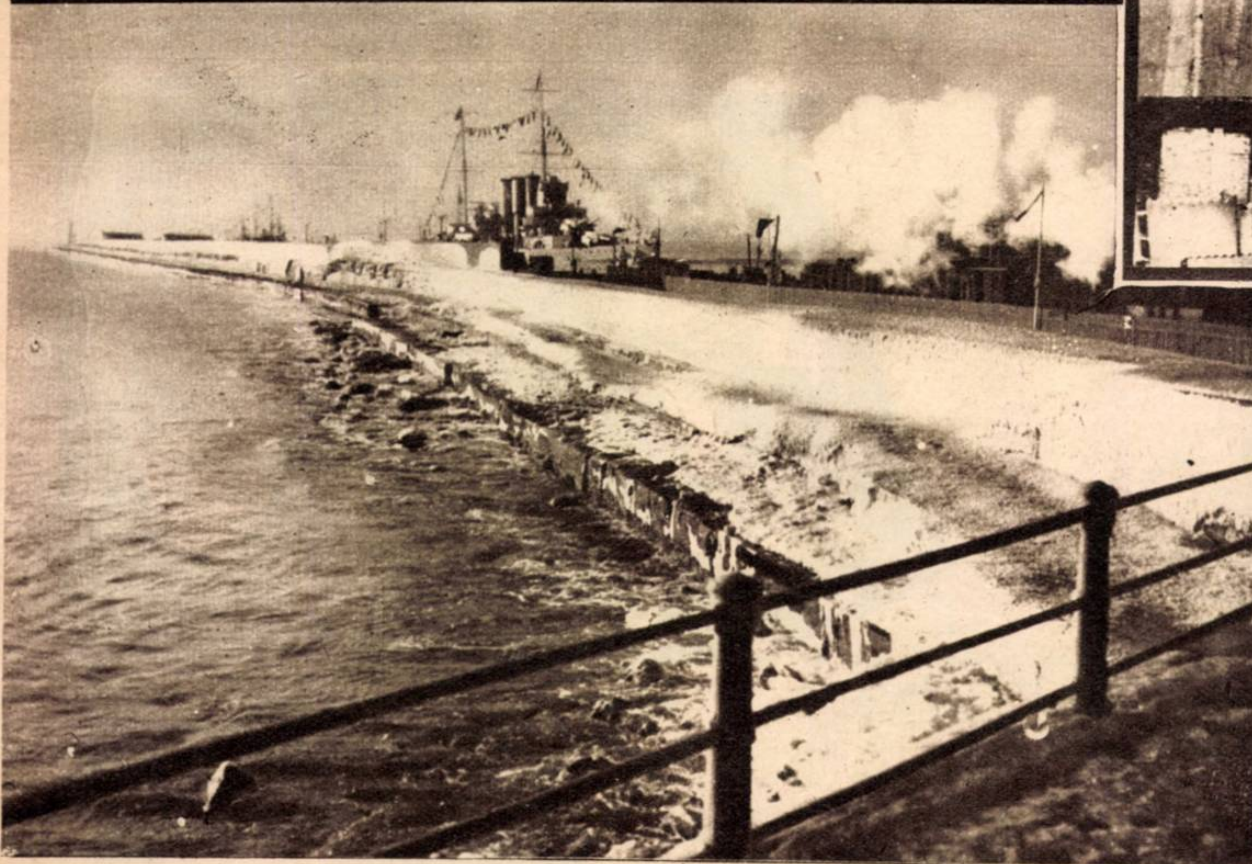
O RAȘUL MEU, oraș de vis
I se zicea cândva Tomis.
Furtuni și vânturi, uragani
Te ținutau adesea ani.
Și 'n tolbe pline cu săgeți
Era nădejdea-aici, la Geți.
Din Roma cea plină de soare
Un cântăreț de-amor gonit
Ovidiu și-a frânt aici lira
Și-uitat de toți el a murit.
Astăzi din bronz doar o statuie
Cu gândul pân'la el te suie.

Apoi în vremuri ce-au venit
Când timpul s'a rostogolit,
Un împărat, un bizantin
Cu numele de Constantin,
Avea o soră, care
Muri pe țărm aici, la mare.

De jale-adâncă, de amar,
El vru să-i facă suprem dar,
Ca lumea să-și aducă-aminte
Puse durerea-i în cuvinte
Și 'n numele ei tot speranța,
Numi ăst loc pe veci, Constanța.
Salcâmi bătrâni, pe înserat
Șoptesc povești ce s'au uitat.
Și când amurgul cade-ușor
Când plânge 'n suflete un dor,
Un muezin cântă discret
Din vârf înalt de minaret.
In vechiul cort, catarguri mii
Sosite în zori sau nopți târzii
Groelanzi cu flori de mirt în cioc
Aduc vâsleșilor noroc.
Pe cheiuri marinari uitați
Se plimbă strâns îmbrățișați.

Geamia „Regele Carol”, iarnă.

Pe plăji frumoase, a'ci la mare
Cu-aurit nisip și soare
O boală rea de ai avut
Ca prin minune ți-a trecut.
Chiar rana adâncă de iubire
Aicea are lecuire.

Valurile s'au pocnit de dig și
acolo au rămas înghețate. E
iarnă la Constanța.

Casinoul din
Constanța, unde
au dansat de-a-
lungul anilor,
miliarde.

Plaja populară
„Treii papuci”
din Constanța.

Bărci în portul
Constanța.

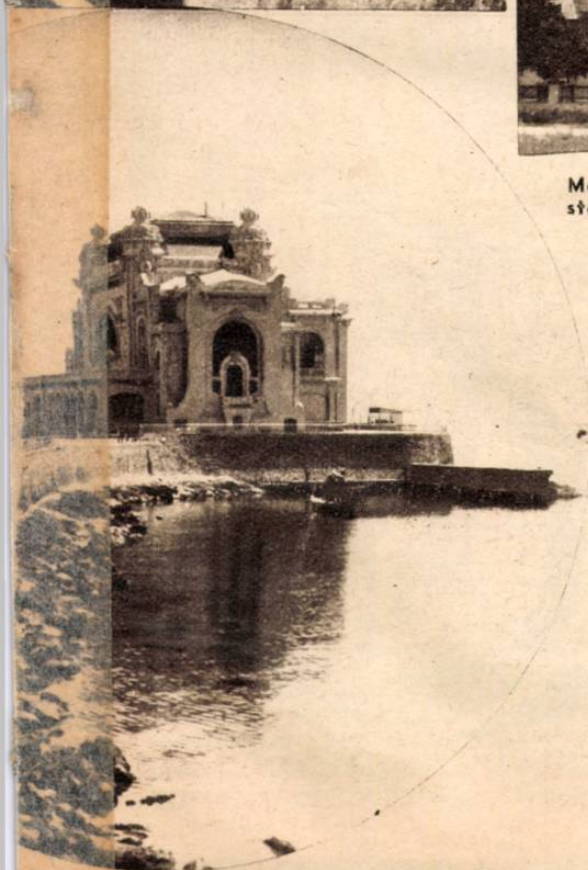
Aici edili cu inimi calde
Au făcut străzi și bulevarde,
Terase largi și casinouri

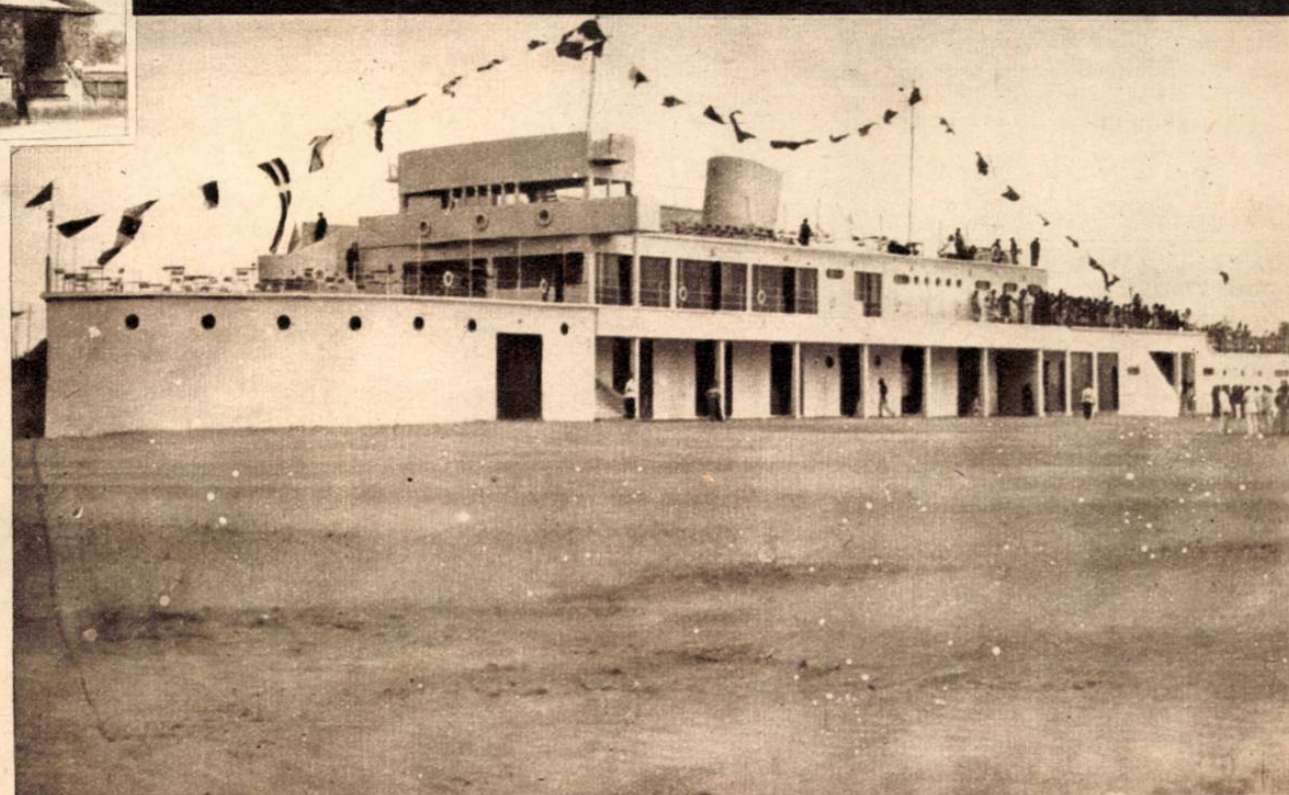
Statuia poetului
Ovidiu, la Con-
stanța.

Moscheea din Con-
stanța.

Casa bărcilor
dela Constanța,
inaugurată la
15 August 1935,
cu prilejul zilei
marinei.

Noi nu avem pe-aici tripouri.
Avem doar soare, soare
Veniți cu toți, de vreți, la mare.

Tu călătoru'e străin
Când vezi pe cer cocori că vin
Grăbește-te, te cheamă marea
Să 'nfrunți amarul și uitarea,
De vrei să-ți faci în zori tu baia
Intre Constanța și Mamaia.

Acesta este orașul meu
In el vin călători mereu
Căci viața-i este doar un val
Ce vecinic tinde să lovească
în mal

O stea, un colț de cer pe mare
Și clipele-s o sărbătoare.

Și-aș vrea ca să mai spun eu multe,
De oameni mari, de frunți cărunte,
Dar las pământului iubit
Să-și plângă morții în asfințit.
Căci constănțeni aici la mare
Nu-i vor lăsa ei în uitare.

Și-acuma, poate-ai obosit,
Tu cititorule iubit.
Constanța însă-un bun sos
La vară-ți spune, de-ai venit.

ELVIRA CRISTEA

LOTTE, MUSCA ALBASTRĂ: MAREA ATRACȚIUNE A CIRCULUI!

Experiențe științifice cari duc la o întreprindere de circ din cele mai curioase. - Lăcuste ca artiste. - Matchul de box între cărăbușii-rinoceri. - Miss Butterfly ca primă balerină

A face din insecte artiști de circ pare ceva de necrezut. Prin rândurile de mai jos, dăm prilej cititorilor să arunce o privire îndărătul culiselor a două circuri de insecte cari lucrează astăzi cu rezultate senzaționale.

ȘTIINȚA, „NU ATRAGE”.
AȘA DAR, CIRCUL!

LA început, doctorul Ditmars directorul secțiunii reptilelor în parcul zoologic din New-York, avea intenția să turneze un film pur științific, din viața păianjenilor și a lăcustelor. Dar, într-o bună zi, fondurile s'au isprăvit. Se văzu prin urmare nevoit să-și întrerupă experiențele cari îl costaseră pe lângă bani, o muncă istovitoare de aproape cincisprezece luni. Atunci, asistentul lui, J. Andy, avu o idee minunată. În cinematografe, patronii nu proiectează prea bucuroși filmele științifice și nici nu le plătesc așa cum merită. Trebuiau deci să unească utilul cu plăcutul în aceste filme. Cu alte cuvinte: Andy propuse organizarea unui circ de animale, în care să nu fie întrebuințate decât viețuitoare foarte mici.

SPECTATORI CARI SCUIPĂ DELA GALERIE

S'a construit așa dar un circ mititel, cu arenă și toate accesoriile. Cum însă trebuiau și spectatori, s'au înlocuit scaunele cu

ciuperci făcute din pământ ars, iar ca spectatori au fost așezate pe fiecare din aceste ciuperci niște broaște mari, foarte leneșe din fire cari, suflând și pufuind, rostogolind ochii îngroziți, tronau pe scaunele lor. La galerie, au așezat câteva specii de insecte cari au desigur obiceiu de a scuipa. În acest circ pitic, ele își petrecu vremea scuipând neîncetat în spinările broaștelor.

GÂNDACUL DEVINE UN „AS”.

Orice reprezentație de circ trebuie să debuteze cu un număr senzațional. Numai că pentru așa ceva, insectele erau prea nepăsătoare. Atunci Andy aduse o pereche de guzganii — kanguri cari, supuși și nesperioși, săriau cu eleganță gardul ridicat în arenă. Însă numărul senzațional al programului a fost o muscă mare,

care l-au învățat s'a făcut cu multă greutate.

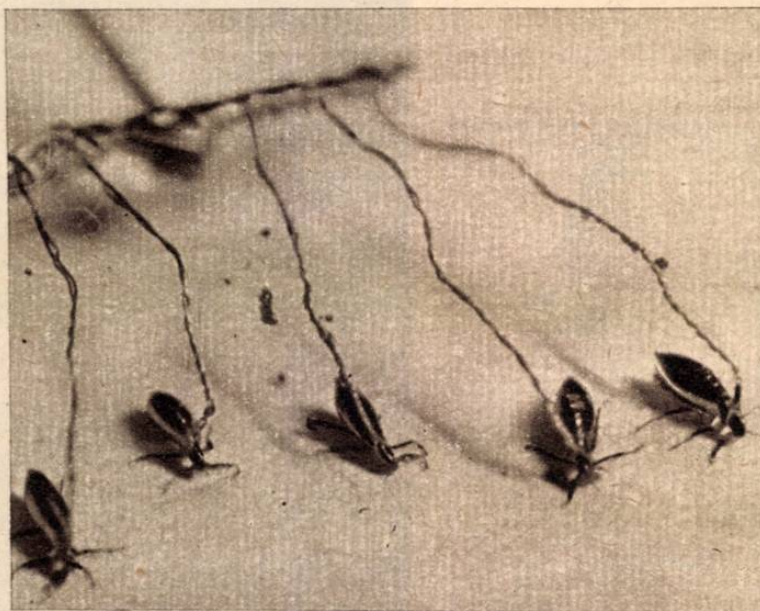
PARADA LUI SENOR CHINGOLO.

Spaniolul Senor R. Chingolo, care actualmente se află în drum spre America unde va da spectacole pentru o societate cinematografică, are o părere cu totul opusă: el pretinde că gândacii sunt insectele cari învață cu cea mai mare ușurință. Programul lui nu cuprinde mai puțin de cincisprezece numere. Toate ședințele încep cu o paradă a acestor artiști cari merg în ordinea următoare: în frunte doi gândaci negri, apoi vine o lăcustă, urmată de o furnică roșie. În coadă, pășește semeț un fluture. Și cortegiul continuă astfel.

Cel mai frumos număr al programului său este acest fluture, miss Butterfly, care a fost atât de bine dresat încât execută piruete uimitoare pe un fir de mătase. Spectacolul cel mai senzațional este în orice caz „numărul cailor”, în care câțiva gândaci mici sunt așezați pe spinarea lăcustelor și sar împreună cu acestea patru șiruri de garduri.

MARE MATCH DE BOX:
PAOPINO CONTRA PEDRO

Matchul de box Paopino contra Pedro obține totdeauna un succes formidabil. Spaniolul a construit un ring minuscul de box, conform prescripțiilor impuse de acest sport. Adversarii sunt doi cărăbuși—rinoceri cari își trag „uppercut-uri” cu ghiarele clește din față, de multe ori aplicând unul altuia chiar „lovituri joase”. Lupta se termină aproape regulat prin faptul că unul din boxeri e asvârlit afară din ring și fuge cu toată

Insectele înhămate și transformate de dresor, în animale de tracțiune.

repezițiunea din manej pentru ca a doua zi să se bată cu același și veșnic adversar.

IARNA, ARTIȘTII MOR ÎN MASSĂ

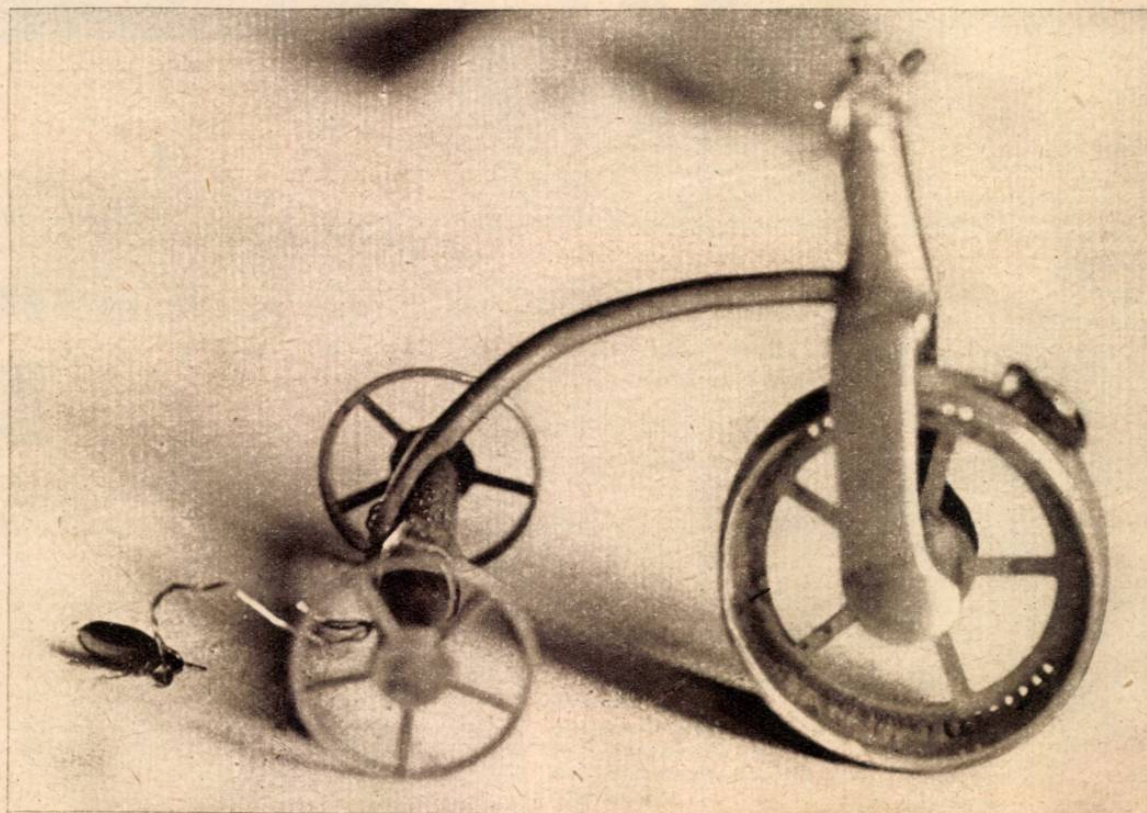
...Și totuși acest circ nu înfățișează decât o mare tragedie.

Dresarea animalelor s'a făcut cu multă dificultate, iar în unele împrejurări, au trebuit îngrijiri speciale și eforturi impresionante spre a se obține reproducerea a două-trei exemplare de schimb. Iar acum, în toul iernii, artiștii mor unul după altul... Chingolo e nevoit să-și închidă circul până în momentul când primăvara îi va procura artiști noi, artiști din regatul insectelor.

Dr. Voluntas

Dresorul de insecte din Hollywood. Iată-l dresând o insectă să sară printr'un inel.

Două insecte reușesc să miște o bicicletă pe trei roate.

CRIZANTEME... CRIZANTEME...

Călătorii care părăsesc gara Tokio, cumpără crizanteme și alte flori originare din Japonia. Florărese surăzătoare, oferă grațios călătorilor buchetele.

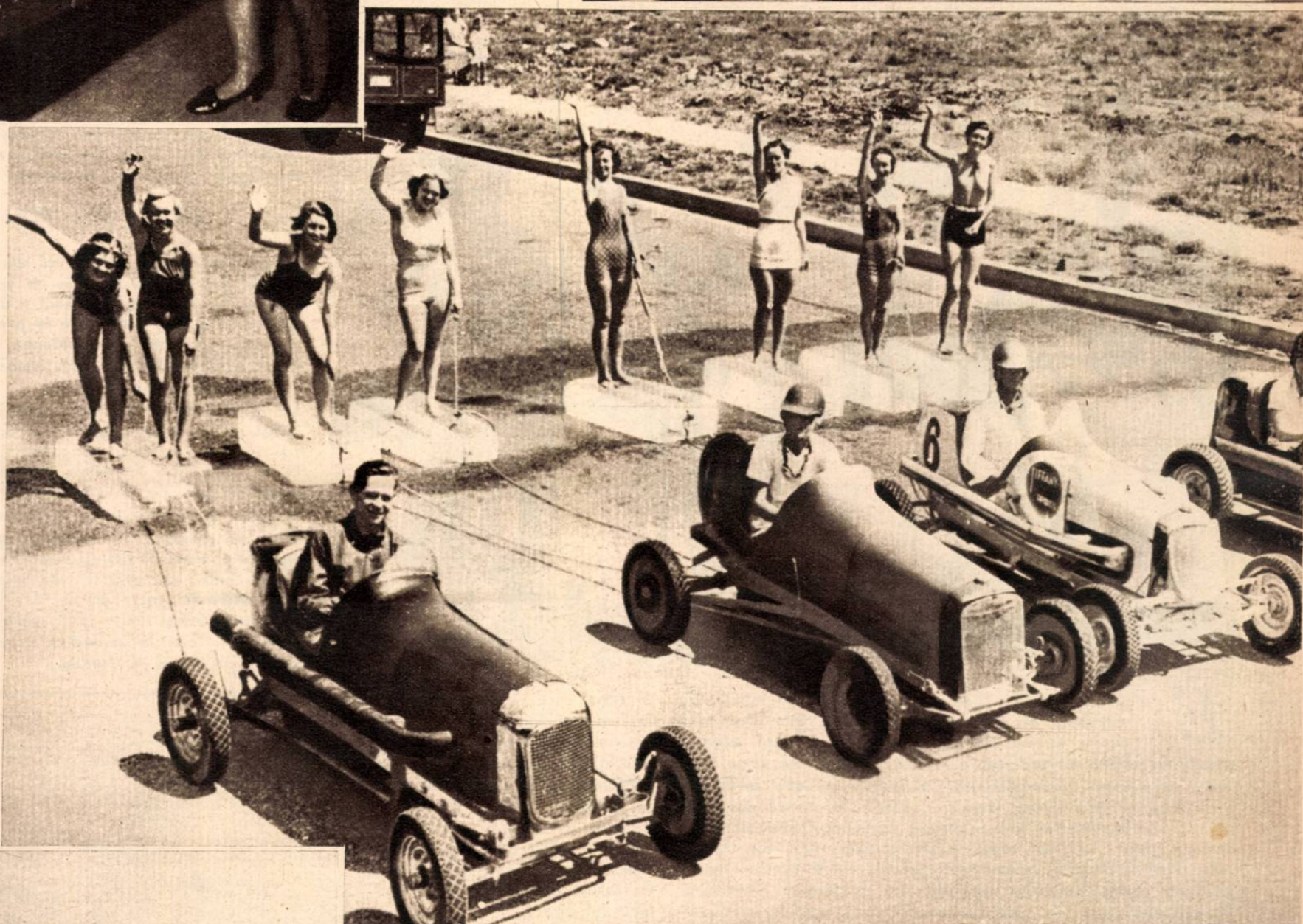
FURTUNĂ CUMPLITĂ.

Vasul comercial rus „Friedrich Engels” s'a luptat câteva zile cu o furtună groaznică. După o luptă înverșunată cu valurile, vasul a reușit să ancoreze la Halifax.

IN GOANA DUPĂ NOUTATE...

Americanii, mări inovatori ai lumii în toate domeniile de activitate, au reușit să găsească un sport nou. Femei pe blocuri de gheață sunt trase de mici automobile de curse. Intrecerea a stârnit mare senzație în California.

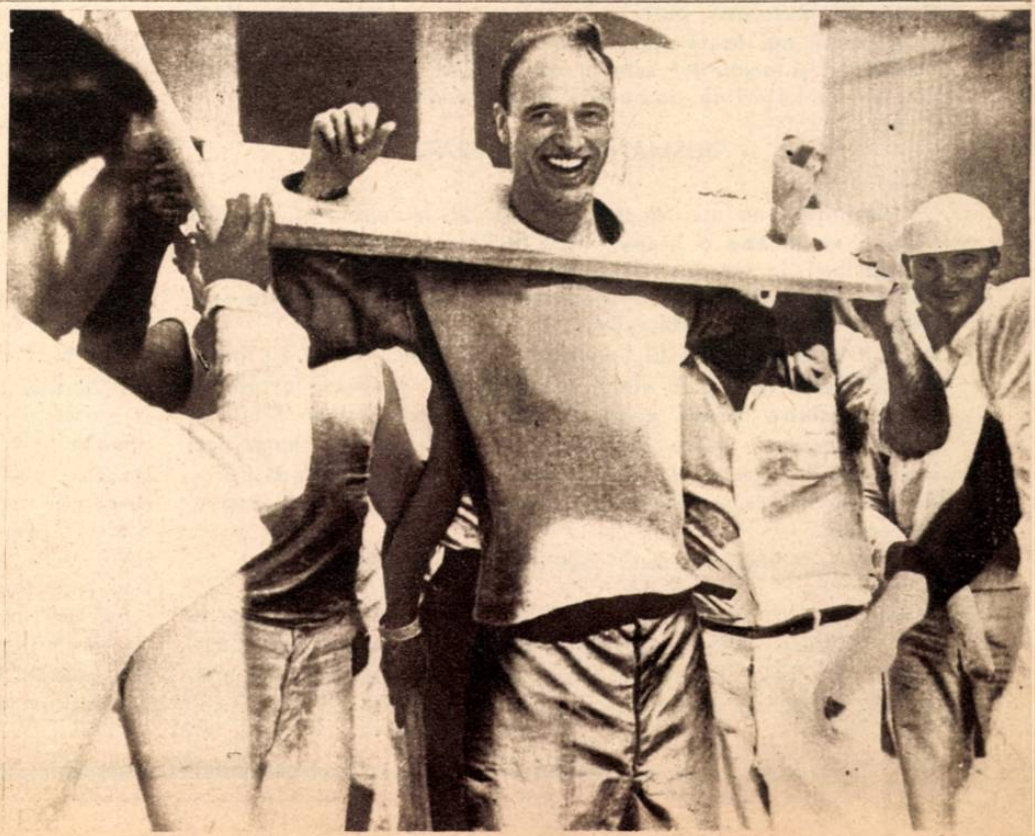

MODELE ORIGINA- LE DE UMBRELE IN ANGLIA

La Londra a avut loc recent o expoziție de umbrele. Originalitatea expoziției consta în faptul că fiecare umbrelă avea un mâner reprezentând diferite figuri și porturi, așa cum vedem în fotografia noastră.

PAPA NEPTUN JUDECĂ...

Pasagerii care trec prima dată, pe vapor, pe la Ecuator, sunt judecați de Papa Neptun, și pedepsiți după mulțimea „păcatelor” lor. În fotografia noastră, fiul președintelui Roosevelt, osândit pe bordul vasului „Indianapolis”.

„PALOȘUL ISLAMULUI“

Moștenitorul tronului, în Yemen, își asigură de pe acum domnia. — Arabia e neliniștită. — Tezaurele imanului Jahja. — Armata de partea prințului Ahmed. — Vestii rele din Tihama și din Toriz. — Poporul... mestecă frunze de „Kat“.

După turburările din Palestina, după revolta militară din Irak, după agitațiile din Syria și recunoașterea acestei țări — de către Franța — ca stat autonom, Yemenul începe de asemenea să provoace îngrijorarea lumii și mai cu seamă a Englezilor, în legătură cu viitoarea desfășurare a situației politice în Arabia. Politica aceasta ni se înfățișează destul de curioasă, când aruncăm o privire îndărătul culiselor.

Trupe indigene, gata de luptă, în cursul conflictului care a avut loc între Ibn-Saud și Iman.

locul deșertului, unde sunt supravegheați cu strășnicie și n'au niciun mijloc de-a intra în contact cu lumea de-afară.

Singurul lucru pe care l-a obținut Imanul a fost accesul unui șeik, spre a ține tovărășie surghiuniților, adică înșă este că el are misiunea să împiedice orice eveniment catastrofal în castelul din deșert.

SCLAVII UNUI VICIU CURIOS

Totuși prințul Ismail și cei doi frați ai lui nu sunt singurii nemulțumiți în țară. Se știe oriunde că guvernatorul lui Tihama, bătrânul Abdullah Wazir și guvernatorul din Taiz care se numește Ali Ibn Abdullah, așteaptă de asemenea un prilej ca să înlăture moștenitorii și să cucerească puterea în Yemen, în ziua când Imanul va muri.

Iar în mijlocul acestui haos, agenții secreți ai puterilor instalate în partea cealaltă a Mării Roșii au ochii ațintiți asupra Yemenului și înodă intrigă.

Numai populația Yemenului nu prea se ocupă de toate aceste lucruri. Ea trăiește sub stăpânirea unui viciu cumplit, mestecă ziua și noaptea „Kat“, niște frunze verzi, periculoase, cari excită mai grozav decât cel mai tare ceai verde și distrug organismul întocmai ca hasișul. „Allah însuși va hotări...“ așa spun Seidiții, Sonniții și Schiitașii, secte ce se deosebesc prin rugăciuni, dar sunt totuși unite prin viciul lor comun, „Kat“, acest viciu care le împiedică să vadă limpede ceea ce se urzește astăzi în Yemen... a. d. a.

E mult de-atunci!... S'au scurs ani fără de număr din vremurile de glorioasă prosperitate când Yemenul merita numele de „Arabia felix“... Țara aceasta situată în partea de sud-vest a Arabiei propriu zisă, între două mări, de-a-lungul faimosului drum al Indiilor, se află astăzi sub suveranitatea Imanului Jakya. Bătrân, în vârstă de peste 60 de ani, neputincios și prea obosit, războinicul care odinioară semăna groaza dela un capăt la altul al Asiei mici, din Dardanele până la Caspica, își mai păstrează situația de suveran numai pentru că secta Zaidiților continuă să-l socotească Omul-Zeu. Iar din ziua când Ibn Saud l-a încolțit acum câțiva ani în ultimele lui metereze, puterile interesate în controlul Mării Roșii se întreabă cu toată seriozitatea, ce se va întâmpla cu țara Yemenului și porturilor sale în ceasul când Omul-Zeu al Zaidiților se va hotări să pornească spre paradisul profetului...

DUȘMÂNIE ÎNTRE FRAȚI.

De altminteri, nu mai încapă îndoială că la moartea imanului Jahja va începe o etapă nouă în istoria Yemenului. Agenții secreți cari în vremea din urmă s'au înapoiat din Yemen la coastă, fie la Suez, la Djibuti sau la Cairo, vorbesc de evenimente prea puțin obișnuite.

Allah a dăruit nouă fii imanului Jahja. Cinci din ei au murit, iar cei patru rămași în viață, trăesc într-o continuă învrăjbită. Fiecare dintre acești patru fii pretinde să poarte titlul de „Șef-el-Islam“, adică „Paloșul Islamului“. Însă numai cel mare, prințul Ahmad, ar fi destul de tare în împrejurările de azi să înscrie acest titlu, cu litere albe, pe steagul roșu al Profetului.

PRINȚUL MOȘTENITOR LA LUCRU

Prințul Șef-el-Islam Ahmad s'a despărțit de tatăl și de frații lui când Jahja a opus o atât de slabă rezistență Waha-bitilor, în 1934. De atunci, el a recunoscut necesitatea unei armate puternice și bine organizată.

În acest scop, a reușit în câteva luni să convingă triburile cele mai curagioase și războinice să îmbrățișeze cauza lui. Dar nu s'a mulțumit numai cu atât. A auzit că frații lui, Ali și Ibrahim, încercau prin daruri mari să atragă în tabăra lor pe Hașizi și Bagilși spre a-i conduce apoi la fratele lor, Ismail, protivnicul lui direct.

Ahmad n'a stat mult pe gânduri. Frații au fost arestați și închiși în mod provizoriu. Toate stăruințele Imanului Jahja spre a-i împăca pe fiii lui, au rămas zadarnice.

DAR CÂND IMANUL VA MURI...

Lupta aceasta nu țintește predominarea în Yemen, adică suveranitatea peste un teritoriu de 62.000 Km. pătrați.

În cursul celor 32 de ani de domnie ai lui, Imanul a adunat tezaure fabuloase. Aurul acesta așteaptă moștenitorul care va fi destul de puternic să și-l însușească.

Cei trei frați răzvrătiți au fost scoși din închisoare. Dar prințul moștenitor nici gând n'avea să-i puie în libertate, ci i-a trimis într'un castel, situat în mij-

BALCIC

EXPOZIȚIA D-REI CORINA LECCA dela sala Mozart, care obține un strălucit succes.

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Decembrie. — 160 pagini 25 lei.

„Realitatea Ilustrată“ va consacra o artistă de cinema din România care să joace într'un film franco-român.

3.000 FRANCI FRANCEZI GAJ ȘI 1.000 FRANCI CĂLĂTORIA PENTRU PREMIATA NOASTRĂ!

In țara noastră nu se poate desvolta o industrie a filmului, pentru că, pe de o parte, consumul restrâns n'ar putea acoperi cheltuielile, pe de altă parte, concurența filmelor străine, americane în primul rând, cu posibilități de desfacere în toată lumea, e prea mare. Cei cari simt în ei vocația și au talent, sunt nevoiți să se resemneze și să-și irosească energia în indeletniciri cu totul străine de aptitudinile lor. Foarte puțini au isbutit să înfrunte toate greutățile și să ajungă la Hollywood, în cetatea filmului american.

Filmul francez deși — ca în genere toate manifestările culturale franceze — mai apropiat de noi, a ocupat până în ultimul timp un loc secundar în producția cinematografică, importată în țara noastră. În ultimul timp filmul francez s'a desvoltat și a ajuns astăzi să ocupe un loc de frunte, de când producția germană e în declin.

E timpul deci ca talentele românești să se îndrepte spre filmul francez, unde, fără îndoială, vor găsi mai ușor posibilitate de afirmare.

Ca întotdeauna, „Realitatea Ilustrată“ face începutul. Casa de producție Doru a realizat de curând unul dintre cele mai bune filme ale anului „Une poule sur un mur“ după piesa lui Leopold Marchand care s'a reprezentat și la noi sub titlul „Cine fuse și se duse“. Cei mai de seamă protagoniști ai filmului francez Jules Berry, Pierre Larkay, Christianne Delyne, Monique Rolland și Satournine Fabre, au jucat în

acest film.

D. Henry Doru, pentru cel de al treilea film pe care-l realizează, vrea să lanseze o vedetă din România. El a împărțit această dorință tuturor colaboratorilor săi, artiști francezi, și s'a adresat revistei noastre cu rugămintea de a organiza un concurs.

Turnarea filmului va începe pe la sfârșitul lunii Februarie. Până la 15 Februarie urmează deci ca acest concurs al nostru să aibă loc.

Voind să facem o alegere cât mai serioasă, pentru ca într'adevăr aleasa noastră să fie cea mai dotată, vom face, pe rând, trei selecțiuni:

1) Vom alege dintre fotografiile care ni se vor trimite de către domnișoarele în vârstă de 22-27 de ani, pe cele care ni se vor părea mai corespunzătoare.

2) Acestea se vor prezenta în fața unui juriu care va face a doua selecțiune și

3) Alegerea definitivă va avea loc pe baza unei probe de film făcută cu cele alese de juriu.

Concurenta care a fost aleasă va primi 1.000 franci francezi drept contribuție la călătoria până la Paris și se fixează, prin contract, gajul de 3.000 franci francezi pentru acest prim film pe care-l turnează. Bineînțeles că dovadă aptitudinii, aleasa noastră are în fața ei o carieră strălucită, putând deveni una din stelele ecranului.

„Realitatea Ilustrată“ oferă

astfel tuturor posibilitatea de a se afirma într'un domeniu în care fără îndoială vom avea și noi multe talente.

CONDIȚIUNILE CONCURSULUI

1. La concursul acesta poate concura orice doamnă sau domnișoară între 22 și 27 de ani.

2. Concurențele sunt obligate să completeze buletinul pe care-l publicăm în această pagină și să-l trimeată la redacția noastră, str. Const. Mille 7, cel mai târziu până la 1 Februarie 1937.

3. Odată cu buletinul de înscriere, concurențele vor depune sau trimite două fotografii precum și o taxă de înscriere de lei 100.

4. Pe baza fotografiilor, un juriu restrâns va face o primă selecțiune și concurențele alese vor participa la concursul final.

5. Cele alese după fotografii se vor prezenta în fața juriului și vor face o probă de film mut.

6. Juriul va fi format din personalități artistice din țară și un reprezentant al casei producătoare din Paris.

Trebue să menționăm că viitoarea laureată a concursului nostru se bucură de acum de mari simpatii în lumea filmului francez, și că protagoniștii ecranului din Paris privesc cu mult interes concursul nostru.

Dragă Doru!

Mă întrebi ce cred despre România!

Vai, nu pot crede decât în vis, pentru că n'am fost niciodată pe acolo. Dar ce nefericire pentru un om ca mine care aproape de două ori am făcut înconjurul pământului, să nu mă fi oprit nicidecum în minunata dumitale patrie. Gândește-te că tot ce mi-e pe plac se găsește la dv.: femei admirabile și vesele, țigani, bucătăria, vinurile și apoi poporul vostru atât de vesel! Odinioară (vai ce timpuri fericite!) am urmat în aceeași universitate cu o glorie dela dv.: cu Monseniorul Prințul Bibescu, pionier al volanului și al avionului. Nu știu dacă își mai amintește de aceasta, dar eu îmi amintesc bine de el și de acel timp încântător când la dv. ca și la noi viața era plăcută, lină și, deși fără surprize totuși atât de ușoară.

Iată dragă Dorule sfârșitul acestui interview și spre a încheia, o urare: ca activitatea cinematografică a dumatile să se îndrepte către o colaborare franco-română, pentru ca să mă duci și pe mine în România.

JIM GERALD

Dragă Dorule,
Ești un inamic public no. 1!

Cum o să poți într-o țară ca România, unde toate femeile sunt frumoase, să alegi pe cea mai frumoasă? Și cu inimile noastre ce vrei să faci?!

Oricum, bravo Dorule, cu atât mai rău pentru mine care am trecut de vârsta de 20 de ani!

JIM GERALD

Jim Gerald, cunoscutul comic al filmului francez, se interesează mult de concursul nostru.

BULETIN DE ÎNSCRIERE LA CONCURSUL DE FOTOGENIE

Numele
Pronumele
Strada
Localitatea
Vârsta

Înscrierea nu este valabilă fără taxa de înscriere

Înainte
omul se chinua
atâta vreme cu
RĂCEALA,
până ce trecerea
timpului aducea
vindecarea.

Azi

lucrul e mai ușor. La
primul semn de răceală
se ia, pur și simplu 1-2

TABLETE
ASPIRIN

cari ajută sigur.

**Nu faceți
experiențe
cu epiderma D-v.!**

De aceea rămâneți la „Nivea“, nu mai atuncea veți avea toată siguranța. Se înțelege, există creme și mai scumpe, însă nimic mai bun! Numai „Nivea“ conține Eucerita, de aceea nu poate fi comparată „Nivea“ cu nici un alt mijloc de întreținere a pielii.

UMBRE ce schimbă cursul istoriei

ACTIVITĂȚILE SOCIETĂȚILOR SECRETE

SOCIETĂȚILE secrete, cu tot ritualul lor teatral — dominouri ermetice, completate de măști, jurăminte solemne, execuțiuni secrete și acte de terorism, ai căror executori sunt aleși prin tragere la sorți — și-au reluat activitatea în Europa. Ele constituiesc factorul necunoscut în politica europeană și sunt temute toate personagiile sus puse, mai cu seamă în acele țări unde dictatura a sugrumat cu o mână de fier libertățile.

În aceste grupări secrete sunt atrași indivizi de diferite categorii sociale, nemulțumiți de regimul țării în care trăiesc, dar neputându-și exprima liber părerile în public. Aristocrați, profesori și bogați industriași depun jurământ de frăție, la un loc cu agricultori, țărani și mici negustori. Ei se întrunesc în clădiri nelocuite și în pivniți, schimbând mereu locul de întâlnire, spre a nu putea fi spionați, iar din aceste sinistre reuniuni rezultă uneori evenimente uluitoare.

O societate secretă, care a jucat un rol important în politica europeană, este aceea a „Carbonarilor”. Și Byron a făcut parte din această organizație, care-a pus la cale revoluția napolitană, din 1820. Generalul Pope trimis să înăbușe revoluția, era el însuși un „Carbonar”, așa că regele Neapolului se văzu nevoit să acorde rebelilor o constituție, fără să știe anume pentru ce.

Carbonarii au activat și în Franța. Ei nu numai că au inspirat revoluția constituțională din 1830, dar au influențat întregul guvern al acestei țări. Împăratul Napoleon al III-lea făcuse și el parte din această societate în tinerețe și se presupune că trăia sub teroarea carbonarilor, cari s'ar fi răzbunat cumplit, dacă el și-ar fi călcat jurământul. De altfel, s'a și făcut o tentativă de asasinat asupra sa, de către un conspirator anume Orsini. La aceasta, Napoleon hotărî să dea o lovitură „cauzei libertății” și declară războiu Austriei, creînd în scurtă vreme regatul Italiei.

În zilele noastre o formidabilă conspirație a Carbonarilor a avut de rezultat proclamarea repu-

blicii portugheze. În seara de 3 Octombrie 1910, în palatul din Belem, mareșalul Hermes de Fonseca, președintele Braziliei îl avea pe rege oaspe la masă. Tânărul monarh se simțea înstrăinat. Miniștrii și generali săi dispăreau unul câte unul dela masă, chemați fiecare de urgente mesagii telefonice. Cu puțin înainte de miezul nopții, regele părăsi palatul din Belem și porni în mașina sa, escortat de o trupă de cavalerie, către palatul Necessidades, situat la două mile depărtare. La sosire, își sună valetul, dar nimeni nu-i răspunse. Tot personalul palatului, dela bucătar și până la cel din urmă argat, fugise. Regele petrecu o noapte îngrozitoare, singur în palat, părăsit de toată lumea. În zorii zilei auzi o serie de formidabile bubuituri. De pe crucișătorul „San Raphael” sburau obuze, ce treceau șuerând peste acoperișul palatului. Regele Manuel dădu fuga afară, se urcă în mașină și fugi. Nu mai

Arhiducele Franz Ferdinand și soția sa.

Uniformele organizației teroriste din America denumită „Legiunea Neagră”.

Regele Alexandru al Jugoslaviei, al cărui sfârșit tragic a impresionat atât de mult omenirea.

Memorabila scenă a atentatului împotriva regelui Alexandru.

era nimic altceva de făcut, pentru că reprezentanții superiori ai poliției, armatei și marinei erau toți carbonari. Ramificațiile asociației se întinseseră asupra întregii Portugalii. Inițiatii erau împărțiți în patru grade, ce se numiau respectiv „tăietori de lemne”, „aspiranți”, „maestri” și „mari maestri”. Unitatea era „atelierul”, compus din patru tăietori de lemne, cari nu cunoșteau decât trei tovarăși și pe șeful lor. Patru ateliere formau o „casă”, patru case, o „baracă”, patru băraci, o „prăvălie”, și prăvăliile din Portugalia erau afiliate la „o firmă centrală”. Suprema conducere a Ordinului se afla în mâinile „Lojei mistice”.

În zilele Țarilor și în primii ani ai revoluției, Rusia a fost un teren foarte prielnic pentru asociațiile secrete. Una dintre cele mai puternice grupări era „Societatea pentru Eliberarea Poporului”; acei dintre membrii săi, cari se făceau vinovați de trădare erau imediat asasinați. În Martie 1881, comitetul executiv al Societății emise o proclamație ce anunța că Țarul Alexandru al II-lea fusese condamnat la moarte de către un tribunal secret, încă din ziua de 26 August 1879, iar după doi ani, eforturile și sacrificiile conspiratorilor fură încununate de succes; Țarul murise ucis de o bombă.

Cele mai active societăți secrete ale Europei se află astăzi în Yugoslavia și Macedonia. Iar pe cât se pare, una dintre acestea — Măna Neagră a Serbiei — a declanșat războiul mondial. Se știe că la 23 Iunie 1914, un tânăr anume Ilici, un student slav din Sarajevo, se întorcea dela Belgrad, în orașul natal cu un arsenal întreg de revolvere, bombe și acid prusic, furnizate toate de către un agent al asociației secrete sârbe, „Măna Neagră”. Gavril

Prinkip, care l-a asasinat pe arhiducele Franz Ferdinand și pe soarta sa, purta asupra lui aceste instrumente ale morții. Tovarășii săi de conspirație erau echipați la fel și toate elementele contribuiesc la a demonstra că Prinkip n'a lucrat din proprie inițiativă, ci doar ca un agent ale vreunei asociații secrete.

Dușmănia de moarte dintre două organizații, „Mihailoviștii” și „Protogheroviștii” au ținut o vreme Macedonia sub teroare. La început triumfară Mihailoviștii, răpunând mai bine de treizeci dintre inamicii lor. Atunci, cea-

armonie desăvârșită se desprinde din înfățișarea unei femei distinse și elegante. Toaletele, pantofii, pălăria, parfumul și mai ales Pudra constituie un acord care denotă bun gust și pricepere. O femeie care apreciază această armonie, va adopta cu siguranță Pudra **En Vogue**, pentru aderența, permeabilitatea și parfumul ei subtil.

Poudre En Vogue

PARFUMERIE VENDÔME

Nervoșii mor curând!

Ați observat la Dvs. din când în când unul dintre următoarele semne al unei apropiate istoviri a nervilor?

Irascibilitate, rea dispoziție, tremurături, neliniștet, bătăi de inimă, amețeață, frică, insomnie, vise urite, amorteala membrelor, sperieturi, prea mare irascibilitate provocată de contraziceri, zgomote, mirosuri, dorință după stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea, bătaia pleoapelor, nădăfuri, toane, lipsă de memorie sau a graiului, dorință sau fobii ciudate. Când unul sau mai multe din aceste semne de nervozitate se ivesc la d-vs., atunci nervii d-vs. sunt serios slăbiți și au nevoie de întărire.

Nu lăsați ca această stare să dăinuiască, căci s'ar putea produce deranjări serioase ale activității mintale, ca aiurări sau acte necontrolate, iar o îmbătrânire prematură și moartea sunt consecințele.

Indiferent de unde provine slăbirea nervilor d-vs., eu vă invit să-mi scrieți. Sunt cu plăcere dispus să vă explic gratis și fără cheltueli de porto o metodă foarte simplă,

care vă va provoca o surpriză plăcută. Ați cheltuit poate deja mulți bani și multă răbdare pentru diferite remedii și în cel mai bun caz ați obținut numai o ușurare trecătoare. Eu vă pot asigura, că cunosc o metodă excelentă, pentru a lupta împotriva slăbirii nervilor d-vs. Această metodă provoacă în același timp o îmbunătățire a dispoziției, a plăcerii de viață, a energiei și a puterii de muncă ba unii mi-au scris chiar că se simt ca nou născuți după întrebuintarea ei. Această este atestat și de către certificate medicale. Vă costă numai o carte poștală. Vă trimit o carte foarte instructivă complet gratis.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anunț.
Postsammlstelle: ERNST PASTERNAK
Berlin S.O
Michaelkirchplatz 13 Abt. 137.

EXPOZIȚIA PICTORULUI NICOLAE TEMPEANU

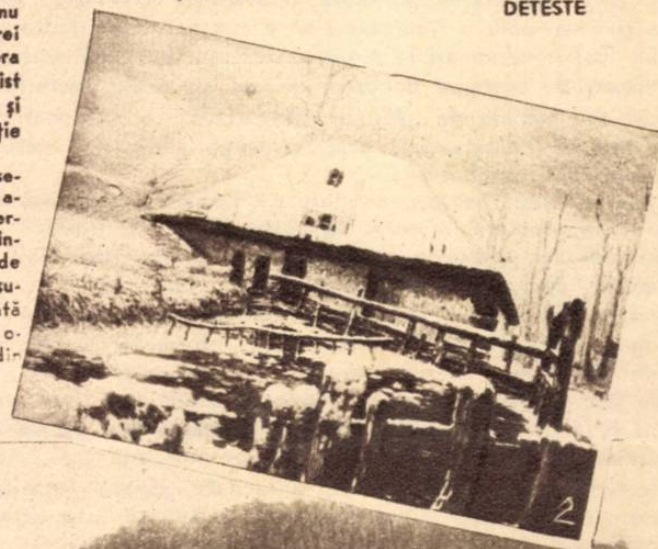
Într-una din sălile dela Casa de Artă „Mozart” (să C. A. Mille No. 4), expune pictorul Nicolae Tempeanu — cunoscut îndeajuns de amatorii de frumos — ultimele sale lucrări în ulei și deseneuri, pasteluri și aquarele; cu subiectele cele mai variate.

Ferm convins că „nimic nu e durabil dacă nu exprimă viața intimă a lucrurilor”, artistul acesta nu se mulțumește să traseze la întâmplare conturul figurei ori peisajului, ci vrea absolut să-și transforme opera într-o oglindă fidelă. El e, înainte de orice, peisagist și poate singurul dintre pictorii noștri, care iubește și pictează peisajul pentru sine însuși, făcând abstracție de ființele însuflețite.

De dimineața până seara, în toate anotimpurile, desenează locurile și oamenii ce l-au interesat; apoi cu ajutorul acestor studii luate direct după natură, își termină tablourile în liniștea atelierului. Atunci, parcă interpretează natura: în primul plan dispune masele de umbră ale copacilor săi cu frunze dese ori ale căsulelor și morilor sale țărănești; în deschizătura rezultată din acest cadru, o perspectivă armonioasă conduce ochiul până la orizont printr-o înșiruire de planuri din

ce în ce mai degradate și scăldate în lumină pe măsură ce se apropie de fundul acestui minunat decor, în care domnește soarele ca un zeu în mărirea lui. Iată de ce sunt așa de prețioase tablourile și desenele sale: ele sunt mărturia vie a cunoștiinței ce are despre lumea înconjurătoare.

DETESTE

Publicăm aici câteva reproduceri după tablourile expuse de pictorul Nic. Tempeanu.

1. Marină în ceață.

2. Iarna la moară.

3. Mahoane la Balcic.

4. Peisaj.

VRACA...

D. George Vraca în cele două atitudini din „Omul și masca”.
(Foto Cosmophot)

LA „Bursa valorilor teatrale” — unde schimbările sunt foarte brusce — George Vraca este astăzi unul dintre cei mai cotați actori.

Își menține faima de ani de zile și nu numai că n'a început să se obosească și, mai ales, să obosească, dar aproape în fiecare stagiune face, ceea ce în limbaj „technic” se numește un „bronz”, adică o creație.

Să te menții în actualitatea teatrală bucureșteană, este un lucru destul de greu. Oricât s'ar fi întins Bucureștii, poate mai mult decât trebuie, oricât s'a luat la întrecere cu New-Yorkul, în ceea ce privește înălțimea caselor, scumpul nostru București nu este — pe plan social — de cât un sat mare, în care dacă te plimbi de vreo două ori între „Capșa” și Palat și intri în vreo două cafenele, poți avea pretenția că ai văzut toată... „lumea”.

Publicul spectator este aproape același, în pofida „exodului” provincialilor — cum susțin unii — și pe când, la Paris de pildă, o piesă, dacă are succes, ține afișul un an de zile, un spectator văzând pe protagonist, cam odată la șase luni în medie — la noi, actorul trebuie să dea, cam în fiecare lună, o luptă grea cu aceiași spectatori blazați, cari e firesc să se plictisească și e fatal, ca după câțiva timp, să observe: „ia să se mai isprăvească nene și cu asta, că parcă ne-a luat în antrepriză: tot el și tot el!”

Ei bine, Vraca — astăzi unul dintre cei mai muniți actori ai noștri, unul dintre cei mai „storși” — face o excepție: continuă să-și mențină cota, ba cu vădite tendințe de urcare, căci, cu fiecare rol — actor de surprize — arată o altă fațetă a talentului său. Până acum vreo câțiva ani nu putea fi conceput decât în frac, june și frumos, așa cum scrie la cartea perfectului amoret de teatru.

Se pare că venirea la București a regisorului Barnowsky, a constituit o răscruce în cariera acestui actor cu adevărat înzestrat: astăzi, Vraca este unul din cei mai valoroși actori de compoziție al nostru.

Și-și mai menține faima printr'o probitate profesională, din ce în ce mai rară în ultimul timp, ca și printr'o viață, foarte puțin spectaculoasă, în afara de scenă. Când oare vor înțelege actorii și actrițele noastre, că pierd grozav de mult, printr'o prea mare circulație în afara „careului fermecat”?

Sunt actori de care te isbești în toate localurile publice, făcându-se remarcă prin fel de fel de mijloace, și cari văzuți atât de mult la cafenea — unde e firesc să „piardă” din toate punctele de vedere, obosesc publicul înainte de vreme. Cineva îmi spunea de curând: „Nu mă mai duc s'o văd pe C., pentru că o văd în fiecare zi la Nestor.” Lucrul acesta l-a priceput Vraca, după cum l-au priceput Demetriade, Grigore Manolescu, Nottara, Soreanu, Bulandra. O aureolă de mister trebuie să înconjoare pe slujitorii Thaliei. Regii veritabili, ca și cei de pe scenă, nu trebuie să se arate prea mult.

Fostul combatant George Vraca, cel care la o vârstă crudă a dat ochii cu moartea, și-a format o filosofie specială a vieții și deaceia el a isbutit să îndepărteze acel pericol de cădere în ridicol, cu care sunt amenințați „amorezii” și tenorii. Bărbatul frumos, cu trăsături distinse, gânditor și cam pierdut în neagra veșnicie, cum îl vedeți pe stradă este un om care nu crede, ca atâția alții că fizicul poate constitui o carieră. Nu s'a prezentat niciodată cu rolul neînvințat, n'a tras sfori, n'a băgat niciodată intrigi, n'a căutat să se distingă în afara de scenă, a știut să se cultive.

Iată calități atât de rare, care-ți dau puțința în micul București teatral să te menții, ba chiar să te înalți, după aproape douăzeci de ani de carieră.

Ioan Massoff

Care femeie ar mai sta la îndoială?

Un obraz
plin de tinerețe

...sau RESTITUIREA
SUMEI ÎNTREGI!

GARANTĂM
mulțumirea de-
plină, sau res-
tituim suma în-
treagă.

Se întrebuițează
până la ultima bu-
căți a, păstrându-și
intact parfumul și
celelalte însușiri
incomparabile.

Aveți posibilitatea, Doamnă, de a căpăta, cu ușurință, o piele catifelată, un ten frumos, „Tenul Cadum”, pe care toate femeile îl doresc. Pentru o sumă infimă — și cu astfel de garanții! Ne asumăm răspunderea acestei încercări. Cumpărați o cutie cu 3 săpunuri Cadum. Întrebuițați unul, ține aproape o lună! Dacă după întrebuițarea lui nu v'ați convins că ați căpătat un ten mai curat, mai fraged, o piele mai netedă, înapoiți ambalajul săpunului întrebuițat, împreună cu celelalte două neîncepute, Biroului Cadum, Strada Sft. Ionică No. 8, București, care vă va restitui suma ÎNTREGĂ. Incepeți chiar astă seară pentru a fi mai frumoasă mâine... Cumpărați fără întârziere o cutie cu 3 săpunuri Cadum.

Savon Cadum

Dacă stomacul Dv. se revoltă

Este că, nouăzeci la sută l-ați supralncărcat lăsându-vă ispițiți la câteva mici chefuri. Măncărurile prea piperate și prea abundente stropite poate și cu un vinișor bun, au stat prea mult în stomac, ele fermentează și dau naștere acelor gaze și sughițuri acide atât de supărătoare. Dacă, după fiecare masă, sau în clipa în care simțiți cea mai mică jenă digestivă, ca, de pildă, amăreală în gură, senzație de greutate, — ați lua o mică doză de Magnesia Bisurata, veți putea digera, fără dificultate, mâncărurile cari vă plac. Magnesia Bisurata neutralizează excesul de aciditate, împiedică producerea oricărei fermentații și face să dispară toate aceste indispoziții digestive cari, neglijate, pot deschide drumul a-erofagiei, gastritei sau chiar ulcerului. Magnesia Bisurata se află de vânzare în toate farmaciile și drogueriile cu preț de Lei 75. — sau în marele format economic cu Lei 110.

Coafor GEORGES
STR. BIS. ENEI 8. — TELEF. 4-01-27.
Execută cele mai noi
COAFURI FANTEZII
Având cei mai buni lucrători.

Sănătatea individului este condiționată...

de o activitate organică armonioasă, de un echilibru necondiționat în tot organismul. Viața noastră poate decurge numai atunci într'un ritm perfect, când ne bucurăm de o sănătate perfectă. Preparatul mondial „Gastro D” extras dintr'o plantă medicinală descoperită de savanți americani, a dat rezultate strălucite în toate maladiile de sto-

mac, ficat, intestine și rinichi. Mii de pacienți și-au redobândit sănătatea după o scurtă cură cu „Gastro D”, nenumăratele scrisori de mulțumire primite fiindu-ne o prețioasă mărturie. Cereți „Gastro D” la toate farmaciile și drogheriile din țară, sau prin ramburs de lei 130, dela Farmacia „Thoiss” din București, Calea Victoriei, 124.

Puteți sfida
frigul, vântul
și ploaia,
grație ade-
văratelor
PASTILE

VALDA

în cutii originale

cari vă vor feri de GUTURAI, GRIPĂ și
DURERI DE GÂT.

Infățișarea Dvs. se schimbă

TRATAMENTUL COSMETIC

Există 3 creme „Dermatonin” și o loțiune pentru față. Dacă tenul D-voastră este curat, atunci întrebuințați crema tonică de „Dermatonin” No. I. Aceasta este o cremă complet neutră pentru apărarea pielii și o bază ideală pentru pudră. Ea face obrazul mat și îi dă, grație efectului tonifiant, o înfățișare de prospețime continuă.

Pentru noaptea orice femeie să întrebuințeze Crema pentru alimentarea pielii Dermatonin No. III, conținând hormoni. Această cremă de noapte redă pielii energia pierdută în timpul zilei, stimulând din nou celulele pielii. Când va scula dimineața nu veți mai avea aerul obosit, pielea va fi din ce în ce mai netedă preîntâmpinând astfel nu numai formarea ridurilor, ci veți reda obrazului acea prospețime tinerească și roz a pigmentului în care constă șarmul tinereții.

Cine nu cunoaște încă preparatele Dermatonin, obține la cerere contra bonului alăturat, 4 mostre al întregului tratament „Dermatonin” într-o elegantă casetă contra Lei 26.— (în mărci poștale pentru porto și ambalaj) dela: Repr. „Dermatonin”, București I, B-dul Carol No. 19.

De vânzare la farmacia, drogherii și parfumerii

DERMATONIN

CREMĂ — PUDRĂ — LOȚIUNE DE FAȚĂ

PLÂNGEA ORE ÎN- TREGI DIN CAUZA NEVRITELOR

Avea dureri atât de gro-
zave încât nu putea să
meargă

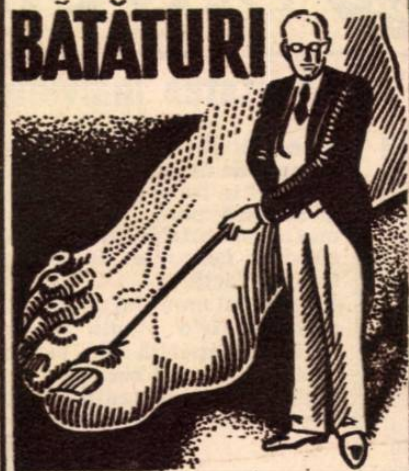
Această doamnă a suferit foarte mult din cauza nevritelor. Erau zile când nu putea să umble. Avea dureri atât de grozave încât plângea ore întregi. Într-o bună zi ea începu să ia Sels Kruschen și în scurtă vreme se simți alt om. Dacă suferiți de nevrite, citiți scrisoarea de mai jos: —

„Am suferit foarte mult din cauza nevritelor. Erau zile când nu puteam să umblu. Durerile erau atât de grozave încât plângeam ore întregi. Mi se părea că mi-e corpul plin de răni, era îngrozitor. Într-o bună zi am început să iau Sels Kruschen. Ei bine, datorită acestor săruri starea mea s'a îmbunătățit mult. Acum iau în fiecare dimineață o doză de Sels Kruschen. Mă simt ca renăscută, parcă aș fi alt om”. — (D-na) C. B.

Nevritele și sciatica sunt niște simptome de natură mai serioasă — oa și reumatismul, guta și lumbago. Ele indică prezența în corpul nostru a unor materii toxice care au pătruns în sânge. Kruschen este un amestec de șase săruri cari au proprietatea de a regu- la funcțiunile interne, contribuind astfel la curățirea organismu- lui Dv.; la primenirea sângelui. Un sânge sănătos, un sânge purificat va pătrunde în toate fibrele ființei Dv., dându-vă o nouă viață. Atunci nevritele, sciatica și alte afecțiuni similare vor dispărea ca prin farmec.

Sels Kruschen se găsește la toate farmaciile și drogheriile din țară. Prețul unui flacon mare este 95.— lei, flaconul mic 60.— lei.

Un doctor vă sfătuiește cum să scăpați de BĂTĂTURI

Nu mai îndurați nicio clipă chinul bătăturilor care vă înțepă, al picioarelor umflate și usturătoare. Urmați chiar de astăzi sfatul acestui Doctor. Înmuiați-vă picioarele torturate într-o baie de apă caldă, care conține un pumn de Saltrates Rodell. Această baie supra-oxigenată desumflă imediat picioarele și îndepărtează durerea. Sărurile puternice și tămăduitoare înmoaie bătăturile înțepate, încât le puteți scoate cu mâna, cu rădăcină cu tot. Umflătura se micșorează, și puteți purta încălțăminte mai mică. Veți merge zilnic cu multă ușurință. Saltrates Rodell se găsește la toți farmaciștii și drogherii iar prețul său este nelămurat.

GRATUIT. — Printr'un aranjament special oricare cititor al acestei reviste poate obține fără plată o cantitate suficientă de Saltrates Rodell trimițând adresa sa la „Drogheria Standard”, Serviciul (47-C). Str. Sf. Ionică No. 8, București.

EXPOZIȚIA PICTORULUI I. PANTELI-STANCIU

Sala din str. Brezoianu No. 23 adăpostește expoziția pictorului I. Panteli-Stanciu, care prezintă un mare număr de uleiuri și desene de-o înaltă ținută artistică.

În portretele și în compozițiile sale cu subiecte din viața țărănilor dela Rucăr — pe care le-a trasat viguros și sobru — nu se observă nicio greutate, nicio opacitate în umbre, ori înțepenie în atitudini. Trăsătura sa e în totdeauna exactă și completă, repede și ușoară, îngroșându-se pe alocuri așa de natural, încât pare că artistul a obținut-o dintr-o singură dată, fără a reveni asupra-i.

Peisajele (dela Rucăr și din bălțile Brăilei) formează o latură aparte — și nu mai puțin demnă de admirat — în opera pictorului I. Panteli-Stanciu. E imposibil să le privești fără a fi sedus; imposibil să nu te oprești îndelung înaintea lor, deoarece plăcerea ce resimți sporește pe măsură ce le analizezi. Pretutindeni vezi siguranța unei mâini care nu caută dificultatea, dar care se joacă cu ea când o întâlnește; pretutindeni domnește gustul minunat — pe care îl cunoaștem din expozițiile anterioare — de a nu spune în culori decât ceea ce trebuie și întocmai cum trebuie; pretutindeni, mișcare și viață, echilibru, armonie și grație; pretutindeni adevărul, însă iluminat de o poezie nedefinită.

Adevăr, poezie multă pătrundere sufletească în portrete: iată caracteristica întregii opere a acestui talentat artist.

DETESTE

Publicăm în această pa-
gină câteva reproduceri
după picturile expuse de
I. Panteli Stanciu.

1. Moș Bacărcea (por-
tret).
2. Fată din Rucăr cusând.
3. Portret.
4. Gospodărie țigănească.
5. Casă bătrânească.

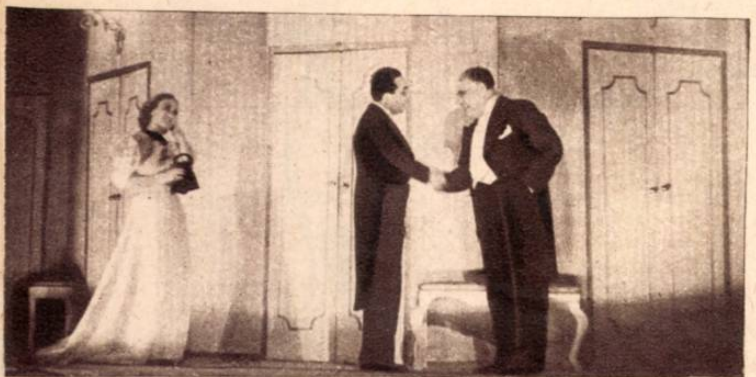

Săptămâna teatrală

Teatrul Național: „Prințul cu două chipuri” basm de d-ra Margareta Miller Verghi. --
Teatrul Comedia: „Poveste de iubire” comedie în 8 tablouri de Fodor Laszlo

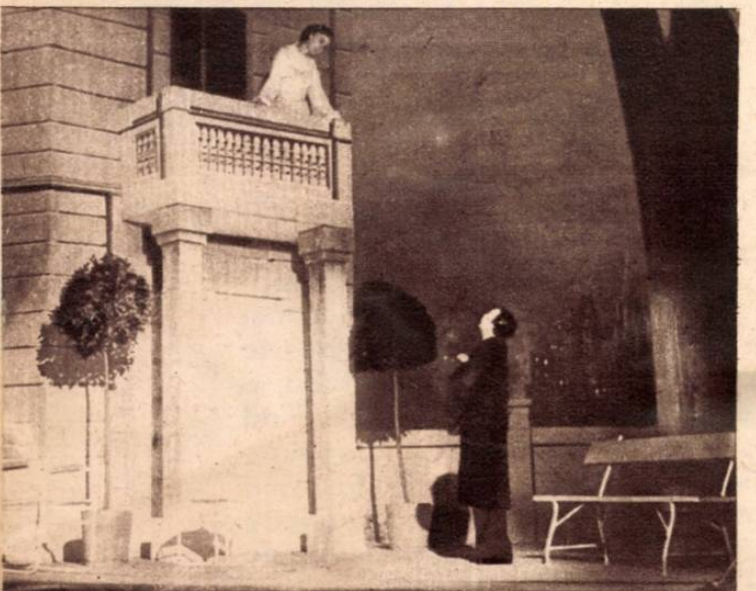
Tabloul I din „Prințul cu două chipuri” la Teatrul Național.

D-ra Marietta Deculescu, d. Al. Finți, d. Romald Bulfinsky, în tabloul II al comediei „Poveste de iubire”.

D. Al. Finți, d-ra Marietta Deculescu, d-ra A. Marcopol în penultimul tablou al comediei „Poveste de iubire”.

Finalul comediei „Poveste de iubire”, interpretat de d-ra Marietta Deculescu și d. Al. Finți.

Fotografii „Cosmophot”.

IN cadrul spectacolelor pentru copii și tineret, Teatrul Național a înscenat basmul „Prințul cu două chipuri”.
 Apreciem montarea feerică a spectacolului, frumusețea decorurilor, a costumelor și eforturile d-lui Victor Bumbescu de a mișca pe interpreți în scenă. Nu știm însă cum vor suporta copiii acest spectacol în majoritate dramatic cu numeroase accente de grand-guignol. Din acest punct de vedere alegerea a fost greșită făcută.
 Interpretarea, n'a strălucit nici ea de fel. Singură d-na Sorana Topa și în oarecare măsură d. O. Brădescu și d-na Nelly Dordea, au reușit să redea atmosfera spectacolului. Restul interpreților au fost tot timpul sub-mediocri.

TEAETRUL Comedia a înregistrat un nou succes cu cea de-a treia premieră a stagiunii „Poveste de iubire”.
 O piesă tinerească, modernă, frumoasă, care ne mângâie sufletul cu accentele ei emoționante. Poveste de iubire... Eterna poveste, veselă sau tristă, după cum eroii ei au parte de fericire sau nenorocire.
 Un student tânăr și o tânără fată nu înțeleg să-și realizeze dragostea care le mijeste în suflă. Sunt orgolioși, materialisti, „moderni”. Ea se va căsători cu un om bătrân dar bogat, iar el cu o fată pe care nu o putea suferi, dar care-i facilitează o situație. După un timp, când eroii își vor da seama că omorându-și dragostea și-au distrus fericirea, va fi prea târziu.

Piesa d-lui Laszlo este excelent construită (din ce în ce mai mult prinde moda teatrului-cinematograf. Aceste două genuri de artă se influențează reciproc) cu dialog viu, scârpător.
 Il felicităm pe d. Soare pentru tonul scăzut, discret, de film american, în care a făcut să se desfășoare acțiunea și dialogurile. Ne pare rău însă, că d-sa n-a înțeles inutilitatea ultimului tablou, melodramă superfluă, când punctul culminant al conflictului este finalul tabloului șapte.
 O contribuție prețioasă la realizarea atmosferei au adus minunatele decoruri ale pictorului Siegfried. Ne miră totuși că d-sa — un atât de rafinat artist al coloarei — a plasat o cameră de hotel verde într-un cadru bleu. Este o disonanță supărătoare.
 „Poveste de iubire” a consacrat definitiv două mari talente: d-ra Marietta Deculescu și d. Al. Finți, care-au fost de la început până la sfârșit emoționanți, prin discreta mărturisire a dragostei lor nefericite. D-ra Deculescu elegantă, frumoasă — adevărată fată modernă — a trecut prin variată gamă a rolului cu o siguranță și cu o putere emotivă, care-au făcut ca sbuciumul sufletesc al eroinei, să comunice tot timpul cu sala. D. Al. Finți, la rândul d-sale a impresionat prin jocul reținut, discret, cu accente de captivantă sinceritate.

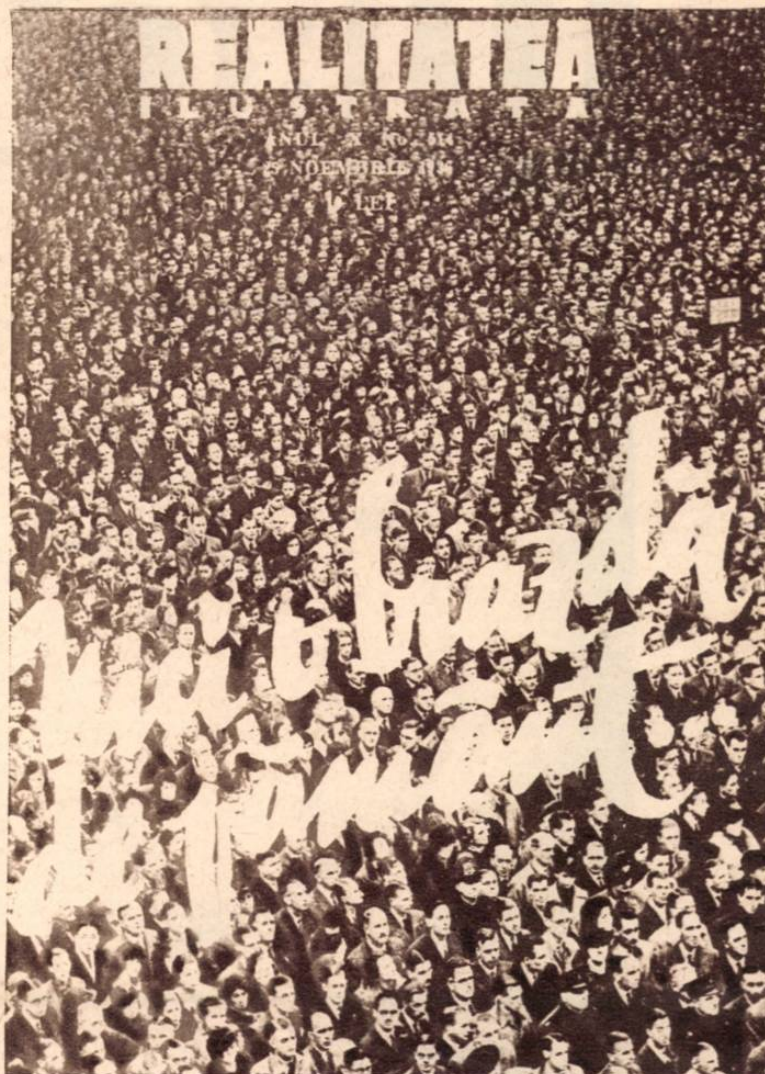
D. Romald Bulfinsky a împrumu-

tat ansamblului prestigiul d-sale. Se cuvin a mai fi relevați: d-nele Sylvia Fulda, Beate Freadanov și d-nii V. Ronea, M. Bruno etc. D. Titus Lapteș, a întrebunțat un ton prea declamatoriu care a distonat cu atmosfera

discretă în care s'a jucat tot timpul.
 „Poveste de iubire” este un spectacol admirabil, care va cunoaște cu siguranță un succes de lungă durată.

ION GOLEA

Rea-credința budapestană și cum se scrie istoria

LA 24 Noembrie, anul trecut, revista noastră a apărut într'un număr special, anti-revizionist. Articolul cel mai important din revistă — unul dintre cele mai documentate din câte s'au scris spre a arăta cu date cât de șubrede, cât de mincinoase sunt argumentele maghiare în favoarea revizionismului, și câtă rea credință întrebunțează acei cari susțin revizionismul — a fost articolul intitulat „Așa zisa „dreptate Ungariei” în lumina realității” al colaboratorului nostru C. Sutașu.

Drept copertă la acest număr special, noi am întrebunțat fotografia care înfățișă mulțimea adunată în ziua armistițiului, în jurul Cenotaphului din Londra. Credem că manifestarea pe care popoarele obicinuesc s'o facă în ziua de 11 Noembrie, este cea mai solemnă protestare împotriva unui nou războiu, cea mai categorică hotărâre de menținere a tratatelor de pace, așa cum au fost încheiate la Versailles.

Titlul numărului nostru special era „Nicio brazdă de pământ”.

Că ziarului maghiar „Pesti Hirlap” i-a plăcut să vadă cu rea credință că noi prezentăm această fotografie drept adunarea dela Arad, e treaba lui. Noi n'am scris nicăieri că era vorba de adunarea dela Arad, am lăsat în evidență, în planul întâi police-man-ii englezi și uniforme armatei engleze, așa încât oricine vedea de la prima ochire, că e vorba de adunarea din capitala Angliei, iar data revistei, scrisă mare, vedea că nu poate fi vorba de adunarea dela Arad, care a avut loc ulterior.

Ceeace este curios, e că s'au găsit ziare și publicații la noi în țară, care în loc să cerceteze revista, au luat drept bune afirmațiile ziarului revizionist și aduc acuzațiuni gratuite revistei noastre.

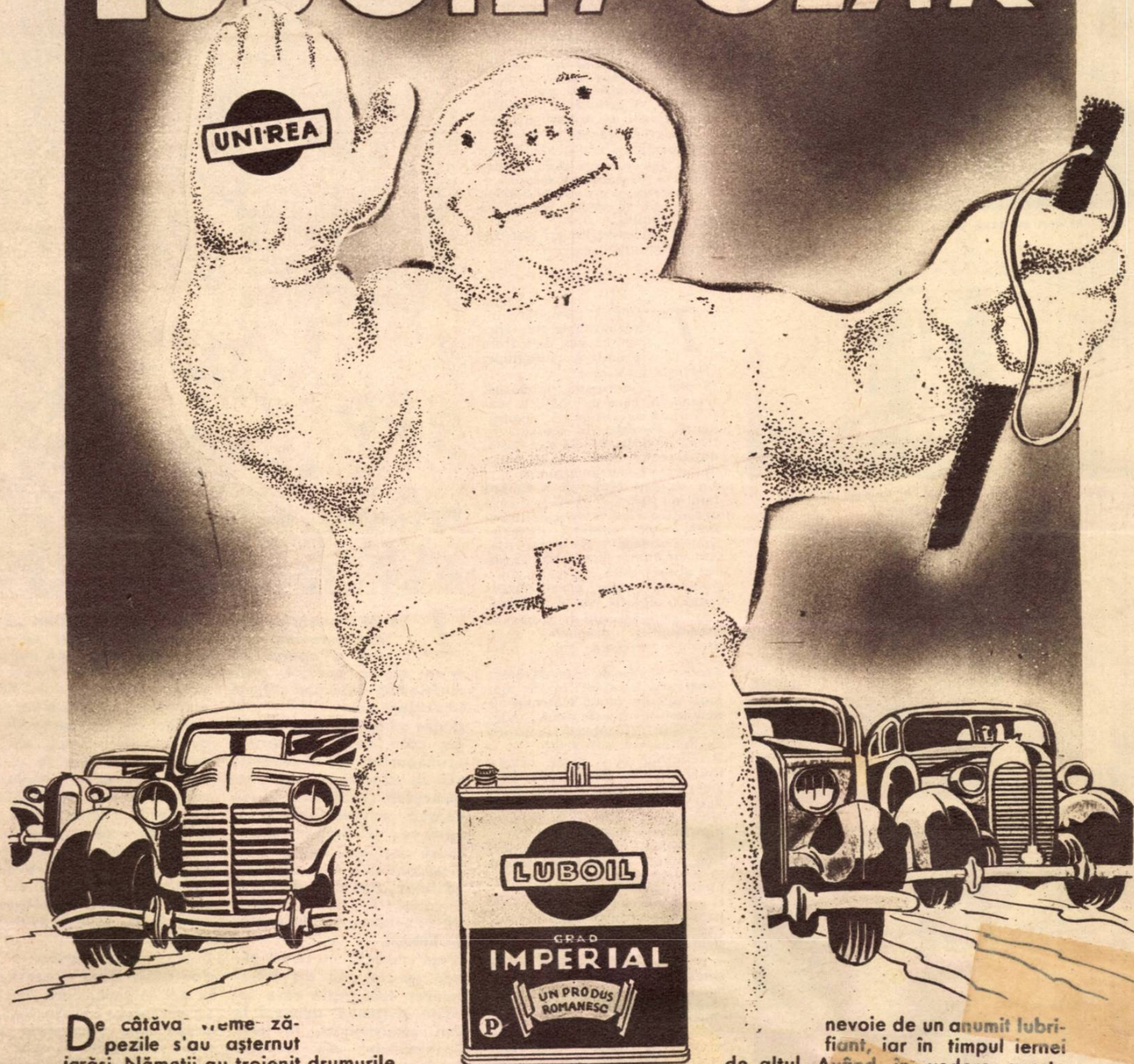
Noi ne-am făcut întotdeauna un punct de onoare de a nu prezenta decât documente reale. Orice fotografie este însoțită de explicația ei.

Am ținut să facem precizările de mai sus, pentru acei cititori de bună credință cari eventual n'au văzut numărul din „Realitatea Ilustrată”.

SEZONUL LUBOIL *POLAR* A ÎNCEPUT!

Este timpul să schimbați uleiul Luboil cu

LUBOIL *POLAR*

De câțiva vreme zăpezile s'au așternut iarăși. Nămeții au troienit drumurile, iar în oraș au înfundat străzile. Circulația se face din ce în ce mai greu. Automobilele nu mai circulă cu aceeași ușurință ca vara, având tot mai des pană de motor din cauza uleiului. O mașină bine echipată, cu un lubrifiant potrivit anotimpului, este ferită de asemenea neplăceri. Până acum automobilii întrebuițau și iarna și vara același ulei. Tocmai aici era greșala. Motorul este tot atât de sensibil la schimbările timpului ca și organismul omului. În timpul verii are

nevoie de un anumit lubrifiant, iar în timpul iernii de altul. Având în vedere aceste considerente, Societatea Unirea a preparat uleiul LUBOIL *POLAR*. Fiind mai puțin vâcos și având un punct de coagulare mai jos, acest ulei nu îngheață în motor, formând acel perfect strat care trebuie să se plimbe printre piesele metalice, chiar dacă temperatura este de minus 25°. Rezultat dintr'o serie întreagă de cercetări științifice și experimentat de cunoscători, uleiul LUBOIL *POLAR* este o adevărată senzație pentru automobiliști.

LUBOIL *POLAR* ESTE UN PRODUS UNIREA

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL XI No. 52

27 IANUARIE 1937

10 LEI

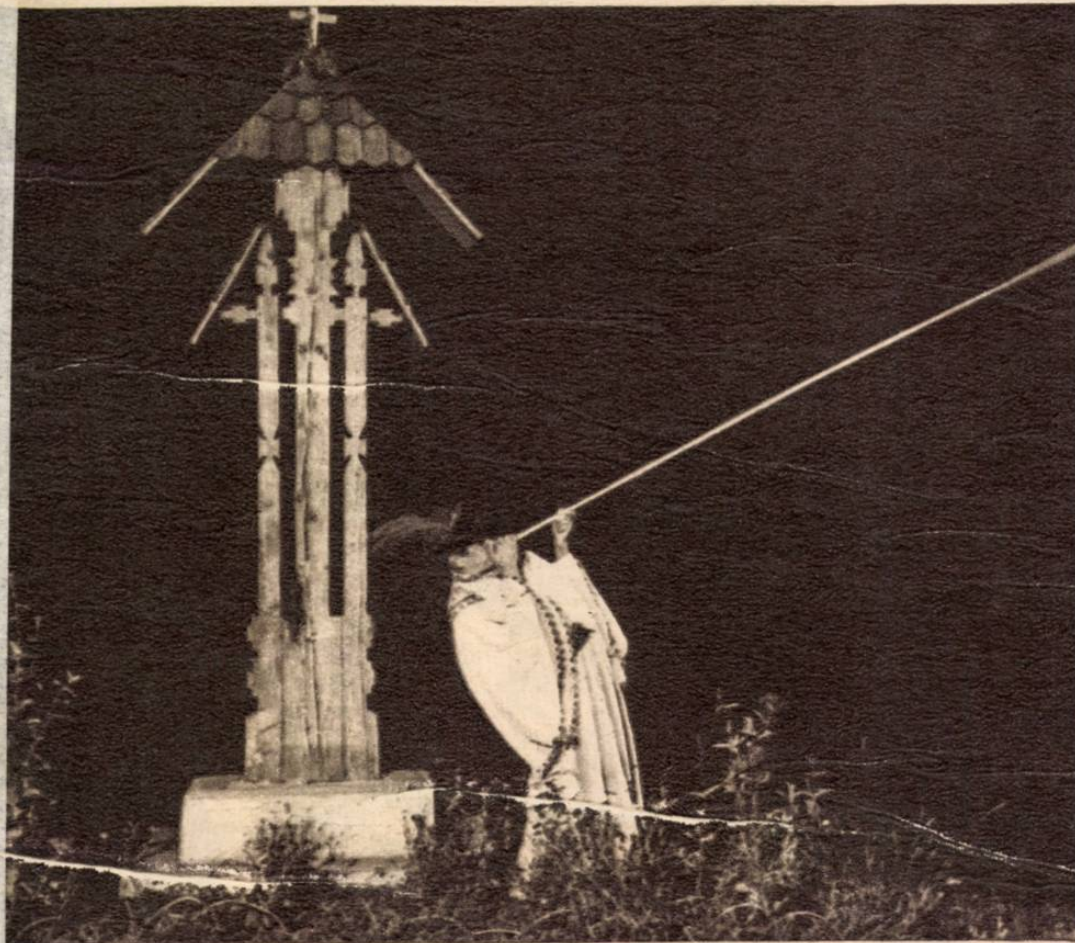

IN ZIUA DE 24 IANUARIE (ANIVERSAREA UNIRII) A AVUT LOC LA PALAT RECEPTIA

MEMBRILOR ORDINULUI REGELE FERDINAND I

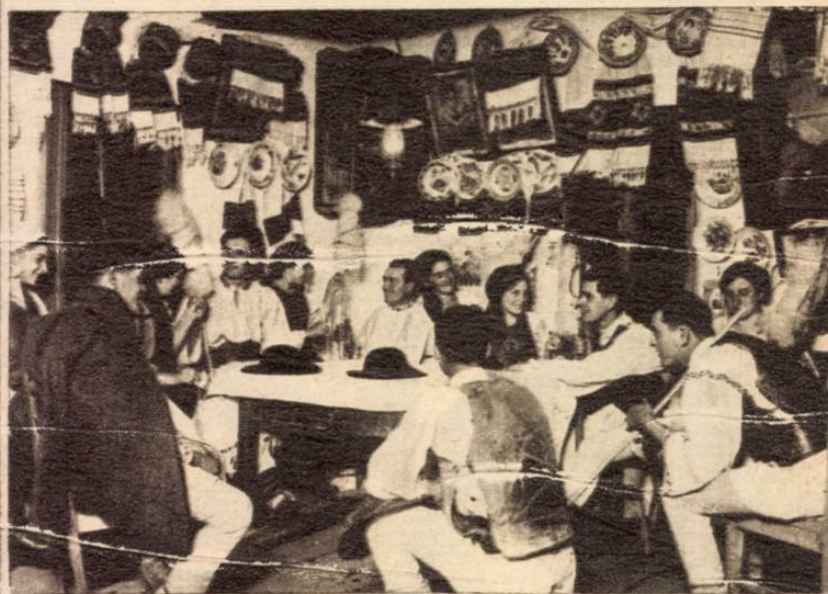
DIN ȚARĂ

Unele ziare și reviste din străinătate au reprodus această fotografie minunată, care înfățișează pe un bărban din bucuriu, înainte de ivirea zorilor. Fotografia a fost făcută în toamna trecută de Berman, fotograful nostru, dar în presa străină ea a fost prezentată cu o legendă de circumstanță: „Chemarea de bucurie în noaptea de Anul Nou, pe plaiurile românești.” O descriere poetică, fotografia desminte însă, căci de Anul Nou câmpul nu e înflorit.

CLĂCAȘII

În zilele de iarnă, cu serile lungi, sătenii noștri fac clacă: azi la unul, mâine la altul, desghioacă porumbul sau femeile torc lână, vorbind și glumind, ușii cu alții. Cele două scene, prinse de fotograful nostru, sunt de un pitoresc neasemuit.

ELOGIUL „GRAPE-FRUIT”-ULUI

Cel mai nou produs al livezilor palestiniene

Nu sunt decât câțiva ani de când a apărut în vitrinele magazinelor de delicatose de pe Calea Victoriei și de pe Boulevard o trufandă cu înfățișare străină, un fruct nou, nemaivăzut la noi, de un galben auriu care nu se aseamăna nici cu portocala, nici cu lămâia, având o formă perfect rotundă, mirosul picant, aspectul apetisant.

Rari erau amatorii cari cumpărau acest fruct și, neștiind cum să-l mănânce, îl aruncau după prima gustare, găsindu-l amar și neplăcut.

De atunci părerea amatorilor de „grape-fruit” de Jaffa s'a schimbat cu totul. Interesându-se cum trebuie mănăcat, ei au procedat după anumite reguli ale gastronomiei, tăind fructul în două, desfășurând miezul ce jur împrejur, lăsându-l în coaja lui, presărându-l cu mult zahăr, stropindu-l cu rom și având răbdarea să aștepte O ORĂ înainte de a mânca din el cu lingura.

Succesul „grape-fruit”-ului astfel consumat a fost desăvârșit.

Nu există astăzi cel mai modern magazin de alimente care să nu-l aibe de vânzare, așa cum înainte se vindeau peste tot lămâile și portocalele. Chiar și „oltenii” își umplă coșurile cu acest produs al livezilor din Jaffa vânzându-l pe la periferii prin casele oamenilor mai modesti, ca pe un articol de mare consumație.

„Grape-fruit”-ul de Jaffa, atât de apreciat acum în toate țările din lume este rezultatul unor lungi și savante experiențe rodul altorului dintre lămâi și portocal.

Din calitățile lămâii împreună cu acelea ale portocalei s'a reușit să se creeze un fruct DESĂVÂRȘIT, ca gust, aspect, aromă și culoare, fiind foarte ZEMOS, picant, aperitiv, stimulent, bogat în vitamine, recomandat stomacurilor celor mai delicate fructul ideal preferat de gospodine pentru mesele zilnice.

Deși răspândit în toate țările europene și americane, nicăieri „grape-fruit”-ul nu se mănâncă mai PROASPAT ca la noi, sosind cu vaporul după 5 zile de la culesul lui din livezile palestiniene. În pînă

larnă, când suntem atât de dornici de un fruct proaspăt.

Noi Românii suntem privilegiați dintre toate țările europene în ce privește consumul acestui fruct nou. Aurit și pătruns de soarele mediteranian, datorat de sănătate și de energie, „grape-fruit”-ul de Jaffa ne sosește plin de calitățile neîntrecute ale rodului copt în Țara Sfântă. Nu e masă la care „grape-fruit”-ul să nu-și găsească întrebuințarea, fie mănăcat simplu, cu zahăr și rom, după modul explicat, fie în diverse preparații de budinci, torturi, creme, foursecuri, înghețată, liqueururi; adesea se servește între feluri, fie ca salată picantă, cu sare și piper, fie ca sos acrișor la tomate sau la legume delicate, cum este mazărea și spanacul.

Mulți îl mănâncă înainte de masă ca aperitiv, fiind un bun stimulent al apetitului și ușurând digestia. Dimineața, pe stomacul gol, înlocuiește acele laxative dăunătoare intestinelor. Seara, la culcare, e un admirabil regulator și calmant, împăcând totodată gura și parfumând-o plăcut. Peste zi astămpără setea în urma mâncărurilor grele care se digeră anevoios. „Grape-fruit”-ul are totdeodată avantajul că menține silueta și, luat regulat de 2-3 ori pe zi, limpezeste tenul stricat din cauza proastei circulații a sângelui și a insuficienței digestiei.

Zeama de „grape-fruit” întrebuințată ca loțiune pentru față și pentru mâini amestecată cu câteva picături de glicerină, albește și catifelează pielea neavând nevoie de nici un adaos de parfum, fiind apa de toaletă de noapte cea mai inofensivă și mai eficientă.

Cu drept cuvânt „grape-fruit”-ul a fost supranumit fructul minune, produs al științei omenești, rodul în pământul sfânt, aurit de soarele mediteranian, plăcut vederii și gustului, trebuincios și binefăcător, estin, apetisant, sănătos.

Dacă printre cititorii acestui articol mai există cineva care n'a gustat încă din fructul minune, acum când e în plin sezon și când nu există alt desert mai plăcut și mai estin, să nu întârzie să încerce „grape-fruit”-ul de Jaffa.

Grape-fruit-ul

e mai apetisant când îl tăiați în două, îi desprindeți miezul cu vârful cuțitului lăsându-l în coajă, îl înțepați, îl presărați cu zahăr praf, îl stropiți cu puțin rom și îl serviți după o oră într-o cupă, câte 1/2 fruct de persoană, ca desert.

FRUCTUL CEL MAI ZEMOS

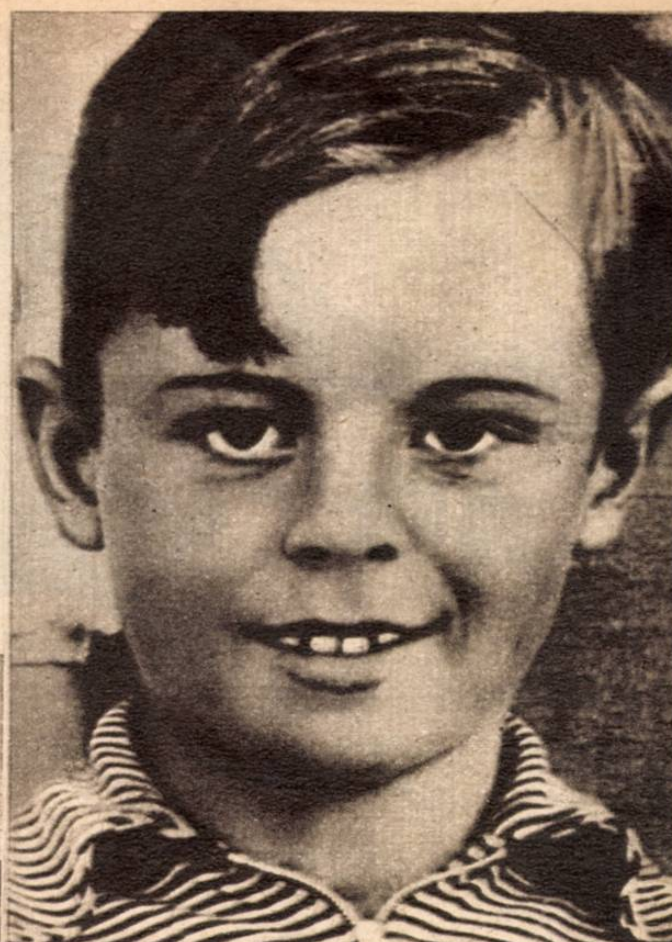

GREVĂ IN INDUSTRIA AUTOMOBILĂ DIN AMERICA

Mai mult de o sută de mii de muncitori din industria automobilă americană, au declarat de curând grevă. Fotografia noastră înfățișează un grup de lucrători ai fabricelor Buick, aparținând concernului General Motors, citind o înștiințare făcută lucrătorilor de către conducătorii concernului.

AU CĂZUT IN GENUNCHI PE STRADĂ, PENTRU A IMPLORA IERTARE...

În fața casei guvernatorului din New-York s'a petrecut o scenă cu desăvârșire neobicinuită și foarte impresionantă. Mamele, surorile, soțiile și logodnicele a șase tineri, condamnați la moarte pentru asasinarea unui perceptor newyorkez, au venit la palatul guvernatorului pentru a implora mila și a obține o eventuală grațiere.

O NOUĂ AFACERE LINDBERGH IN AMERICA

Charles Mattson, copil în vârstă de 10 ani, fiu al unui reputat doctor yankeu, a fost răpit de gangsteri și ucis. Dela răpirea micului Lindbergh kidnapperii n'au mai dat o lovitură care să impresioneze atât de mult și să producă o vâlvă atât de mare, ca aceasta din urmă.

CEL MAI BĂTRÂN MILIONAR AL AMERICII

John D. Rockefeller, care are astăzi vârsta de 97 de ani și pare hotărât să ajungă până la 100, își petrece iarna la Ormond-Beach, în Florida. Istă-l, purtat în scaunul său special, pe alesele parcuri din această localitate.

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

3 puncte constituie avantajele Kalodont-ului și deci ale unei bune îngrijiri a dinților:

- ① Spuma cea fină a săpunului special pentru dinți curăță temeinic dintura până și în locurile inaccesibile pentru peria de dinți;
- ② Conține o substanță extrem de fină având proprietatea de a lustrui smalțul dentar fără de a-l ataca;
- ③ Oleul sulfuric după formula d-rului Brünlich îndepărtează treptat piatra periculoasă pentru dinți, împiedicând-o să se formeze din nou.

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

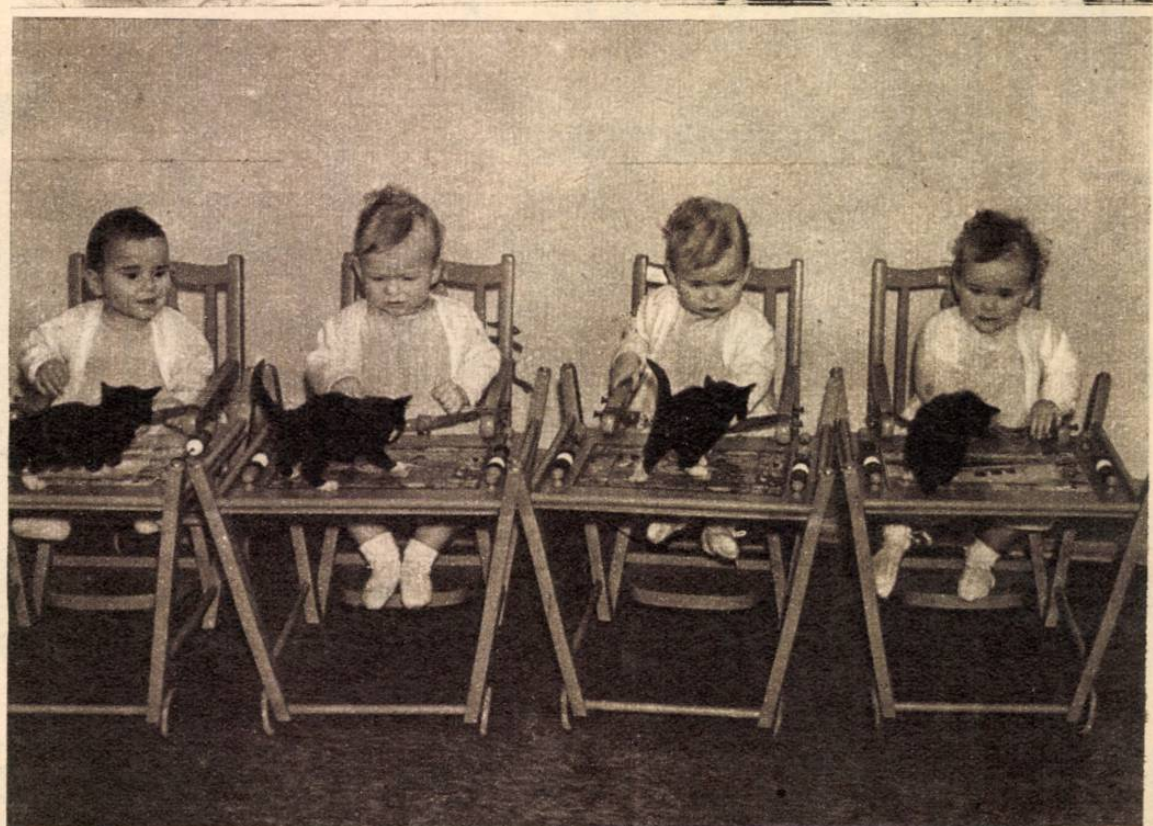

O FEMEE A NĂSCUT 4 COPII

În noaptea de Vineri 22 Ianuarie la ora 1, femeia Smoranda Radu Soare a dat naștere, în interval de două ore, la 4 copii. Tatăl a asistat la nașterea primilor doi copii și când moașa care și ea uluită a strigat: „Hau! Inca unul!” a fugit afară și s'a așezat pe prispă. El a stat acolo până ce a fost chemat de moașa care credea că s'a terminat. După un interval de vreo jumătate de oră, lehuzei i s'a făcut rău din nou. Soțul speriat a fugit iar și femeia a născut ultimul copil, un băiat. Părinții sunt oameni săraci. Mama are 35 de ani și este măritată pentru a 3-a oară. Fotografiiile noastre o înfățișează alături de soțul și de copiii ei.

...ȘI ÎN ANGLIA

Cei patru gemeni din St. Neots (Anglia) se bucură de unanime simpatii. Iată-i în fotografia noastră, având în fața lor patru pisicuțe gemene.

DIN STRAINATATE

CATASTROFA ALPINĂ

Doă tinere alpiniste din Dundee Miss Rodger și Miss Mackdougall au pornit într-o excursiune pe culmile înzăpezite din Scoția. La înapoere ele au rătăcit drumul și nu au fost găsite de expediția care pornise întru ajutor decât după 24 ore, când au fost ridicate și transportate pe târgi.

BOMBE ASUPRA LEGAȚIEI ENGLEZE DIN MADRID.

Fotografia noastră înfățișează legația engleză din Madrid, ciuruită de bombele rebelilor.

Parada CELEBRITAȚILOR

Douăzeci de actori joacă rolul d-lui Anthony Eden. - Filmele americane de actualitate pe un drum nou. - Se rejoacă evenimente britanice. - A fi Negus e o profesiune accesorie. - „Mersul timpului” va avea un viitor din punct de vedere al filmului?

„Semănați cu Mister Eden? Dacă da, prezentați-vă între orele 10 și 12 la biroul nostru”
Până acum trei ani, Curtea cu juri era instalată într-o sală amenajată în palatul...

al Marelui Britanii era întâlnit prin toate colțurile. Un mister Eden dormea pe-o bancă, doi-trei luau aperitive la bufet, iar un grup întreg discuta chestiuni de teatru...

O DEBATERE LA CAMERA COMUNELOR ÎNTR'UN SGĂRIE-NORI

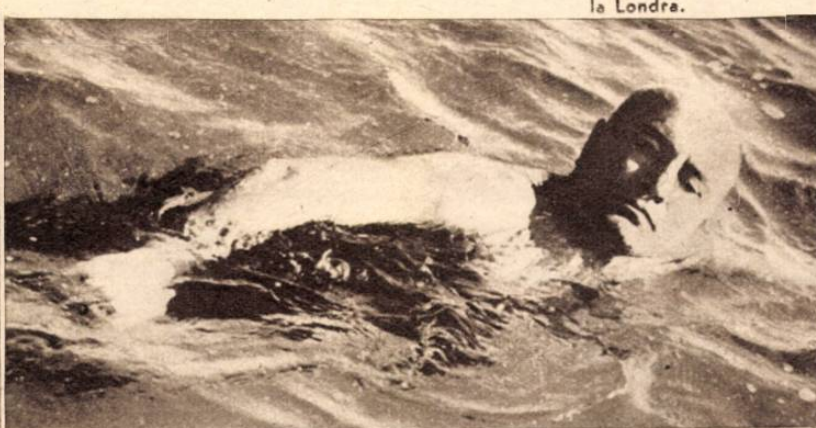
În cele din urmă, un bărbat cam de vreo 30 de ani, poftia pe toți acești domni înăuntru. Cei douăzeci de „leiți” ai unui contemporan celebru sunt introduși într-o sală mare unde strălucea lumina orbitoare a lămpilor Jupiter. Obiectivul aparatului de cinematografiat era îndreptat asupra unei mese lungi, de conferință, pe care se afla un pahar cu apă și un microfon. Regisorul cere unui candidat să ocupe loc la masă, îi întinde un ziar și-l invită să citească articolul însemnat cu o cruce roșie: „Discursul d-lui Eden în Camera Comunelor”. După rostirea a două-trei fraze, e oprit; un nou Anthony Eden trece în fața obiectivului și candidații urmează apoi, la intervale scurte, unul după altul.

ANGAJAT PE 5 ANI

În sfârșit, alegerea judecătorului se oprește asupra unui croitor, de 32 ani. Direcțiunea îi oferă un contract pe 5 ani, cu obligația de-a juca rolul ministrului englez în filmele So-

Negusul în uniformă, pe care n-o mai poartă azi, de șef suprem al armatelor abisinienilor.

Ducele Italiei, fotografiat cu prilejul orei sale zilnice de înot, în apropiere de Roma.

cietății „March of Time” oridecâteori împrejurările o vor cere. Această firmă există numai de doi ani și succesul filmelor ei întrece tot ceea ce a apărut pe ecran în ultima vreme. „March of Time” oridecâteori împrejurările o vor cere. Această firmă există numai de doi ani și succesul filmelor ei întrece tot ceea ce a apărut pe ecran în ultima vreme. „March of Time” este o specie nouă de actualități care a luat cu asalt America.

POLITICA INTERESEAZĂ PUBLICUL MAI MULT DECÂT IUBIREA

Doi studenți ai Universității din Harvard, Roy E. Larsen și John W. Martin, prin editarea unei reviste în care se publica un rezumat lunar al marilor evenimente politice, au revoluționat redacțiile periodicelor americane. Dar un succes cu adevărat răsunător a întâlnit ideea lor când au reconstituit în film evenimentele actuale. „Deocamdată, dramele și actorii principali ai politicii sunt mai interesanți decât poveștile de iubire...” a fost lozincă celor doi americani și ei au realizat-o într-o serie de filme „Mersul timpului” care apare odată pe lună.

Mr. Anthony Eden, ministrul de externe al Angliei și soția sa fotografiate la un dîneu al presei străine, la Londra.

UN STAKHANOV ÎN STRADA 42

Fiecare serie din „Mersul Timpului” tratează cinci sau șase teme diferite. Se găsește acolo, de pildă, întocmită din vechi tăieturi ale ziarelor și comentată de gazetarii cei mai iluștri din New-York, sporirea forței navale japoneze, apoi urmează un capitol asupra sistemului Stakhanov, în țara Sovietelor. Se vede Stakhanov pregătindu-se să bată un nou record. El se întoarce către public și vorbește în limba americană în mod surprinzător. Bine n'țeles, Stakhanov „originalul”, n'a pronunțat niciodată un cuvânt englezesc și e înlocuit aci de un fost ofițer de cazaci.

HAILE SELASSIE JOACĂ PING-PONG

Acum urmează o vizită la Palazzo Venezia, la Ducele Mussolini. Câteva vederi din Roma sunt combinate cu alte vederi executate în studio, la New-York. Și „Mussolini” care informează atât

de gentil publicul despre scopurile politicii sale, e un lucrător italian din East Side.

Puțin după aceea apare pe ecran imaginea adversarului învins, Haile Selassie. Obiectivul și microfonul l-au surprins la Londra. Joacă împreună cu fiul lui ping-pong. La un moment dat scapă mingea albă, asvirile racheta și spune, surizând, în cea mai nostimă americană newyorkeză din Harlem: „Așa ceva nu-mi convine!”

Și toate aceste scene sunt turnate cu dublări.

OBIECTIVUL ÎNTRE CULISELE POLITICEI

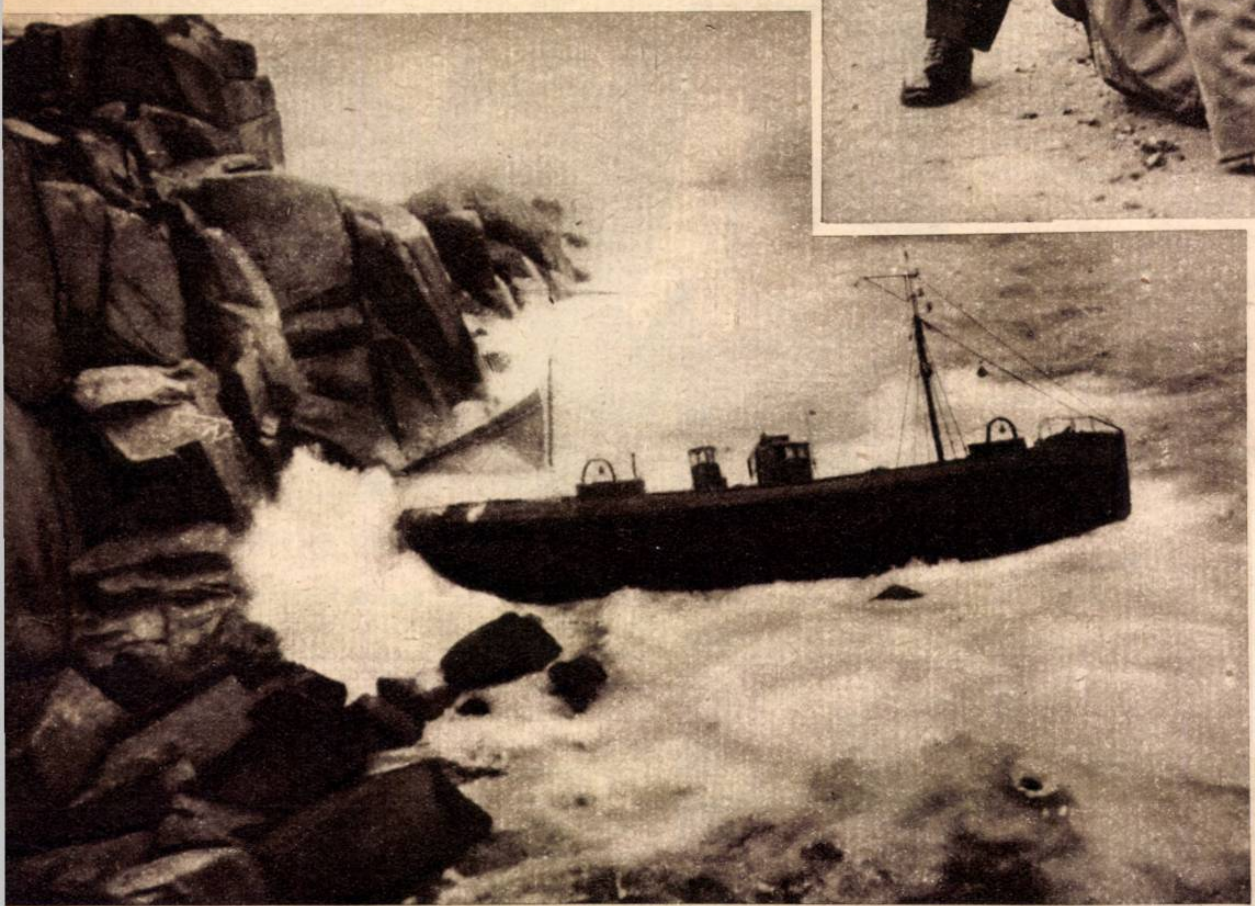
Negreșit, spectatorii americani știu prea bine că majoritatea acestor actualități oferite de „March of Times” nu sunt decât scene reconstituite din desfășurarea evenimentelor recente sau la ordinea zilei. Dar iluzia e atât de completă încât această idee nu plictisește într-unul. Americanii le place să poată arunca o privire în viața particulară a marilor personaje contemporane. Ei simt o bucurie imensă atunci când privesc îndărătul culiselor marelui politici și descoperă în bărbații de Stat oameni la fel cu ceilalți. Și dacă acei cari li se înfățișează pe ecran sunt actori bine grimați sau „originați”, faptul n'are nicio importanță.

G. R.

A APĂRUT
MAGAZINUL
Pe luna Ianuarie. — 160 pagini 25 lei.

Noi modele de automobile blindate la Scotland-Yard

Poliția iandoneză a introdus recent un nou sistem de automobile blindate. Geamurile mașinii au o grosime de 5 cm., având fiecare o deschizătură prin care se poate trece arma. Pereții sunt complet blindati. Fotografia noastră înfățișează arestarea unui spărgător.

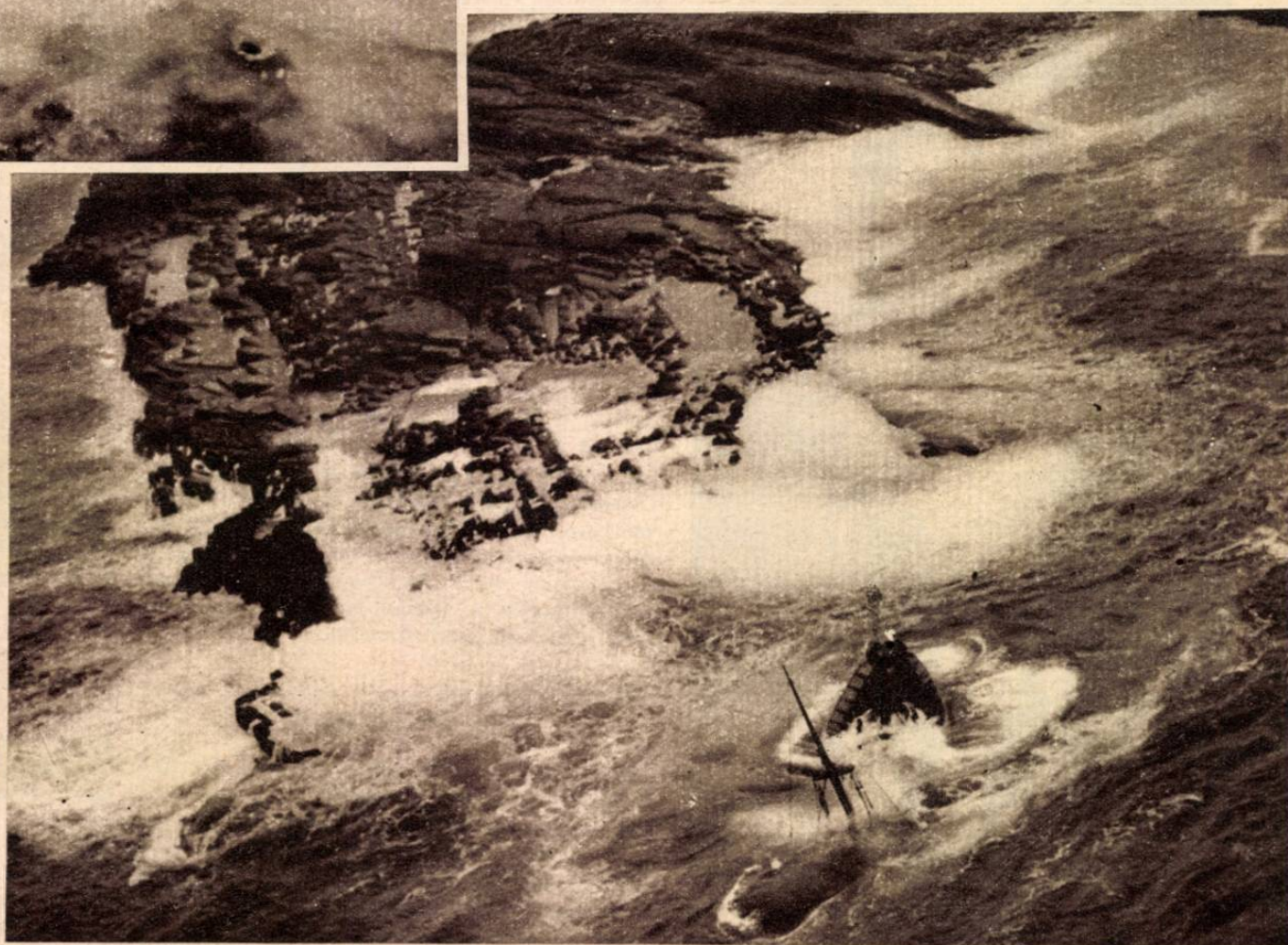
NAUFRAGIUL UNUI VAS BELGIAN

Vasul de marfă belgian „Fecioara Maria” a fost surprins de furtună și asvârlit pe coasta engleză, în dreptul stâncilor La Morna. Patru membri ai echipajului au pierit în valuri. Căpitanul și mai mulți mateloți au fost salvați.

CONFLICTUL FRANCO-TURC

Intre guvernul francez și dictatorul Turciei, a izbucnit recent un conflict pe chestiunea Siriei. Kemal Atatürk ar fi vrut să ocupe această regiune, unde trăiesc numeroși turci. În urma explicațiilor date de primul ministru francez, Leon Blum, dictatorul Turciei a renunțat deocamdată la proiectul său, urmând să ducă noi tratative cu Franța.

30 DE MORȚI ÎN CATASTROFA MARINĂ DIN SCOȚIA

Vasul finlandez, „Johanna Torden” a fost surprins de o furtună cumplită, în dreptul insulelor scoțiene Orkney. Vasul s'a scufundat, treizeci de oameni găsindu-și moartea în valuri.

Aveți posibilitatea să deveniți vedetă de cinema!

PREMIATA VA PRIMI 3.000 FRANCI FRANCEZI GAJ
ȘI 1.000 FRANCI PENTRU CĂLĂTORIE

Filmul francez se impune tot mai mult în țara noastră, Astăzi el ocupă locul al doilea, după filmul american. Se și cuvine să fie astfel pentru că prin felul nostru suntem mai apropiați de cultura și de simțirea franceză, decât a oricărui alt popor. Orice străduință cu scopul de a întări legăturile culturale dintre Franța și noi trebuie privită cu simpatie. În special pe tărâm cinematografic o apropiere între aceste două țări va avea drept efect posibilitatea de a pune în valoare elementele talentate din țara noastră. Într'adevăr, limba franceză este singura limbă străină pe care Românii o pot învăța cu atâta perfecție, încât să nu se deosebească în vorbă cu nimic de Francezul de origine. Astfel a fost posibil ca numeroși artiști români să ajungă la locuri de frunte pe scenele franceze: De Max, Maria Ventura, Mihăilescu, Elvira Popescu, ca să nu înșirăm decât pe cei mai cunoscuți.

E sigur că și în domeniul cinematografic talentele românești vor găsi posibilitate de afirmare în Franța, pe măsură ce filmul francez își va câștiga un loc tot mai mare pe piața noastră.

Începutul îl face revista noastră. Casa de producție Henry Doru a realizat de curând unul dintre cele mai bune filme ale anului: „Une poule sur un mur”, după piesa lui Leopold Marchand (reprezentată și la noi sub titlul „Cine fuse și se duse”). Cei mai de seamă protagoniști ai filmului francez Jules Berry, Pierre Larkay, Christianne Delyne, Monique Rolland și Satournine Fabre au jucat în acest film.

Pentru filmul, pe care d. Henry Doru proiectează să-l realizeze în primăvara aceasta, dânsul vrea să angajeze o vedetă din România. E vorba de o interpretă a unuia din rolurile de seamă. D. Henry Doru va plăti acestei angajate suma de 3.000 franci francezi pentru acest film. Desigur că izbutind să se afirme, debutanta în film, va putea face carieră

„Realitatea Ilustrată” a primit însărcinarea să organizeze un concurs pentru alegerea celei

mai talentate, celei mai fotogenice doamne sau domnișoare, care să plece la Paris și să joace în viitorul film.

Voind să facem o alegere cât mai serioasă, pentru ca într'adevăr aleasa noastră să fie cea mai dotată, vom face pe rând, trei selecțiuni:

1) Vom alege dintre fotografiile care ni se vor trimite de către domnișoarele în vârstă de 22—27 ani, pe cele cari ni se vor părea mai corespunzătoare.

2) Acestea se vor prezenta în fața unui juriu care va face a doua selecțiune și

3) Alegerea definitivă va avea loc pe baza unei probe de film făcută cu cele alese de juriu.

Concurenta care va fi aleasă va primi 1.000 franci francezi drept contribuție la călătoria până la Paris și se fixează, prin contract, gajul de 3.000 franci francezi pentru acest prim film pe care-l turnează. Bine înțeles că dovedind aptitudini, aleasa are în fața ei o carieră strălucită, putând deveni una din stelele ecranului.

„Realitatea Ilustrată” oferă astfel tuturor posibilitatea de a se afirma într'un domeniu în care fără îndoială vom avea și noi multe talente.

CONDIȚIUNILE CONCURSULUI

1. La concursul acesta poate concura orice doamnă sau domnișoară între 22 și 27 de ani.

2. Concurențele sunt obligate să completeze buletinul pe care-l publicăm în această pagină și să-l trimeată la redacția noastră, str. Const. Mille 7, cel mai târziu până la 10 Februarie 1937.

3. Odată cu buletinul de înscriere, concurențele vor depune sau trimite două fotografii precum și o taxă de înscriere de lei 100, pentru acoperirea cheltuielilor probei de film.

4. Pe baza fotografiilor, un juriu restrâns va face o

primă selecțiune și concurențele alese vor participa la concursul final.

5. Cele alese după fotografii se vor prezenta în fața juriului și vor face o probă de film mut.

6. Juriul va fi format din personalități artistice din țară și un reprezentant al casei producătoare din Paris.

PIERRE JUVENET.

„Amicilor mei români, pe care-i iubesc din totdeauna, Pierre Juvenet”.

Trebue să menționăm că viitoarea laureată a concursului nostru se bucură de pe acum de mari simpatii în lumea filmului francez, și că protagoniștii ecranului din Paris privesc cu mult interes concursul nostru. Iată, bunăoară, ce spune Pierre Juvenet, vedeta de teatru și de cinema, inter-

„Une poule sur un mur”, Pauză în timpul turnării. Christianne Delyne (la dreapta) și Monique Rolland, cele două vedete feminine din acest film, sunt preocupate de noul joc pe care li-l arată Jules Berry. În extrema stângă, Henry Doru. În dreapta, în spatele Christiannei Delyne, în picioare, realizatorul Maurice Gleize vorbește cu Pierre Larquey.

*Cette idée m'a paru si grande
qu'enfin le film s'est fait
Rassurez-vous pour l'avenir, un film
aussi utile que l'autre "La Poule"
Maurice Gleize qui est un grand
artiste nous le recommande
Avec toute l'attention
de Pierre Juvenet*

pretul tuturor pieselor lui Sacha Guitry:

„A fost o idee minunată de a căuta cea mai frumoasă femeie din România, ca să turneze un film. Dar femeile din România sunt toate „cea mai frumoasă”. Atunci? Doru, care e un mare artist, va ști s'o recunoască. Bravo pentru Doru!

A APĂRUT
MAGAZINUL
Pe luni, Ianuarie. — 160 pagini 25 lei.

mai întâi
masați bine
cu aceasta...

.... și apoi la drum!

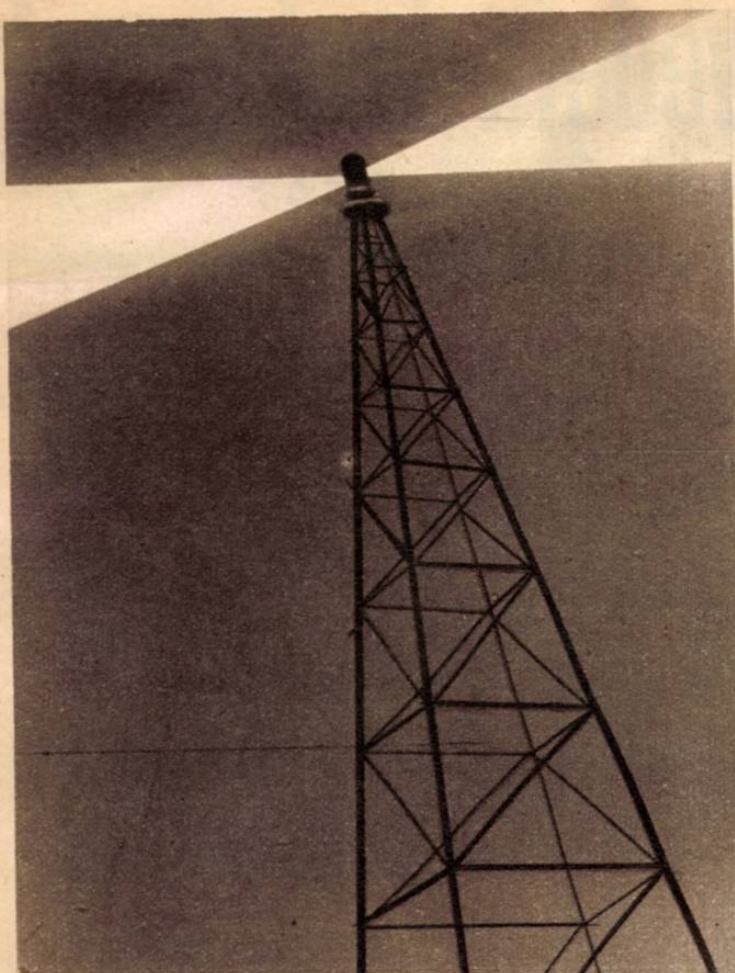
Crema „Nivea” micșorează pericolul degerăturilor în regiunile friguroase — și dă pielei acea culoare frumoasă bronzată de sport. Numai „Nivea” conține Eucerita. De aceea nu vă puteți dispensa la sportul de iarnă de crema „Nivea.”

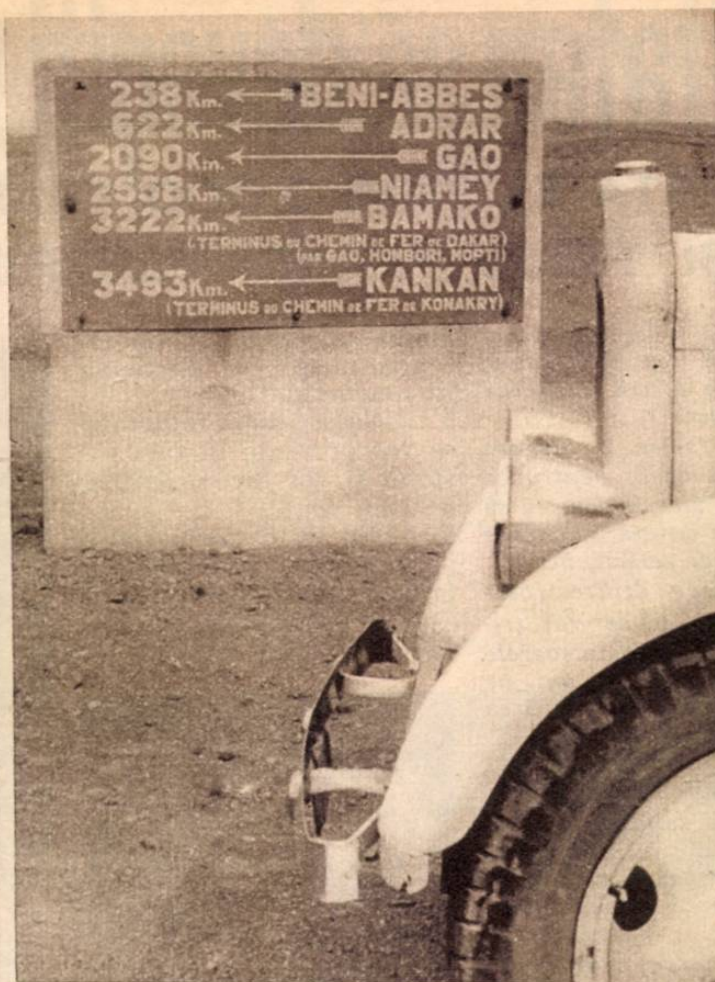
BULETIN DE ÎNSCRIERE LA CONCURSUL DE FOTOGENIE

Numele
Pronumele
Strada
Localitatea
Vârsta

Înscrierea nu este valabilă fără taxa de înscriere

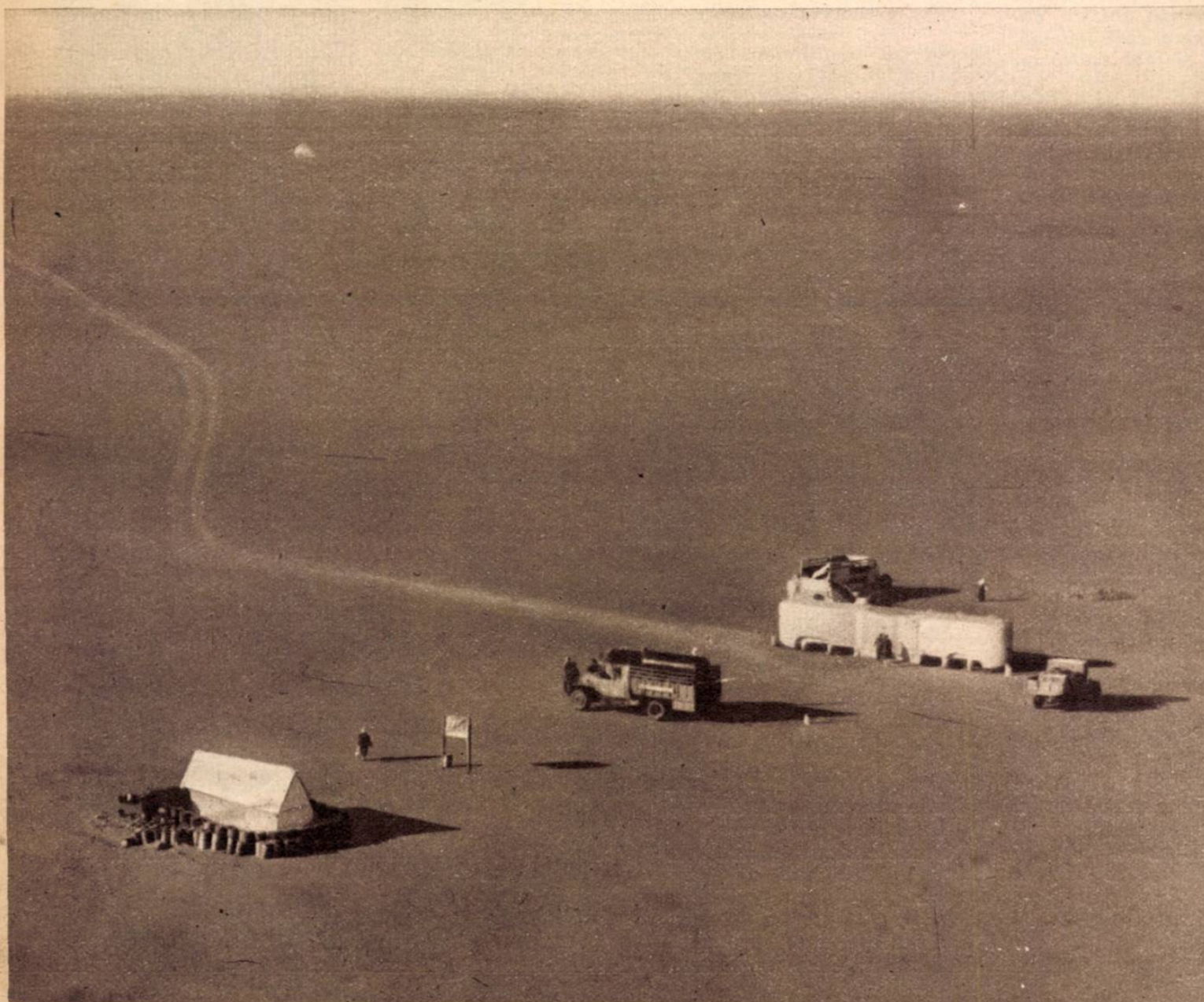

Primul far în pustiu. Înălțimea sa este de cca 35 m.

Firme indicatoare de kilometraj în Sahara! De observat cifrele neobiceinuit de mari

POSTUL MORȚII. BIDONUL 5. Depozitul de benzină din mijlocul Saharei, BIDONUL 5, supranumit și „postul morții”, din pricina morții tragice a trei dintre paznicii însărcinați cu vânzarea benzinei,

Urmele din nisip dovedesc că în Sahara circulația este destul de mare. Aici șoseaua nu este construită încă, astfel că dacă vântul acoperă urmele, cu greu autobusele își mai găsesc drumul.

Pietre de kilometri în Sahara.

„Stradă luminoasă

**O MINUNE A LUMII
ÎN SAHARA**

O șosea dreaptă pentru automobile, de la Mediterană până în inima Africii, pe o distanță de mai puțin decât 4000 kilometri prin țări și prin pustie, cu o serie de faruri, gante, depozite de benzină și garaje! De zece ani se lucrează la punerea în plan. Primul far se ridică, în mijlocul pustiei și patru hoteluri sunt puse la dispoziția călătorilor. Lucrările se execută domol, pas cu pas, dar se construiește o minune a lumii! Ritmul lucrărilor este lent, deoarece cheltuielile sunt de miliarde; viteza este mică, dar acest vis devine realitate. Odată cu „strada luminoasă” în Africa, se deschid perspective nebănuite și comunicația continentului negru.

Două autobuse care străbat pustul se întâlnesc în mijlocul lui. Unul vine din Niger, altul de pe malul Mediteranei.

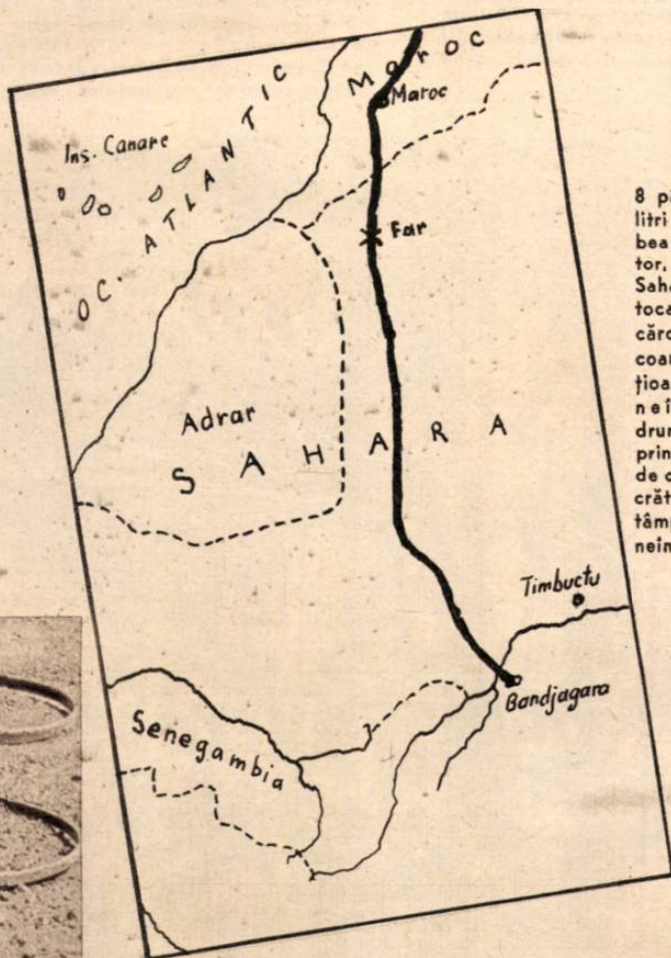
Pe peretele ciădini din Reggan se află aceste table de marmură. Reggan este situat tocmai în mijlocul mării șosele transahariene, între Marea Mediterană și Niger.

„Cămin prin Africa!”

OMII IN CONSTRUCȚIE OR APĂREA FARURI

bile, dela Marea Africe, mai mult nuturi inaccesibile, ri și hoteluri ele. Un plan fantastic! aplicare a acestui nesfârșitului pustiu călătorilor! Lucrări în tăcere. Se zăresc este domol, pionieri îndură dură trebuie să lumineasă prin te, pentru industria

P. A.

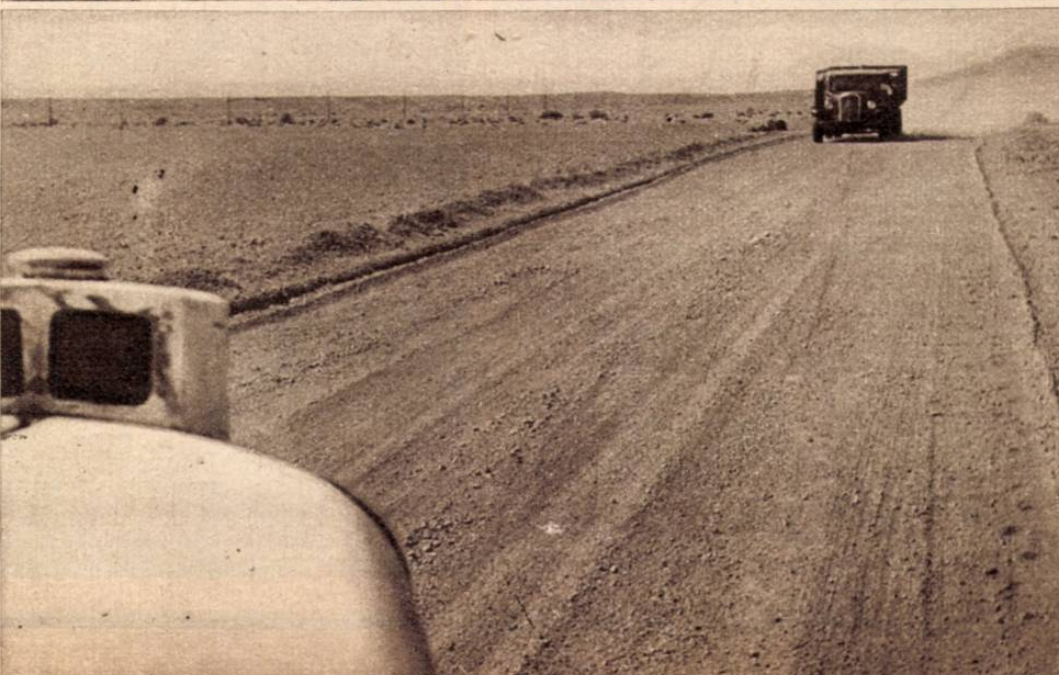

Aceste cercuri de metal servesc pentru marcatul străzii. Se leagă mai multe cercuri laolaltă și se atârnă la spatele unui autocamion. În drum, cercurile grele mătură pietrele mari și astfel se înseamnă cărarea pentru exploratori.

VA DEVENI O MINUNE A LUMII. Autocamioane grele, cum vedem în fotografia noastră, ajută la construcția străzii luminoase.

8 până la 10 litri de apă bea un lucrător, pe zi, în Sahar! Un autocamion, încărcat cu lichidă prețioasă, străbate neîntrerupt drumurile, și printr'un maș de cauciuc, lucrătorii își astâmpără setea neîntreruptă.

„Strada luminoasă” este aproape gata între Colomb Bechar și Beni Abbas.

DEMOCRATIA IN PALATELE DELA STOCKHOLM

CASA REGALĂ A SUEDEI, O FAMILIE FERICITĂ

ABDICAREA regelui Eduard al VIII-lea a dat legiuitorilor constituționali din Anglia mult de lucru. Ei nu știu încă nici acum de nu vor trebui să voteze o lege, care să stabilească anumite diferențieri între prințesa Elisabeth, moștenitoarea prezumptivă a tronului și prințesa Margareth Rose.

Fericita Suedie n'are a-și bate capul cu asemenea probleme. Succesiunea la tronul său este asigurată pentru patru generații. Regele Gustav, în al 79-lea an de viață, refuză să îmbătrânească. Prințul moștenitor, fiul său, așteaptă de cincizeci de ani să se urce pe tron, așa cum Eduard al VII-lea a așteptat-o pe mama sa, regina Victoria, în Anglia. Nepotul Regelui, prințul Gustav Adolf, viitorul prinț moștenitor, a și asigurat succesiunea pentru a patra generație, căci, nu de mult, încântătoarea sa soție, prințesa Sybille i-a dăruit o fetiță, prințesa Margareth, care s'a născut în străvechiul și romanticul castel Haga, de lângă Stockholm.

Am avut cinstea să fiu primit de către trei membri ai acestor patru generații de capete domnitoare și socotesc aceste interview-uri regale printre cele mai încântătoare evenimente, din cariera mea de gazetar.

Un interview regal nu se obține ușor. Pentru aceasta, în primul rând, e nevoie de o recomandare, dela Ambasadă, care nu ți se acordă întotdeauna. Imi amintesc că odată, la Bruxelles, am solicitat un interview regelui Leopold, am obținut recomandarea dela ambasadă și a trebuit să aștept

„Ai să-l găsești în cartea abonaților,” zise înaltul funcționar și mă părăsi. Și într'adevăr, cartea de telefon cuprindea nu numai numerele prințului Gustav Adolf, ci și ale celorlalți membri din familia regală. Prințul avea două numere unul pentru domnitor și un altul pentru salon. Dintre acestea două l-am ales pe ultimul.

O voce bărbătească răspunse imediat chemării mele.

„Aș dori să vorbesc cu aghiotantul Alteței sale”, spusei eu, pentru ca să aflu că prințul n'avea aghiotant și că persoana care vorbea era Conte Bernadotte, o rudă, în vizită la castel.

Solicitați un interview, iar contele-mi răspunse, „Așteptați vă rog, un moment, să-l întreb pe vărul meu”.

După câteva secunde îi auzii iarăși vocea la aparat. „Puteți face o vizită prințului, astăzi după amiază, la ora două!”

Mă prezentai precis la ora indicată. Porțile castelului erau larg deschise. Nu văzui picior de sergent sau polițist, nici măcar un servitor, care să-mi indice drumul. Intrați în castel, după o clipă de ezitare și prima persoană pe care o văzui fu însuși prințul, care mă conduse în salonul său. Acesta face parte dintr'un apartament de cinci încăperi, pe care prințul și soția sa îl ocupă în vastul castel. Prin contrast cu grandoarea într'adevăr princiară a sălilor de recepție, aceste încăperi sunt mobilate după ultima modă, într'un stil aproape futurist. Pe lângă salon, apartamentul mai cuprinde biblioteca prințului, în care se află și o prețioasă colecție de porțelanuri chinezești, salonul prințesei, dormitorul și sufrageria. Iar acum în urmă, o altă încăpere dintre cele vechi, a fost transformată într'o modernă „nurserie”.

Prințesa Sybille ne-a adus băuturi răcoritoare, prințul mi-a arătat cărțile sale și albumul fotografiilor de fami-

În prezența tuturor marilor demnitari ai statului, a deschis regele Gustav al V-lea, sesiunea parlamentului suedez. Fotografia noastră îl înfățișează pe suveran citindu-și cuvântarea pentru deschidere, în palatul regal din Stockholm.

Regele Gustav înconjurat de către membrii familiei sale, cari-i sunt totodată și cei mai scumpi prieteni, adunați cu ocazia unei zile de naștere, la palatul său. Dela stânga la dreapta — pe scaune: prințesa moștenitoare a Norvegiei, Martha, prințesa Louisa, moștenitoarea tronului suedez; „Regele Gustav”; regina Danemaricii; prințesa Ingeborg și prințesa Sybille.

În picioare dela stânga la dreapta prințul Carol al Suediei; prințul Gustav Adolf al Suediei; prințul moștenitor Olaf al Norvegiei; prințul moștenitor Gustav Adolf al Suediei; regele Christian al Danemaricii; prințul William al Suediei; prințesa Ingrid, actualmente prințesă moștenitoare a Danemaricii; Prințul Charles; d-l Lennart Bernadotte; prințul Eugeniu al Suediei; d-na Karin Bernadotte și prințul Axel al Danemaricii.

Principele Gustav Adolf, cel mai mare fiu al principelui moștenitor al Suediei, împreună cu soția sa Sybille și cu fiica lor, principesa Margaretha.

trei săptămâni după răspuns, care în cele din urmă a fost un refuz net.

La Stockholm însă lucrurile s'au petrecut cu totul altfel. M'am dus direct la departamentul de presă al Ministerului de Externe și am cerut să fiu primit la castelul Haga, unde doriām să iau un interview prințului Gustav Adolf și prințesei Sybille.

Șeful departamentului de presă mi-a spus: „cel mai bun lucru pe care-l poți face este să telefonezi la castel și să cauți a aranja totul direct cu prințul”.

„Să telefonez la castel?” repetai eu, întrucâtva mirat. „Dar ce număr are?”

lie. Domnia în acest interior o atmosferă intimă și caldă, atât de puțin cunoscută de obicei în palatele regale. Pe Prințul moștenitor l-am întâlnit într'un cadru și mai democratic. Puțin după vizita făcută la castelul Haga, mă duceam la patinaj, când văzui că Alteța sa Regală mergea în aceeași direcție și cu aceleași intenții, ca și mine, căci ducea în mână o pereche de patine. Ajungând la stadion, fui recomandat prințului, tocmai când urmăria exhibițiile d-rei Vivien Hulton, campioana Suediei la patinaj. Prințul moștenitor este și el un patinor de mare clasă, dar pasiunea sa o constituie imensa-i bibliotecă, unde-și petrece majoritatea timpului liber. E foarte studios și se prenumără printre cei mai mari arheologi ai lumii. E căsătorit cu o englezoaică, o fostă prințesă Mountbatten, căreia actualmente i se spune Prințesa Louisa. Fiica sa, în momentul de față principesa moștenitoare a Danemarckii, a trăit până la căsătorie în mijlocul lor, ca și prințesa Ingrid, formând unul dintre cele mai fericite cercuri familiare.

Această atitudine democratică a familiei regale suedeze este împărtășită până și de bătrânul monarh, al cărui palat domină Stockholmul. Drept e că porțile sale sunt străjuite de guarzi și că ești întâmpinat de valeți, în uniformă încărcată de fireturi, dar aceștia fac parte dintr'un ceremonial tradițional, privit ca esențial pentru prestigiul palatului regal. Dar, odată ce ai trecut de acest prag solemn, găsești o atmosferă caldă și personală, cu totul străină de rigiditatea obicinuită castelelor regale. Cu ocazia acestei audiențe oficiale, ce mi se acordase, îl vedeam pe Majestatea Sa pentru a doua oară.

Prima dată, a fost la Stockholm în sala de tenis, unde venia regulat, în fiecare zi, să joace cu profesionistul german Najuch. Partida începea de obicei la ora două, iar eu sosii la două fără un sfert. Graba-mi fu însă zadarnică, iar Najuch observă cu mirare: „E pentru prima dată că Majestatea sa întârzie“.

La două și un sfert, regele Gustav își făcu apariția. El intra grăbit în stadion și după ce ne salută, se întoarse spre Najuch:

„Te rog să mă ierți c'am întârziat, dragă Najuch“ zise el „dar astăzi s'a deschis parlamentul și m'au zăbovit discursurile la mesaj“. Era de altfel în uniformă de rigoare, cu toate medaliile pe piept.

Asistai la joc și fui uimit de precizia mișcărilor sale. Se înțelege că nu mai e ce-a fost, dar compensează prin inteligență, ceea ce a pierdut în rezezițiune. Este încă un adversar dificil, pentru mulți jucători, cu cincizeci de ani mai tineri decât ei.

Cu ocazia recente audiențe, pe care mi-a acordat-o, regele mi-a arătat, în primul rând, trofee dobândite la tenis. Pentru fiecare dintre acestea are câte o povestire interesantă și în viața sa cu care istorisește peripețiile matchului, încetăză a mai fi regele Gustav, devenind pur și simplu Mr. G., acel adversar atât de temut pe terenul tenisului.

Pe lângă tenis, distracția sa favorită o constituie împletiturile de lână. El este un mare rege, un expert jucător de tenis și un remarcabil lucrător al lânei. Uneori organizează expoziții și vinde chiar unele piese, în folosul săracilor.

Dela moartea iubitei sale soții, regina Victoria, o soră a fostului Kaiser, el trăiește singur, în imensul palat, dar copiii și nepoții săi fac un cerc intim de familie, în jurul lui. Nepoții sunt cei mai buni prieteni ai săi, iar printre aceștia, avea o preferată în prințesa Ingrid. Atunci când frumoasa și tână prințesă a părăsit Suedia, spre a deveni viitoare regină a Danemarckii, regele Gustav a fost cel mai trist om din Suedia, căci nu s'a despărțit numai de o nepoată, ci de cea mai bună prietenă a sa.

Petrecherile familiale la palatul regal sunt prietene de vizitele Prințului Carol și ale prințului Oscar, frații regelui.

Prințul Carol are o intensă activitate socială, fiind președintele Crucii Roșii suedeze, în birourile căruia își petrece întreaga zi. Fiicele sale, de o frumusețe izbitoare, au fost crescute și ele într-o atmosferă democratică, învățând de timpuriu să gătească, să gospodărească și să se facă utile societății. Una dintre ele a devenit prințesă moștenitoare a Norvegiei, iar cealaltă — Astrid — regină a Belgiei, a cărei moarte prematură și tragică a fost plânsă îndelung, de poporul său. Prințul Oscar este unul dintre cei mai mari pictori ai Suediei. Am văzut și eu o pânză de-a sa, în romantica bisericuță dela Kiruna, un orașel situat în cercul polar. N'am să uit niciodată acea imagine de profundă religiozitate. Reprezenta un mistic răsărit de soare, exprimând într'un chip minunat atmosfera de taină a Nordului și toată grandoarea puterii dumnezeiești.

Trăsăturile regelui Gustav sunt bine cunoscute. El pare a fi tipul suedezului, deși nu are pic de sânge suedez în vinele sale. Străbunii săi au fost francezi — descendenți din mareșalul lui Napoleon, Joseph Bernadotte și din încântătoarea soție a acestuia Claire Desirée — iar mama sa era o fostă prințesă germană. Dar din acest amestec franco-german, Suedia a făcut o familie regală, care este privită ca o familie tipică, perfect reprezentativă a poporului suedez.

„Copyright Keystone Press Agency“

CEL MAI MARE ASORTIMENT DE albituri

LA VULTURUL DE MARE
CU PEȘTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALELOR 21

DOAMNELOR !

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ și CHIRURGIE DENTARĂ

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I Consult. 3-6 Telefon 46601

Mărti 2 Februarie 1937. orele 9 seara va avea loc în sala „DALLES“ concertul cunoscutei și apreciatei cântărețe D-na Antoinette Trandafirescu-Eremie, soprano lirico-coloratură, cu concursul D-lor V. Jianu (Flaut) și Miron Șoarec profesor la Conservatorul „Pro Arte“. IN PROGRAM, arii și melodii de: G. B. Pergolesi, W. A. Mozart, Franz Schubert, Alois Melichar, Ernesto de Curtis, Felicien David, Antonin Dvorak, Bellini, Salvatore C. Bradiceanu, Tache Popescu, Juarez Movillá.

Fahirul A. Abdulah din Bagdad, chiromant arab, prezice viitorul și stăpânește puteri supranaturale, prin ajutorul cărora determină izbânda în viață acelor cari îl solicită. Pentru scurt timp în București, locuiește în str. Regală no. 9, et. IV, și dă consultații în toate zilele (și Duminică) între 10-13 și 15-19.

Vagabonzi CELEBRI

SUNT veșnicul drumeț pe lume, o toană e cârmaciul meu, și rătăcesc ca frunza moartă, asemeni norului hoinar! — cântă vagabondul.

Am avut prilejul să cunosc foarte de aproape pe vagabonzi, pe care i-am cercetat prin bălgorurile lor, prin hotelurile ciudate, numite „bombe”, am pătruns prin canalele bucureștene, i-am căutat prin culcușurile tainice de sub planșeul Dâmboviței.

Cu cât m'am afundat mai mult în prăpastia socială, am fost cuprins de o milă mai profundă. Am găsit acolo oameni ca și noi, deștepți și proști, buni și rău, unii plini de speranțe în mijlocul mocirlei, alții apatici și descurajați, deși pe punctul de a ieși la lumină. Cine sunt în definitiv acești stranii semeni ai noștri? De unde vin? De ce stau cu mâinile încrucișate? Nu găsesc de lucru? De ce sunt mereu hoinari?

Pe mulți dintre vagabonzi de sub planșeul Dâmboviței, i-am găsit lenevind până aproape de prânz, în jurul vreunui foc, așătat pe malul apei, după ce noaptea și-o petrecuseră ca vai de ei, înghesuiți unii într'alții pe un culcuș de paie sau talaș și acoperiți cu vreo sdreanță. Aproape de ora 12, vagabonzi apar pe planșeu, sgribiliți de frig, uitându-se speriați în toate părțile. Ai spune: un vânat gonit de hăitași. Caută un mușteriu, căruia să-i ducă vreun pachet, sau să câștige, în vreun alt chip oarecare, bucățica de pâine menită să astâmpere protestele stomacului. Se mulțumesc cu prea puțin. Apoi se furișează din nou în bărlugul lor, poate și de teama poliției. Cine sunt toți aceștia?

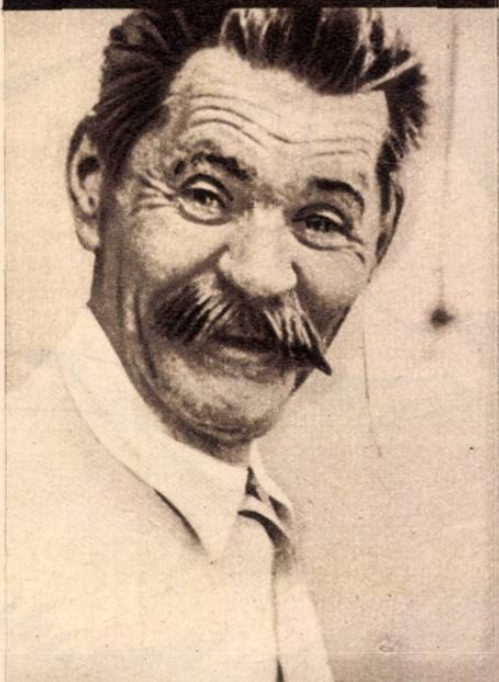
Pe la hale, am auzit în nopțile de vară coruri de ale lor, cu voci minunate, conduse de către un maestru improvizat. Altă dată am putut surprinde convorbiri cu observații înțelepte despre viață...

— MARI VAGABONZI

Istoria civilizației citează vagabonzi de geniu, cari au reușit să lase o dâră de lumină pentru

CE SUNT VAGABONZII? LENEȘI?... LUCRĂTORI FĂRĂ LUCRU? BOLNAVI?...

Maxim Gorki este reprezentantul cel mai strălucit al vagabonzilor ruși dela începutul secolului.

Panait Istrati poate fi considerat ca tipul cel mai reprezentativ al vagabondului.

Gringoire, născut probabil la Caen, veșnicul flămând, căruia Th. Banville i-a consacrat o delicioasă și fină comedie.

Din literatura franceză am mai putea cita pe Victor Hugo și Richerpin, cari au descris cu multă simpatie pe vagabonzi, cel dintâi în „Les misérables”, cel de al doilea în „La chanson des gueux”.

Toată lumea a auzit despre trubadurii și truverii francezi. Poeți provinciali, trubadurii întrebuntau „la langue d'oc”, pe când truverii scriau în „la langue d'oïl”. Primii hoinăreau prin sudul Franței, trecând nepăsători și veseli din castel în castel, spre a-și cânta poemele, constând din sonete, pastorale, cântece. Ei numeau arta lor „știința veselă”.

Truverii, poeți din nordul Franței și mai ales din Picardia, compuneau de preferință poezii epice sau lirice. Lor le datorăm romanele cu eroii cavaleri.

Rousseau care predică reîntoarcerea la natură, la viața primitivă, s'ar putea considera vagabond prin aceste concepții ale sale despre viață. Maupassant a descris și el „pe cei ce nu știu de unde vin și unde se duc”.

În Italia, Leopardi și Torquato Tasso sunt spirite hoinare, pe cari posteritatea nule va uita niciodată.

Minnesingerii și Meistersingerii sunt poeții rătăcitori germani, din Evul Mediu, corespunzători trubadurilor și truverilor francezi.

În vechime, printre marii vagabonzi am putea cita pe Homer, bătrânul cu plete, care rătăcea prin orașele Heladei. De asemeni pe filosoful Diogene; acesta se mulțumea să locuiască într'un butoi desfundat, iar când marele împărat Alexandru, sosit să-l vadă, l-a întrebat mărș, ce dorință are, Diogene i-a răspuns simplu: — Dă-te la o parte, căci îmi astupi razele soarelui! Să mai cităm pe Ahasverus, tragicul personaj legendar, cunos-

Printre marii vagabonzi din vechime este citat filosoful Diogene, care se mulțumea să locuiască într'un butoi desfundat.

posteritate. Maxim Gorki, celebrul scriitor rus, este reprezentantul cel mai strălucit al vagabonzilor ruși dela începutul secolului. Printre aceștia, erau mulți foști studenți universitari, tinere fete de neam bun, odrasle de oameni cu stare, plecați în pribegie.

Am cunoscut personal pe un asemenea rus, în vârstă de vreo 40 de ani, sdrențaros, murdar și nemâncat, rătăcit nu știu cum prin București și care pretindea că făcuse mai mulți ani de medicină la Petrograd. Nu l-am crezut. Peste câțva timp însă, l-am întâlnit la facultatea de medicină din București, unde-și trecea într'adevăr ultimele examene. Azi e doctor!

Gorki, el însuși vagabond, și-a petrecut mare parte a vieții printre tovarășii lui, i-a iubit și a pus în povestirile sale nu numai tot sufletul acestor hoinari, ci întregul său suflet.

Printre marii vagabonzi francezi este de citat poetul dramatic și satiric, Pierre

Mulți dintre vagabonzi de pe cheul Dâmboviței stau îngheșmulți toată ziua pe un culcuș de paie sau talaș, acoperiți cu vreo sdreanță.

cut sub numele de „jidovul răcăitor”, care nu-și găsea loc nicăieri pe lume.

IN ROMÂNIA

La noi în țară, Panait Istrati poate fi considerat ca tipul cel mai reprezentativ al vagabondului. În toate operele sale și în special în romanul „Codin”, el a făcut apologia vagabondajului.

De curând a apărut o lucrare foarte interesantă, în limba franceză, „La vagabondage”, datorită d-lor prof. dr. N. Minovici, dr. I. Stănescu și dr. B. Brenner. Iată amănuntele biografice ce culegem din această carte, relativ la cel mai ilustru scriitor român.

Panait Istrati, numit „Gorki al peninsulei balcanice”, de către Romain Rolland, s'a născut în 1884, la Brăila; din nenorocire s'a stins nu de mult, în vârstă de 51 ani, în apogeul gloriei sale literare.

Tatăl său, de origine grecească, ajunsese să facă avere, îndeletnicindu-se mai ales cu contrabanda. Mama sa era o harnică țărăncă română.

La vârsta de 12 ani, viitorul vagabond, deși având o inteligență excepțională — poate tocmai din această pricină! — fuge de acasă și devine vagabond internațional.

Timp de treizeci de ani, mulțumită energiei psiho-fizice, a putut ține piept unei vieți răcăitoare, plină de aventuri extraordinare, având astfel prilejul, de nenumărate ori, să fie istovit de muncă, ars de soare, muiat de ploaia rece, fără niciun adăpost, gonit de pretutindeni, bolnav, stăpânit de tot felul de pațimi, murind de foame și de mizerie.

A fost pe rând: chelner de cafea, cofetar, lăcătuș, mecanic, zidar, hamal prin gări și porturi, ca la Istanbul și Marsilia, servitor, pictor de vapoare, ziarist, fotograf, om politic cu tendințe revoluționare, etc., etc., călător fără nici un ban în pungă, fără niciun țel și poate fără nicio grijă. Astfel a trecut prin Egipt, Siria, Beyruth, Damasc, tot Orientul, Grecia, Italia, Franța și prin alte țări din Occident. Prietenia cu Romain Rolland ales-o la Nisa, atunci când a încercat să se sinucidă, după ce visase în zadar idealul, care ar fi — după cum singur spunea — „viața, sub cerul blând sau adăpostit într-o colibă, cu o vatră încinsă de foc și unde să se vadă o oală de mâncare... Iată una dintre cele mai fericite clipe ale unui om!”

Cred că e locul să clasific, printre vagabonzi, și pe călugării hoinari, dela noi din țară, cari și-au părăsit mănăstirile și cutreeră satele și orașele, fără să le fi dat nimeni vreo însărcinare. Ei fac propagandă stilistă printre săteni, zăpăcesc lumea, cerșesc, vând fel de fel de relicve, lenevesc fără a se statornici nicăieri, compromit în acest fel religia creștină, care recomandă munca și activitatea.

Printre vagabonzii din România trebuie numărați și țiganii nomazi în șatre, care-și petrec viața, chiar pe iarna cea mai geroasă, în corturi de pânză.

Printre vagabonzii din România trebuie numărați, de sigur, și țiganii nomazi. În șatre, care-și petrec viața, chiar pe iarna cea mai geroasă, în corturi de pânză.

PRICINILE VAGABONDAJULUI

Vagabondul este, înainte de toate, incapabil să se adapteze circumstanțelor de viață.

Care este pricina?

Medicii români, în lucrarea citată mai sus, tratează chestiunea din punctul de vedere medical. Vagabondajul ar fi un simptom al diferitelor boli: epilepsia, isteria, degenerescența mintală (paranoia, schizofrenia), paralizia generală, alcoolismul, senilitatea, precum și alte diferite maladii, ce pot determina o infecție, intoxicație sau autointoxicație. Lombroso crează tipul vagabondului născut ca și al criminalului născut, incapabil să lucreze.

Alți autori consideră pe vagabonzi din punct de vedere social, ca pe un produs al organizării noastre sociale, al mizeriei actuale, al crizelor de supraproducție, al lipsei de lucru, șomajului și așa mai departe.

Oricum ar fi, se pare însă că vagabondajul nu trebuie considerat ca un delict penal. Credem că legiuitorul român a greșit prevăzând închisoare corecțională nu numai pentru adulți, dar chiar și pentru minorii vagabonzi. În caz de recidivă repetată, minorul urmează să fie pedepsit — conform legii — cu doi până la zece ani internare într-o colonie penitenciară. Nici pentru crimă nu există o pedeapsă mai mare! Prin aceste măsuri severe, nu știm dacă se va putea stărpi vagabondajul. Dar, să nu uităm, că e posibil să anihilăm pe un Gorki, sau pe un Panait Istrati, răcăiți printre acești paria ai societății.

ALEX. F. MIHAIL

Homer, vagabond din vechime, socotit și azi cel mai mare poet al lumii, răcăcea prin orașele Heladei

Printre vagabonzi trebuiesc citați și călugării hoinari cari și-au părăsit mănăstirile și cutreeră satele și orașele fără să le fi dat cineva vreo însărcinare.

VĂ PREZINT
ORAȘUL MEU

PIATRA NEAMȚ

PASTRAMĂ

P IATRA NEAMȚ nu vă oferă, în sezon de toamnă, decât noroi, două filme semi-sonore pe săptămână la „Regal” și o felie de pastramă, la „Pescaru”. A, — eram să uit!, — și un „21” la „Morgă”.

M O R G A

E o cameră dosnică a unei bodegi din centru, unde legea interzicerii jocurilor de noroc se oprește în prag. Două mese, scaune pentru jucători și chibiți, două perechi de cărți de joc (una e rezervă pentru cazul când un jucător ghi-nionist și-ar vărsa necazul, făcând flenduri o rigă, care n'a sosit la timpul oportun) și un pahar: caniota. O caniotă nevinovată, zeciuială pe care n'o simți la începutul jocului, dar pe care o vezi la sfârșit debordând din pahar. Restul, mă-runțișul care mai rămâne jucătorilor, se duce pe figări și „turcești”.

„21” e un joc în care norocul te face să-ți dublezi, triplezi și chiar să-ți înze-cești capitalul, în câteva secunde, ca apoi, cu aceeași iuțeală, să-ți vezi gră-mada din față trecută partenerului... minus caniota respectivă.

Există naivi în oraș, cari se întreabă de unde o fi trăind negustorul că „n'am pomenit vreodată un năcăjit cu o litruță în fața lui, în bodegă”...

Da, există și din aceștia cari se 'ntreabă...

R E G A L U L

Cinematograf care suportă un etaj cu 10 camere: hotel cu același-nume.

La No. 2 locuște Mimi sau Stela, la No. 4, Lili sau Margot ș. a. m. d.

Tot la etaj o sală mai vastă: sediul partidului Naț.-Tăr. Se întâmplă ca un fruntaș politic să greșescă intrarea la sediu, dar nu face nimic — Margot sau Stela sunt ospitaliere.

De! Mai greșește omul câteodată.

Cinematograful face treabă doar iarna. Filmele se împart în acte, fiindcă cine-matograful e conservator. La mijlocul filmului e „pauză mare”... pentru fumători. Mai e o anexă a cinematografului — restaurantul. Cu mesele respective, 2 oglinzi, 3 chelneri, piano, vioară și trei orchestranți. Lipsă un singur element: consumatorul.

C O M I S I O N A R I I

Sunt, cred, zece, dacă nu de două ori pe atât. Au abonamente de clasa III-a pe distanța Piatra N.-București și s'au botezat de circumstanță „Acceleratul”, „Rapidul”, „Expresul”, etc. Împărțiți pe echipe, o zi, o parte din ei, sunt la București, iar cealaltă în oraș. Transportă zeci de pachete și legături întregi de corespondență. Îți cumpără și-ți aduc din Capitală cele mai felurite lucruri: o revistă străină, o specialitate medicală, patefon, cămăși scrobite, pentru serate Cercul Militar, frișcă pentru bufetul dela balul A. C. F. E.-lui, eprubeta dela analiză, etc., etc.

Tarif? — După cum e mușteriu de al dracului!

Realizează adevărate tururi de forță să se poată strecura fără amenzi și fără taxarea și transportarea coletelor la vagonul de bagaje. Veșnic amețiți de ne-somn, de sdruncinăturile trenului, de grija și numărul bagajelor. Călătoresc numai noaptea. Ziua aleargă, preiau și predau, transportă. Se ceartă cu birjarul, cu hamalul, cu portarul peronului, oferă figări vardiștilor din gări și repetă în gând numărul pachetelor, plasate în diferite vagoane: șaptesprezece, șaptesprezece... Am mers și eu odată cu ei în tren. Pe lângă celelalte comisioane, se asocia-seră trei inși să transporte o oglindă mare, de perete. Ce grijă! N'am văzut mamă să-și păzească odorul cu atâte abnegație. Glume pentru domnul conductor să închidă ochii, figări la dispoziție...

Viața de câine, e rea?! — Fleacuri, viața de comisionar să vezi!

Una din cele șapte minuni ale orașului.

De vițel, piperată și usturoiată, însoțită de un vin negru „puterea ursului”.

De găscă, tăvălită cu jumări, sfărâindă la cratiță și flancată de mămliguță în aburi. Pentru o mai ușoară digestie — pelinaș.

De curcan. Piept alb, brăzdat în felii de castraveți la saramură. — Vin cu aromă de cuișoare.

Casa orfanilor de război

Vedere generală din Piatra Neamț.

Pastramă din târgul meu, cred însă c'o cunoaște și-a gustat-o ori-care din domnii din București de semnătura cui depinde menținerea sau avansarea vreunui concețean de al meu. Ba, dacă e nevoie să treci cu vederea găinăria unui prieten sau să pui numai o vorbă bună pentru el iaca, de dimineață, se pomenește nevasta cu curcanul făcut pastramă, în brațele „Acceleratului” de Piatra.

— Săru'mâna, conia. M'o trimis d. Popescu dela Piatra cu „vultur” ista la dumneavoastră și cu un bilețel.

Cred că ghiciți că în scrisoare, după toate urările de voie bună și sănătate, venea și post-scriptum-ul:

..... uite, era să uit, coane Georgică, fiindcă auzii că matală

Spre Cozia.

ești frate de cruce cu domnul Ixulescu, de care auzii că vine cu inspecția și pe la noi, rogu-te când îl vezi, de pune vreo vorbulețică pentru mine, că, de !, înțelegi mata, că de multe necazuri ce tra-ge omul cu copchii, cu ne- vasta, cu altecele, mai uită el o hârtie, mai încurcă o socoteală... da ce să-ți mai înșir eu, că te pricepi sin- gurel să-mi spui păsul... Dar dac'ați și 'mneavoastră ce bătaie de cap până se pune la punct un „vultur” !. Comanda la cârnătarul Stru- lică se dă cu voce tare, ră- spicat și din pragul ușii : „vultur solid, trei kg. aproximație, piept dublu, sirop tămâios și floare (adică cu zeama și us- turoiulobișnuit), livrabil prompt prin casa de expediție „Ex- press” (sau „Rapid”, depinde de comisionarul ce-ți transportă pas- trama), urmează acontul (și trân- tești suta de teighea să sune : „marfă originală”), restul la predare, franco domiciliu. A- tențiune pelerină, să nu se scufunde, merge la New-York (adică : hârtie impermeabilă, mer- ge la București).

* * *

Vara însă să vii, domnule, în Pia- tra Neamț, să vezi minunăție. Din gară pornește bulevardul, înfrățind primele terase ale ora- șului. Bulevard civilizat, asfaltat, împărțit în două, în lungime, de lampioane la fel cu cele plasate de d. Dobrescu, pe dealul Mi- tropoliei. Cu trottoare largi, stră- juite de castani aliniați milită- rește, pe bordura lor. Să-mi vezi vardistul (No. 4) cu banda al- bastră dela mână, străbătută de incolăciturile aurite „agent de circulație”. De frica lui, bir- jile — roți cauciucate obligato- riu — nu trec nici cu o roată pe stânga. Iată și terasa treia, cu catedrala lui Ștefan cel Mare. Alături Turnul — de două ori cât Foișorul Bucureștilor — îți arată mersul timpului cu cele patru ceasornice, mari cât roata ca- rului. (Nici când n'au fost aceste ceasornice de acord între ele). Adu-ți aminte cum a reușit „au- to-motorul” să te bage în oraș, pe valea părăsită a Bistriței și că te-ai îngrozit de munții Cozla, Petricica, Cărlomanu și toți ceilalți, cari strâng Piatra de toate părțile. Iată, în fund, și coama Ceahlăului, lustruin- du-și urmele de zăpadă, în ra- zele asfințitului de soare. Hai, birjar, du-o pe duduia, că-i străină, până în vârful parcului, să-și ia cafeaua la „Chioșcul Gospodinelor”. Cunoști mă- tăluța gustul caimacului la 500 metri înălțime ? ! Masa, doamna mea, o vei lua „Peste-Vale”. Tai orașul și calea ferată, treci podul durat de generalul Moșoiu, peste bra- țele Bistriței și puiul la țigla il iei aici, pe tăpșan, cu ochii la plutele călătoare. Tot îți mai e foame? Să-ți dăm un urs !? — Nu știi ce-i aia? Păi să te 'n- vețe moș Creangă, că-i din ju- deț dela noi. Faci un boț de mă- măliguță fierbinte, pui înăuntrul lui brânză și unt și apoi îl su-

cești pe jăratec. O să-l încerci cu frică, da, și când îi da de gust, mă prind că-l bisezi ! Prea te-am purtat repede, tinere. Te-ai încălzit, nu ? ! Hai divale la Bistrița. Asta-i apă, bre, nu din cea murdară ca la strand, la București. Rece și limpede. Ce te ia la vale? Las' nu-ți fie frică, așa-i dânsa, repede și zur- bagioaică... da numai glumește. Acu treci de te usucă, treci pe malul celalt că bate soarele mai tare. (Vezi, să nu stai prea mult că te lovește insolația !) Da, mai hai, domnule, că ai dor- mit destul, să mergem prin târg o lecuță. Iacă aici a fost pi vre- muri piața, cel de colo, de pe soclu, e Cogălniceanu. De ce are capul spart ? Ei, a avut un accident de călărie, noroc de d. Primar Gheorghiu, că-i om cumsecade și l-a oblojit. Asta-i grădina publică, în fie- care zi cântă, în pavilion, fan- fara lui „15 Dorobanți”. Pe stra- da Mare nu mai mergem. Ce să vezi? Stradă de negustori, cari se plâng de criză. Hai mai bine să-ți arăt Căejiul. Pă- rău prăpădit, zi-i ? Apoi, vezi, că-i dai cu gura așa ? ! în ne- cunoaștere de cauză. Păi să vezi d-ta când l-o sălta o leacă ploile, cum mi se repede în târg, ce incursiuni face prin casele oa- menilor și ce pradă duce pe ta- lazuri ! Ei, ia'n vezi cine trece ? ! Am onoarea... vă salut cu respect ! Scoate bre, pălăria ! Ce ești chior ? E...

CONU GICĂ

Fost, prezent și viitor ales al scru- tinului județului Neamț. Cred că după o legislație, două, de- vine senator de drept. Își face viața între hotelul Splendid din București și casa din str. Aurora. Gospodar, nevoie mare. Când e la putere e de toate : vice- președinte al Camerei, prefect, primar, etc. Dimineața interpe- lează, la orele 12 face tărăboi la Minister, că n'are bani pen- tru construcția teatrului, la 14 jum. ia cafeaua la „Nestor”. Dela 3 la 5 după prânz se sbate la te- lefon, susținând că nu-i acasă. Pe la 7 seara face o raită prin magazine, pentru cei de acasă și două ore mai târziu e în ac- celeratul de Piatra (dela Bacău o ia la stânga). La 8 dimineața întreabă birjarul, ce-l transportă spre domiciliu, ce se mai aude prin oraș și ce mai glăsuște norodul de conu Gică. Un ceas mai târziu poate fi văzut inspectând pavajul, sau cercetând lucrările de canal. Da, știți, conu Gică e un om modest. Pentru nimic în lume nu s'ar lăsa interviewat pe trei co- loane și cu poză la mijloc, în „Reformatorul” sau „Telegraful”. Când are timp însă, se repede până la bărbier, la Filip. Nu numaidecât pentru ras. Știe el ce știe. Va svârli doar o vorbă : „văzuși, mă Filip, c'am ob- ținut cinci milioane pentru teatru, să se mai plângă prie- tenii, că nu le fac treabă !” „Conu Gică a obținut cinci milioane pentru clădirea tea- trului !” Ora 11, a aflat Filip, ora 11 și 5, a aflat toată strada, ora 12,

știe tot orașul : „Conu Gică a obținut douăzeci de milioane pentru teatru”. Dacă însă e în ajun de alegeri, îl cauți zadarnic pe G. V. Mă- cărescu după programul de mai sus. Acum îl poți găsi cu- vântând la vreo sinagogă, sau în pavilionul grădinii publice, sau e la țară : la Talpa, la Borlești, la Vaduri, la Bis- tricioara, la.... adică ce, o să vă înșir toate satele Neam- țului ? Vezi-l acum pe conu Gică. Pan- talonul nu păstrează urmă de dungă. Haina șifonată și — nu se 'ntâmplă rar — n'are guler la dânsul. Asta spre deosebire de

CONU NICU

Dunga pantalonului nesmintită. Gulerul cămășii întărit. Haina tăiată la cel mai bun croitor al Bucureștilor, dacă nu dela Paris. Scăldat în apă de Colonia. Ce mai la deal la vale... impecabil. Are pentru toată lumea un bon- jour graseiat. Este ocupantul com- partimentului de clasa întâi, din vagonul direct București-Piatra Neamț, de unde coboară, după o noapte de călătorie, proaspăt ca și la plecarea : „bon-jour, mon șef !”.....

* * *

Când te-ai săturat de oraș, te mai repezi în județ un pic. In- tr'un ceas-două ești la poalele Ceahlăului, la schitul Du- rău, fost loc de odihnă al lui Gh. Panu. Te duci la Ceta- tea Neamțului și te abați prin Humulești, satul natal al lui Creangă. Apoi iei mănăstirile pe rând : Bistrița, Secu, Neamțu, Agapia (poate ai norocul să 'ntâlnești pe Ionel Teodorescu pe aici). Și ce minunății ! Ai isprăvit cu mănăstirile ia-o la deal, treci prin Bicaz să vezi castelul Regal și salți prin Cheile Bicazului, tocmai în lacul Ghilcoș. Ei, da aici nu mă mai amestec c'am ajuns în județul Ciuc. Doamnă, duduie, domnule, pof- tiți la Piatra Neamț, dar vara, numai vara.

S.

D-D. D. Dimăncescu, con- sulul României la San Francisco, fiind avansat la gradul de consi- lier de presă, a fost mutat, pe ziua de 15 Ianuarie 1937, în a- ceastă calitate, pe lângă legația română din Londra. Prezența d-sale în acest post, constituie o garanție că țara no-astră va putea fi reprezentată, așa cum se cuvine, pe lângă propa- gandai, acolo între milioanele de englezi cari cunosc prea puțin, sau de loc, specificul nostru na- țional și sufletul poporului romă- nesc.

DINȚII DV. VOR SCLIFI CA BIJUTERIILE SCÂNTEIETOARE

Nu vor mai fi pete, nu vor mai fi dinți decolorați

ÎNTREBUNȚAȚI Kolynos. Nu este o pastă ca celelalte - „e cu totul altceva”. Acțiunea sa este cu totul diferită, for- mula sa este diferită ! Acti- vează asupra dinților îngălbe- niți și decolorați, întocmai cum acționează polizorul bijutie- rului asupra argintului. — Este Illuminați zămbetul Dv. cu Kolynos

economică și durează cel puțin de două ori cât pastele de dinți ordinare, deoarece nu trebe- să puneți pe perie decât jumă- tate din cantitatea obișnuită. Rețineți bine aceasta : Un cen- timetru aplicat pe o perie us- cată este suficient.

BOLNAVI de PLĂMÂNI !

MII DE BOLNAVI VINDECAȚI

Cereți imediat cartea asupra

METODEI NOI de NUTRIȚIE,

care a salvat pe mulți. Această metodă poate fi adaptată oricărui regim și ajută a învinge repede boala. Sudoarea noaptea și tusea dispar, greutatea corpului se urcă, și o calcificare treptată oprește suferințele.

OAMENI SERIOȘI

ai științei medicale confirmă eficacitatea metodei mele, și sunt de acord cu întrebunțarea ei. Cu cât mai repede se începe cura cu atât mai bine.

GRATIS ȘI FRANCO

primiți cartea mea din care veți afla multe demne de știut.

Deoarece editorul meu trimite în total numai

10.000 bucăți gratis

scrieți imediat, pentru ca și Dv. să fiți printre primitorii fericiți.

Este suficient o carte poștală la adresa de mai jos:

Ernst Pasternack, Berlin SO, Michaelkirchplatz 13, Abt. Z.506

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 57 fost 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează : negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței. Tra- tamentul ridurilor prin diatermie, masaje pneumatice și hormoni- Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Consult. 10—12 și 3—7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a. m.

Creme cari înfrumusețază!

SCHERK

Creme cari nutresc epiderma, întăresc țesutul și dau tenului un aspect delicat și fină și uleiuri alese, regenerează pielea, fortificând-o. • Crema Trisena, de zi, uscată, acționează în mod uniform făcând tenul mat. Este totodată și cea mai bună bază pentru pudră. • Cremete Scherk se vând în borcane à Lei 93 și Lei 123 precum și în tuburi à Lei 47 și Lei 67.

Tușiți:

Iuți adevăratele
PASTILE
VALDA

Cele adevărate se
vând numai în cutii
originale și sunt
singurele
eficace.

STATISTICI AMERICANE...

După cercetările institutului american de studii științifice, s'a stabilit că omul de rând își petrece 23 de ani din viață cu somn, distracție și odihnă, tot atâția ani îi trebuie pentru lucru, 6 ani pentru mâncat, 2 ani pentru spălat... Dar dacă am socoti în ani timpul trăit în dureri și boale? Și doar am putea să ne păstrăm această comoară care este sănătatea noastră, dacă am fi atenți și prevăzători, dacă n'am supra-

încărcă stomacul, și mai ales dacă am ști să întrebăm medicamentul indicat atunci când boala se iveau. Și anume preparatul Gastro D, singurul preparat cu efecte minunate în toate maladiile de stomac și intestine. Cereți Gastro D, la farmacia și drogherii sau la farmacia Thoiss din București, Calea Victoriei 124, care expediază și în provincie contra ramburs de Lei 130.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telef. 3-59-22. Consult. 11-1, 5-8
sub îngrijirea unui medic dermatolog și unei doctoite din Berlin.
Sfaturi și îngrijiri date de specialiști în toate tărâmurile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de prios, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului, etc.

DR. H. ZANFT

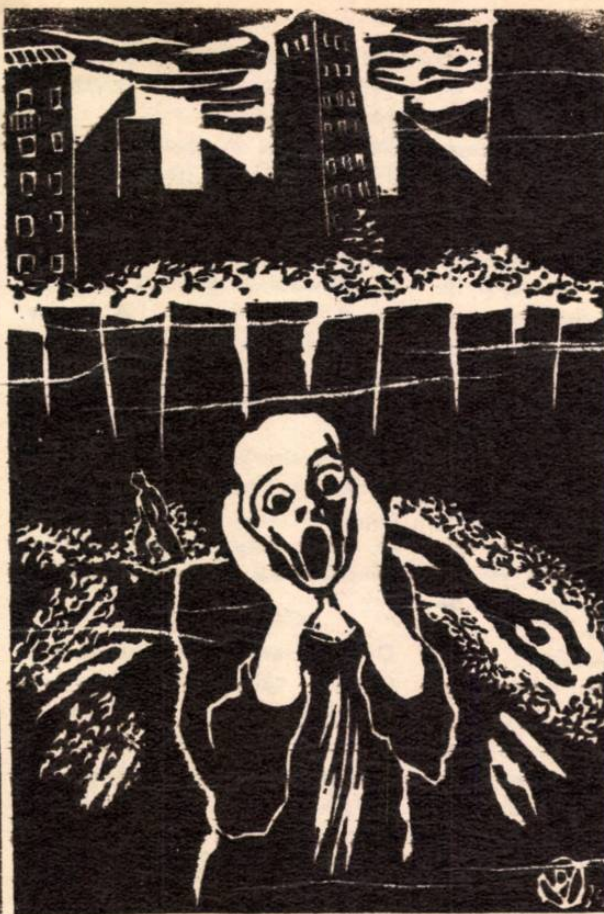
Medic Primar
Specialist în
Boli de Piele și Păr, Cosmetică.
Raze U. V. Diatermie, Electro-
terapie, Zăpadă carbonică,
Trat. maladiilor inestetice:
pigmentațiuni ale feței, negi,
cicatrice, acnee (coșuri), nevi
(pete din naștere), îndepărta-
rea părului de prios prin
diatermie - coagulare etc.
Strada Domnița Anastasia No. 23
(fost Belvedere)
Consult. 3-8 p. m. Telef. 3-34-90

Munca minuțioasă de laborator
a specialiștilor, în materie de:
Pudră • Apă de Colonia •
Ruj • Fard • Parfumerii
au desăvârșit produsele:

Les Créations N.H.B.

Încercați-le! Sunt excelente.
De vânzare la cele mai bune far-
macii, drogherii și parfumerii.
Reținer: Rădăuș, București Sector 7

EXPOZIȚIA PICTORULUI VASILE DOBRIAN

La „Mozart” gravorul Vasile Dobrian, cunos-
cut prin nenumăratele ilustrațiuni cu care a îm-
bogătit textul arid al multor cărți și reviste —

expune o interesantă serie de linogravuri și xi-
lografi, de-o factură nouă și foarte viguroasă.
Dintru început, artistul acesta a făcut uz de
„gravura de interpretare” căreia i-a urmat
o formulă încă și mai simplă ca tehnică și mai
„Decorativă” prin căutarea echilibrului dintre
alb și negru. Judecându-l însă din singurul punct
de vedere al ilustrației, mi se pare cel mai in-
dicat pentru scopul ce și-a fixat.
O carte ilustrată de el, prin gravuri în linoleum
ori în lemn, oferă o mare unitate. Păcat că, la
noi, nu sunt destul de înțelese — nu mai zic
„încurajate” — asemenea manifestări. Cunos-
c editori cari, din economie ori din simplă nepri-
cepere, nu vor să admită ilustrarea prin gravuri
sau o rezervă numai edițiilor de lux. Cred însă,
că toată lumea ar câștiga dacă s'ar vulgariza
procedul acesta. Căci cu cât se va difuza mai
mult gravura, cu atât se va contribui la înțele-
gerea, la iubirea ei și cu atât mai mult se va
da publicului dorința de a cumpăra cărți ieftine
ori scumpe — care vor desvolta în el gustul
bibliofiliei.

DETESTE

1. Strigătul.
2. Semănătorul
3. Auto-portret
4. Cimitirul.

SĂPTĂMÂNĂ TEATRALĂ

Teatrul Vox (Eforie): Floarea din Haway operetă de Grunwald și Beda cu muzică de Paul Abraham

S TAGIUNEA teatrală bucureșteană — atât de variată și interesantă anul acesta — a fost îmbogățită prin recenta prezentare a operei de faimă occidentală „Floarea din Haway”.

După ce a făcut înconjurul marilor capitale europene, bucată de sublimă inspirație a compozitorului **Paul Abraham** a poposit la noi investimantă în cadru de mare fast, de luxuriantă strălucire și de captivantă înscenare. A fost o desfătare pentru noi, să ascultăm melodiile atât de frumoase, atât de calde și insinuante, care se succed în opera lui **Paul Abraham**. Acest compozitor — aplaudat în seara premierei le pupitru — are meritul cel mai mare în succesul operei care oricum și oriunde ar fi înscenată, ar birui prin valoarea melodiilor ei. Aci calde, romantice și profunde (în Hawayul dragostei și al soarelui etern), aci trepidante, vivace (în carnavalul din Nissa sau în barul lui Jim Boy), melodiile operei „Floarea din Haway” merg direct la inimă și creează o atmosferă care nu poate fi decât favorabilă spectacolului.

Publicul bucureștean trebuie să fie recunoscător d-lui **C. Tănase** acest neobosit animator al spectacolelor de revistă și operetă, care n-a precupețit nici un sacrificiu, nici un efort, pentru a prezenta „Floarea din Haway” în condițiuni de înscenare occidentale. Pentru deplină reușită — pe care nu i-o putea asigura ansamblul presărat de unele insuficiențe — d. Tănase a apelat din nou la serviciile excelentului **Bob Gray**, care înscenase de altminteri „Floarea din Haway” la Londra și la Berlin.

Având la dispoziție un corp de balet pe care s'a priceput să-l disciplineze de minune, d. **Bob Gray** a realizat scene de ansamblu impresionante. Datorită contribuției sale, rolul principal în înscenarea „Cărăbușului” îl joacă baletul. Fiecare scenă, absolut fiecare în care apare corpul de balet este magistrală. Reținem cu deosebire încoronarea reginii trandafirilor și dansul fetelor din Haway.

La succesul coregrafic al spectacolului, are mare merit și d. **Boris Kuiseff** care a înscenat, apărând el însuși, în fruntea unuia dintre cele mai bune tablouri ale spectacolului: dansul Tabu”. În ordinea elogiilor trebuie să-l trecem pe d. **N. Kirilțescu** care a făcut tot ce-a putut pentru a adapta opera „Floarea din Haway” posibilităților ansamblului Cărăbușului. Faptul că a reușit ca mulți dintre interpreți să joace onorabil este un mare merit. Din ansamblu reținem numele d-nelor **Olga Solomoneanu** — apariție deosebit de frumoasă — **Liana Mihăilescu** — care a cântat cald — **Nutzi Pantazi** — cu o intrare prevestitoare de mare izbândă și cu mici scăderi spre final — și al d-nilor **C. Tănase** — răspânditor de neobosită vervă — **Al. Giurgariu**, **N. Roman**, **M. Petculescu** etc...

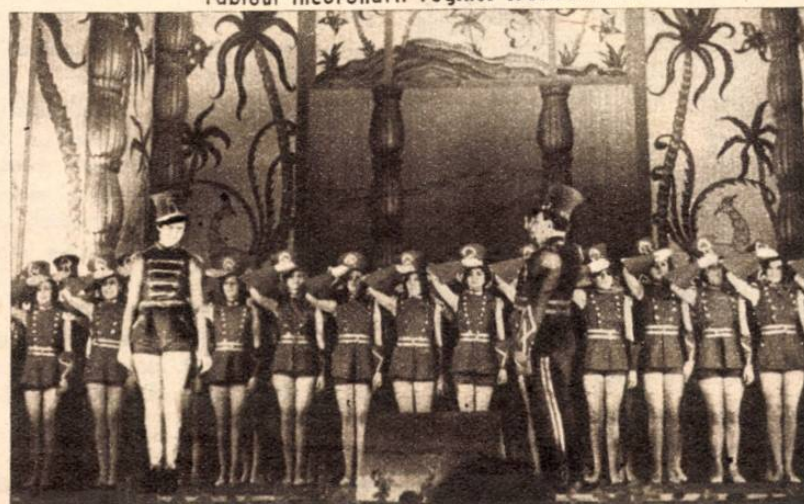
Te nu putem trece cu vederea ansamblul anonim și — o repetăm baletul, care a contribuit în cea mai mare măsură la succesul spectacolului recoltând colectiv aplauze entuziaste, pe deplin meritate.

„Floarea din Haway” este un spectacol care face cinste capitalei noastre și care adăugă o nouă biruință frumoasă succesorilor de până acum ale d-lui **C. Tănase**.

ION GOLEA

Tabloul încoronării reginei trandafirilor

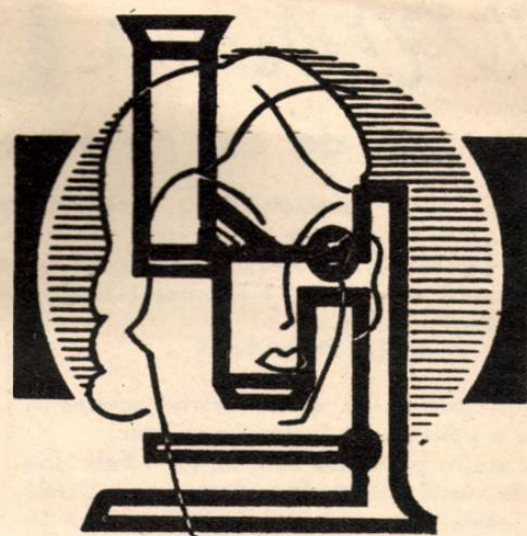

Marșul cadeților în opereta „Floarea din Haway”

Finalul operei „Floarea din Haway”

(Foto: Cosmophot)

Microscopul este mult mai sensibil decât ochiul Dv. Doamnă, în aprecierea unei pudre. Adeseori substanțe vătămătoare cari intră în compoziția pudrelor vă intoxică celulele epidermei și vă fanează tenul.

Pudra **En Vogue**, preparată cu o deosebită îngrijire nu alterează epiderma și aderă perfect fără să mai fiți nevoită să reveniți mereu cu puful pe obraz.

Poudre En Vogue
PARFUMERIE VENDÔME

STOMACUL SĂU

il face să aibă vedenii

Nu. Acest om nu este nici alcoolic, nici nebun. Visurile sale urâte, cari îl trezesc din somn sunt datorite pur și simplu unei digestii grele. La o vârstă oarecare stomacul asimilează mai greu.

Rezultă fermentațiuni, un exces de aciditate, cari sunt adeseori cauza insomniei sau a nopților agitate, căci digestiile anormale au repercursiunea lor asupra sistemului nervos deci asupra creierului.

O bună precauțiune este de a lua seară, imediat după masă, mai ales dacă mâncați alimente grele o jumătate

linguriță de **Magnesia Bisurata** în puțină apă.

Excesul de aciditate va dispărea, fermentalitatea, acrelile, senzațiile de apăsare și arsurile vor înceta imediat. O digestie normală aduce un somn liniștit, chiar dacă vă culcați numai decât, căci **Magnesia Bisurata** vă permite de a mânca bunătățile ce vă plac fără să aveți frică de dureri. Trebuie să aveți întotdeauna la dv. **Magnesia Bisurata** pentru a preveni sau a liniști durerile de stomac oricari ar fi ele.

MAGNESIA BISURATA

La toate farmaciile și drogueriile, cu prețul de Lei 45.— flaconul mic, sau în format mare economic Lei 110.—

Sfatul medicului pentru!
tenul dv. doamnă!

„Mențineți epiderma fragedă, eliminând zilnic urmele pudrei și ale fardurilor cu ajutorul

SĂPUNULUI

AU JAUNE D'OEUF 832

CARE PURIFICĂ ȘI REGENEREAZĂ EPIDERMA”

REPREZENTANȚA: BUCUREȘTI, STRADA BOTEANU 3.

R. I. No. 523 —
— Pag. 21

La 5 ani...

60 de ani de teatru ai domnului Paul Gusti

INTELECTUALITATEA românească va sărbători, peste câteva zile, pe cel mai de seamă om de teatru al nostru, pe Maestrul Paul Gusti, cel care 60 de ani a stat neclintit, la postul său, pentru propășirea teatrului nostru.

O VIAȚĂ DE MUNCĂ

lăta câteva date, menite să arate, foarte schematic, uriașa activitate a patriarhului Teatrului românesc.

S'a născut în București, pe strada Bătiștei, la 19 Februarie 1859. E astăzi în vârstă de 78 de ani. A urmat clasele elementare la școala evanghelică și apoi la Liceul Sf. Sava. Dar acea chemare lăuntrică, vagă și inconștientă, care ne îndreaptă dela început pe toți spre ceea ce adevărat devenim mai târziu, l-a determinat — în anul 1876 și pe Paul Gusti, pe atunci în vârstă de 17 ani, să-și întrerupă studiile și să se alipească pe lângă trupa lui Mihail Pascaly, ca simplu copietor de roluri. Acesta este primul pas pe drumul spinos, pe care de atunci nu l-a mai părăsit o clipă, timp de 60 ani.

Dar dacă drumul a fost greu, munca nu a fost mai puțin rodnică și, numai urmărindu-l puțin în lunga-i carieră, ne vom da seama de marile merite pe care acest om îl are în desăvârșirea vieții noastre culturale.

Dela 1876 până la 1882, a fost copietor de roluri, suflor și chiar artist în compania dramatică a artistului Mihail Pascaly, care juca în grădina Guichard — „Orfeu” de mai târziu — la Teatrul „Dacia” și prin provincie. În anul 1882 a fost angajat la Teatrul Național ca scriitor de roluri, cerut însă scurt timp după intrarea în slujbă, ca ajutor, de către regisorul francez Alex. Gatinneau, căruia îi făcuse o bună impresie fiindcă tradusese, împreună cu Ștefan Iulian, piesa „Roza Magică” în trei zile. Mai târziu, în 1885 după stăruința lui Gr. Ventura și Gh.

La 45 de ani.

Steriade, membri în comitetul de lectură, Paul Gusti a fost numit regizor titular. Timp de doi ani a fost regizor, având ca directori de scenă pe Gr. Manolescu, P. Vellescu, St. Vellescu, T. Aslan, St. Iulian și C. Nottara. În 1888, fiind numit director general I. L. Caragiale, din motive neprevăzute și-au dat demisia din Societatea dramatică, aproape în același timp Gr. Manolescu, Aristiză Romanescu, C. Nottara și se îmbolnăvi grav și Ștefan Iulian. Deodată se retrag, deci, patru artiști de frunte, între cari trei directori de scenă, lăsând repertoriul vechiu descompletat și cel nou greu de alcătuit. Dar Caragiale nu-și pierde cumpătul, simțind, mai ales în Gusti, un braț de încredere solid. Și, într'adevăr, Paul Gusti nu desminte încrederea directorului. Cu talentul și intuiția lui scenică, dublate de o muncă de titan, montează, până la reîntoarcerea celor patru fruntași, în mai puțin de 5 luni, 23 de piese. De aci înainte, Paul Gusti, mai ales după marile succese pe care l-a obținut cu „Manevrele de toamnă” ca localizator și regizor, deși nu era director de scenă titular, n'a mai încetat o clipă să facă acest oficiu până în ziua de azi. Titlul oficial, însă, n'a acceptat să-l primească decât în 1905, adică după 20 de ani și atunci impus de Al. Davila.

Din 1908 a fost timp de doi ani subdirector; în 1920 a fost numit membru în comitetul de administrație; în 1926, pentru a doua oară i s'a propus direcția Teatrului Național (întâia fusese în 1913) pe care a refuzat-o din nou, acum pe motivul că prietenia care îl leagă de camarazi, nu-i îngăduie să facă eliminările cerute de lege.

A montat și a pus în scenă 550 de piese de toate genurile — din care 98 românești; iar la teatrele de vară peste 60. A localizat 34 de piese din cari 18 s'au reprezentat la Teatrul Național. A tradus 65 de drame și comedii din limbile franceză și germană; a tradus și adaptat 44 librete de operetă.

CARAGIALE DIRECTOR DE TEATRU

Maestrul Paul Gusti este un adevărat tezaur de amintiri, pe care știe să le depene minunat.

Garagiale era un mare pokerist și cum știa să joace în mod savant, ne lua, mai întotdeauna, întreg capitalul. Într-o seară Caragiale m'a „curățat”, dar, foarte binevoitor s'a oferit să joace

cu mine pe... credit. Rezultatul a fost că am pierdut încă vreo optzeci de lei. Caragiale mi-a spus la plecare „Mi-i da când vei putea”.

Probabil că nu m'am înlesnit și am cam uitat de această datorie. Peste vreo doi ani mă pomenesc cu Caragiale, director general al Teatrelor.

N'a fost însă director decât o singură stagiune, din pricina căderii guvernului junimist, postul de director al Teatrului Național fiind socotit ca un post politic. Cu vreo câteva zile înainte d'a părăsi Direcția mă cheamă la el și-mi spune: Mi-au mai rămas ceva bani din fondul direcțiunei și n'aș vrea să-i las ăluia care-o veni după mine. Tu n'ai nevoie de ceva parale? N'ai vreo piesă localizată, tradusă, nu de alta dar ca să-ți dau vreo câteva sute de lei.” — Am o localizare și-o traducere — i-am răspuns eu — „Bune sunt, adu-le și du-te cu chitanța mâine, la Brăiloiu să-ți-o achite”.

Caragiale mi-a dat o chitanță de 350 lei. I-am mulțumit și, foarte vesel, mă prezint a doua zi la casierul teatrului rugându-l să-mi plătească suma. Brăiloiu ia chitanța, o vără în casa de bani și-mi numără 270 de lei.

— Ce faci, domnule, trebuie să-mi dai 350 lei, nu 270. — Te înșeli, îmi răspunse Brăiloiu, 80 lei îi datorezi Directorului și mi-a spus că, neapărat, să-ți i opresc. De altfel i-a luat de-a seară.

„După cum vezi, Caragiale n'a uitat, după aproape doi ani, că am jucat cu el poker pe credit și că am pierdut 80 lei. Așa era el: odată Harpagon, odată risipitor...”

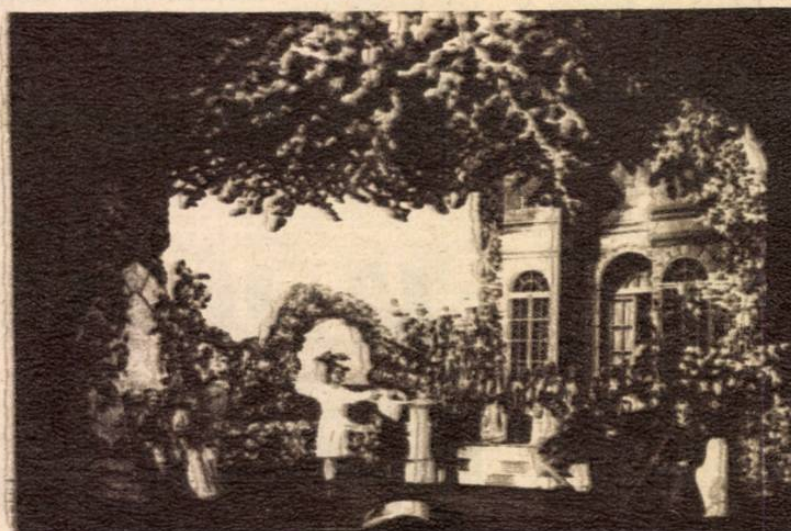
IOAN MASSOFF

lăta vreo câteva amintiri de pe vremea când marele Caragiale conducea Teatrul Național: „În 1888, când Caragiale a venit la direcția Teatrului Național, a călcat vechea tradiție de a începe stagiunea cu o piesă originală și a ales, pentru deschidere, localizarea mea „Manevrele de toamnă”. Succesul mare al piesei a făcut să i se treacă cu vederea călcarea acestei tradiții, care a prilejuit lansarea lui Ion Niculescu, unul dintre cei mai buni comici ai noștri.

Să-și povestesc un amănut din care se va vedea cât de snob era câteodată Caragiale: a pus să se tragă vreo câteva afișe pe mătase și pe unul din ele, dăruit mie, a scris: „A mon vaillant aide de camp M. P. Gusti.” — când el știa să scrie atât de frumos românește.

De vreo câteva ori, Caragiale își puse în cap să lanseze mode vestimentare. Odată a apărut în loja direcției îmbrăcat în frac și vestă neagră, cravată albă și pantaloni... maron. Avea el curiozități d'astea. Câteva luni, după neputința de-a răspândi moda pantalonului de culoarea tabacului la fracul negru, ne pomenim cu el în haine groase, un fel de cojoc, și în cap cu o căciulă jărcănească.

Ceeace mă impresiona foarte mult era faptul că Nenea Iancu — cum îi spuneam eu și cu Mateescu, ca mai fineri — avea prieteni în toate straturile societății: se lătuia cu tipografi, actori, birtași, ofițeri și funcționari de diferite grade; în special cunoștea pe toți profesorii, pe „belferii” — cum spunea el.

„TRANDAFIRII ROȘII” DE C. BOBESCU LA OPERA ROMÂNĂ DIN CLUJ.

Opera Română din Cluj a prezentat, cu un deosebit succes, și într-o frumoasă montare, Opera „Trandafirii roșii” de C. Bobescu. Spectacolul s'a bucurat de o primire frumoasă din partea publicului clujean, interpreții principali fiind aclamați cu multă căldură. Fotografiile noastre înfățișează două tablouri princip... din această operă.

EXPOZIȚIA PICTORULUI ILIE ARJOCA

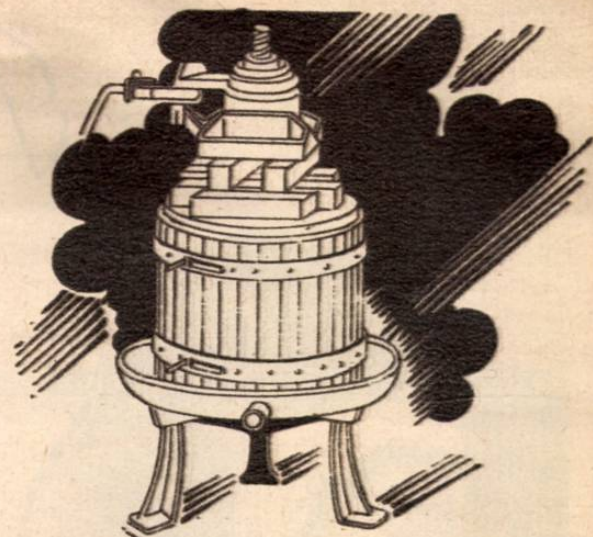
...său (din str. Antiaeriană No. 1) în ... Arjoca — elevul preferat al pictorului ... D. Mirea — expune: regretatului maestrului ... Autoportrete, Flori, Naturi moarte, Poze ... anverdar mai cu seamă Compoziții ... gură. — Dintre acestea cităm: Moara Decebal, Familia creștină în catacombe, Vinerea Paștelui, Cele trei grații, Muzele, Răpirea Sabinelor, Genoveva de Brabant, Brumărel, La crâmă, Boemii la chef, Cain și Abel, Bucătăria de campanie, etc. etc. Acum, când toate sforțările pictorilor moderni tind spre noi descoperiri în materie și manieră, pictorul Arjoca nu caută originalitatea decât în idee. El își ia desenul, culoarea, peisajul, oamenii și femeile din realitate. Și le pictază așa cum sunt, așa cum le vede el, fără să-și încarce lucrul cu procedee ciudate. Pentru el, inspirația se impune meșteșugului, ideea întrece materia, artistul predomină pe lucrător. — În plină epocă de materialism, într'un secol ce tăgăduiește pe Dumnezeu, care nu vrea să știe că există cel puțin suflet — necum zeite și altele asemenea — pictorul Arjoca stăruie, perseverează, muncește sârguincios, căutând să-și impună concepția sa despre simbolic.

1. Brumărel.
2. Familia creștină în catacombe.
3. Răpirea Sabinelor
4. La crâmă.
5. Autoportret.

El ridică pictura la înălțimea poemului epic, o face să servească cele mai frumoase, cele mai mari idei, o readuce înfățișat la adevăratul ei rol de educație pentru mulțimi. — Și izbutește, fiindcă mulțimea nu trebuie să treacă în valuri, ca o apă, pe dinaintea unei opere de artă, ci să se oprească puțin, să mediteze, deoarece fiecare individ se înalță prin această meditație, vibrează în fața frumuseții și se ridică sufletește prin entuziasm. Trebuia un oarecare curaj, trebuia o mare energie, pentru a lupta împotriva tendințelor secolului și a încerca să simbolizeze sforțările, durerile și bucuriile neamului omenesc. Pictorul Arjoca, nu s'a dat însă îndărăt dela nicio osteneală — și rezultatele îi fac o deosebită cinste.

DETESTE

Stors în presă,

strugurele dă podgoreanului toată seva lui delicioasă...

DAR operațiunea cea mai delicată și mai grea abia acum începe: VINIFICAREA.

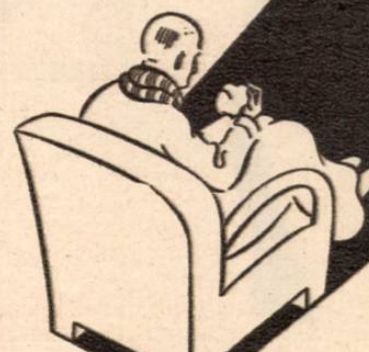
A transforma mustul în vin, a-l păstra și a-i îmbunătăți calitatea atât printr'o îngrijire atentă cât și prin învechire, nu este un lucru tocmai ușor. Pentru aceasta se ... o experiență îndelungată și o pricepere specială vinurile să-și desvolte aroma și buchetul. Gustăți vinurile ... Veți simți imediat calitatea deosebită, puritatea ... buchetul lor rafinat.

CABINET ALB și NEGRU

GRASĂ RHEIN, găsiți la toate mesele bune și la toate restaurantele, barurile, bodegile.

Vinurile

RHEIN

Jumătate om

ești atunci, când ai GUTURAI, sau te-a prins RĂCEALA. Nu te chinui zile, sau săptămâni întregi, ia 1—2

T A B L E T E

ASPIRIN

și te vei vindeca

Luați seama la crucea «Bayer»

Prințesele ecranului și-au spus cuvântul

S trălucitoare de grație și frumusețe, zâmbind dîmnezește, celebrele stele ale ecranului desvăluie un șir de mărgăritare prețioase și secret tot atât de prețios. Ele nu ascund faptul că urmăresc cu viu interes orice descoperire în domeniul cosmetice, fiindcă vor să se servească de cele mai noi și mai științifice metode pentru îngrijirea frumuseții și a tenului. Întrebuințând diferite preparate cosmetice și încercând diferite metode pentru îngrijirea tenului, vedetele dela Hollywood s'au oprit la cea mai simplă și cea mai eficientă dintre toate :

POND'S

Cînd celebritățile ecranului — care își pot permite cele mai costitoare metode de înfrumusețare și pot recurge la cele mai noi descoperiri ale științei — întrebuințează cremele și pudra POND'S, puteți fi sigure că acesta este tratamentul ideal, cel mai bun, cel mai eficient.

Pentru îngrijirea frumuseții cremele și pudra POND'S sunt indispensabile.

Întrebuințați AMBELE creme

POND'S

CREMA „C” pentru demachiat și aplicat în timpul nopții;

CREMA „V” în timpul zilei, înainte de aplicați

PUDRA POND'S

Biblioteca Universității Iași

PRODUCTS OF THE POND'S
EXTRACT COMPANY
NEW-YORK — LONDON — PARIS

REALITATEA

ILUSTRATA

ANUL XI No. 524

3 FEBRUARIE 1937

10 LEI

**TUTUN TARE ȘI PENTRU
SEXUL SLAB**
Marjorie Levee, o dansatoare
frumoasă de la Siegfried Folies,
este o propagandistă a fuma-
tului cu pipă.

PETRUȚA, ANIȘOARA, ALEXANDRINA ȘI NECULAI

QUADRUPLEȚII DIN PĂTÂRLAGELE

Gospodăria în care s'au născut quadrupleții.

Smaranda Radu Soare, bărbatul ei Mihail Gerea și cei patru copii născuți deodată: Petruța, Anișoara, Alexandrina și Neculai.

de o avere de peste 50 milioane lei, deși n'au împlinit încă trei ani.

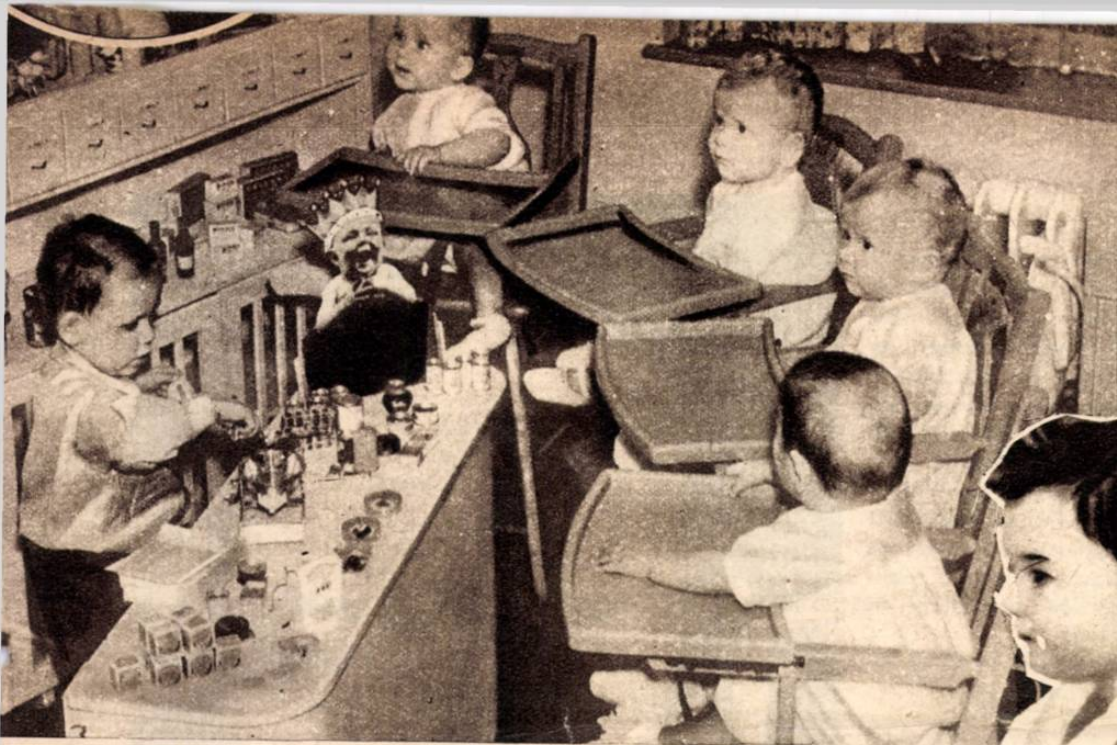
Dacă cele cinci fetițe din Canada se bucură de cea mai mare celebritate și au fost cel mai mult fotografiate, aceasta nu înseamnă ca cei patru frați Miles din Anglia, care au împlinit un an în Noembrie trecut, să nu se bucure de multă glorie și să fi stârnit atâta curiozitate, încât în ziua aniversării lor, au fost peste două zeci de mii de oameni care au venit să-i vadă, plătind fiecare câte un șiling (35 lei). Quadrupleții din Anglia: Paul, Ernest, Mihael și Anna au fost timp de șase luni îngrijiți în casa doctorului Harrison, iar după aceea părinții au construit un loc special, în care să poată fi văzuți printr'un geam, de public. Două îngrijitoare se ocupă în permanență de ei.

In comuna Pătârlagele, biserica din centrul comunei.

GENUL uman, spre deosebire de familiile zoologice înrudite (în afară de quadrumane — maimuțele și cimpanzeii) nasc câte un singur pui, odată pe an. Se întâmplă arareori ca femeia să nască gemeni. S'a calculat aproximativ, că una la mia de nașteri sunt gemeni. Nu se cunoaște încă pe deplin fenomenul care determină nașterea gemenilor. Tripleți, trei copii odată, se nasc mult mai rar, iar cazurile de quadrupleți se pot număra pe degete. Fenomenul nașterilor multiple e cercetat cu mult interes de către toți medicii din lume. De cele mai multe ori, copiii născuți mai mulți deodată nu pot trăi; sunt prea slabi.

Se cunoaște un singur caz de quintupleți (cinci copii născuți deodată). E cazul celor cinci Dionne: Anette, Emilie, Cecilie, Marie și Yvonne. S'au născut la 28 Mai 1934, în Canada. Interesul stârnit de acest caz neobicinuit, a fost atât de mare, încât Regele Angliei a luat asupra-și creșterea copiilor și doctorul Dafoe a fost angajat să se consacre exclusiv creșterii acestor copii. S'a amenajat o casă specială pentru adăpostirea lor și mai bine de zece îngrijitoare și slujitori sunt permanent în serviciul acestor copii. S'a exploatat interesul pe care cele cinci fetițe l-au stârnit în public, și astăzi surorile Dionne dispun

Quadrupletii englezi din St. Neots (Hunts) au fost văzuți la prima lor aniversare de 20.000 oameni.

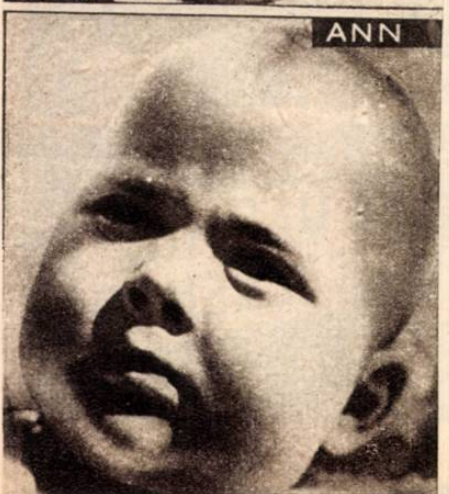
PAUL

ERNEST

MICHAEL

ANN

Cât de departe sunt bieții Petruța, Anișoara, Alexandrina și Neculai Soare de quadrupletii din Anglia. S'au născut la Pătărlagele, într-o casă umilă, și dacă vor isbuti să trăiască până când mecanismul greu administrativ se va urni, vor dovedi o vitalitate mult mai mare decât a copiilor din străinătate.

Nădăjduim că după indiferența din primul moment atât lumea medicală cât și marele public vor înțelege că prin ajutorul copiilor Smarandei Soare se va vorbi în străinătate și în special în America, țara unde lumea aleargă după senzațional, despre România, mai mult decât după zece cărți de propagandă.

Cei patru copilași ar trebui luați și crescuți cu îngrijiri speciale, până la vârsta când se vor putea desvolta normal. O mică taxă percepută dela acei cari ar veni să-i vadă printr'un geam de sticlă, ar putea forma un venit suficient pentru creșterea lor.

Dintre cei patru frați, cari au împlinit în aceeași zi un an, Paul e cel mai mare, e cu aproape 3 cm. mai înalt și cu un kilogram mai greu, decât cel mai mic dintre ei, Michael. Trăiesc într-o așa zisă *super-nursery*, unde au încălzire centrală și geamuri de cuarț, cari permit trecerea razelor ultraviolete.

Cele cinci Dionne și doctorul Dafoe, care le îngrijește, fotografiați nu puțin timp înainte ca fetițele să fi împlinit doi ani. Această fotografie a câpătat premiul întâi la un concurs internațional.

3 puncte

constitue avantajele KALODONT-ului și deci ale unei bune îngrijiri a dinților

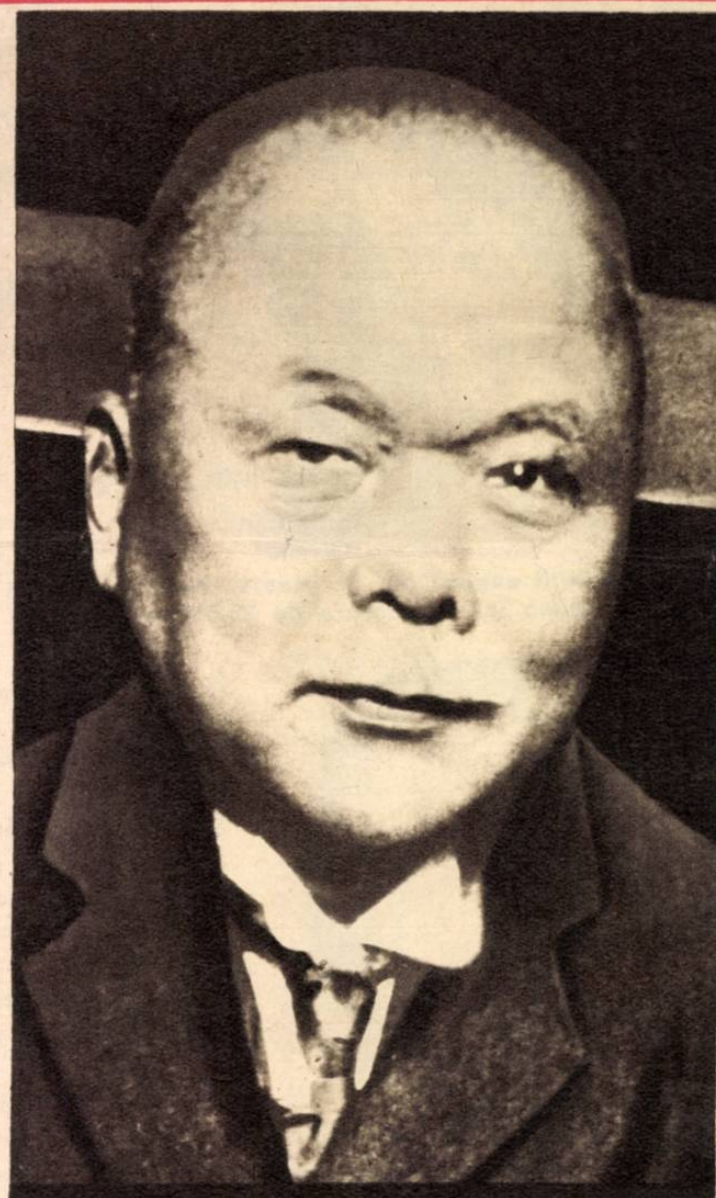
- ① Spuma cea fină a săpunului special pentru dinți curăță temeinic dantura până și în locurile inaccesibile pentru peria de dinți;
- ② Conține o substanță extrem de fină având proprietatea de a lustrui smalțul dentar fără de a-l ataca;
- ③ Oleați sulforici după formula d-rului Bräunlich îndepărtează treptat piatra periculoasă pentru dinți, împiedicând-o să se formeze din nou

KALODONT
CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

LUMEA SE FRĂMÂNTĂ

În guvernul japonez s'a produs, de curând, o sciziune, cu prilejul stabilirii noului buget. În ședința de deschidere a parlamentului au fost incidente violente, un grup de deputați ridicându-se împotriva d-lui Hirota, președintele consiliului, pe care-l acuzau că face o politică de conciliere cu străinii. Fotografiiile noastre înfățișează :

Generalul Kazunari Ugaki a fost însărcinat cu formarea unui nou cabinet japonez. El aparține partidului militar japonez.

Stânga sus: D-l Hirota, cu puțin înainte de criză, răspunzând din balconul reședinței prezidențiale, la aclamațiile mulțimei.

Dedesubt: Noul palat al parlamentului din Tokio.

DESNĂDEJDE MUR

O mamă și copilul ei, pe ruinele aceace a fost căminul lor în Madrid.

EVACUAREA POPULAȚIEI DIN MADRID

Din ordinul consiliului de apărare din Madrid, populația civilă a Capitalei spaniole este evacuată pe toate căile de comunicație. Publicăm două fotografii în care tatăl își ia rămas bun în gara din Madrid de la copiii și nevestele evacuate.

IN LUMEA CAPETELOR INCORONATE.

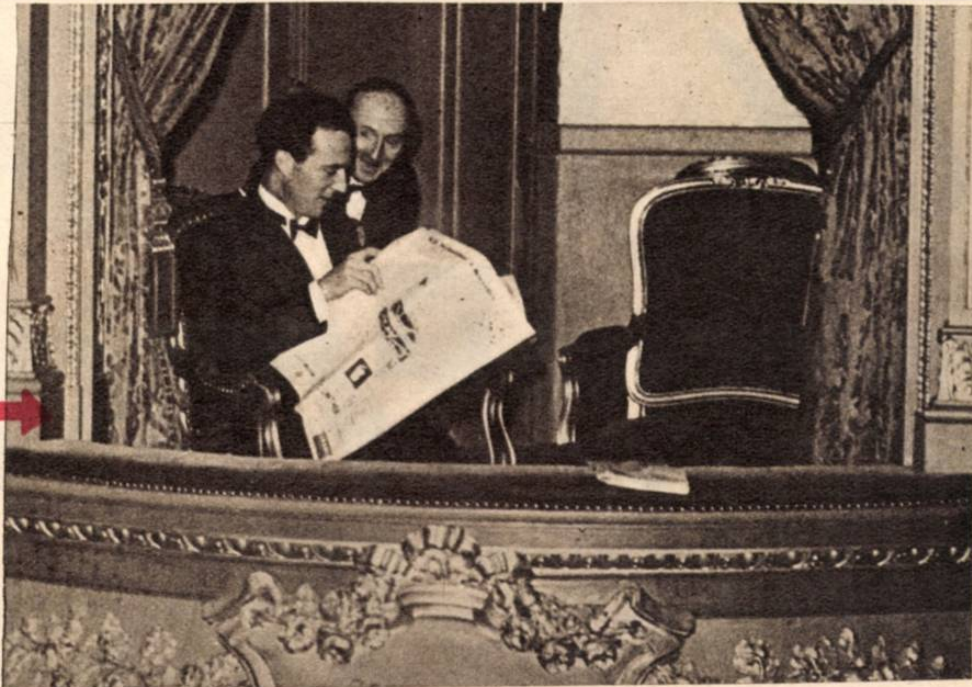
CĂSĂTORIE LA CURTEA DANEZĂ.

Săptămâna trecută, prințesa Alexandrina Louisa a Danemarcei, nepoata regelui Christian al X-lea, s'a căsătorit cu contele Leopold Castell-Castell din Bavaria. În fotografia noastră, mireasa cu tatăl ei prințul Harald al Danemarcei.

PRIMELE FOTOGRAFII-PORTRETE ALE REGELUI ȘI REGINEI ANGLIEI.

Aceste două fotografii au fost luate de curând și înfățișează pe Regele George al VI-lea al Angliei și pe Regina Elisabeta.

REGELE BELGIEI LA TEATRU.

Regele Belgiei, Leopold III, asistând într-o lojă din „Theatre du Parc” (Bruxelles), la festivalul „Walter Rummel”. Fotografia noastră înfățișează pe rege în timpul pauzei.

SCRISORI DIN TOATĂ LUMEA ADRESATE DUCELUI DE WINDSOR.

Un negustor filatelist din Viena a izbutit să obțină plicuri de-ale numeroaselor scrisori primite de Ducele de Windsor, din toate părțile lumii. Negustorul a mituit personalul castelului și a obținut astfel hârtiile aruncate la coș. Se plătesc prețuri enorme pentru aceste plicuri timbrate. Iată aici câteva din aceste plicuri. Unii americani se adresează ducelui cu titlul burghez de: „Domnului David Windsor”, la baronul Rotschild.

Nu faceți experiențe cu epiderma D-v!

De aceea rămâneți la „Nivea”, nu mai atuncea veți avea toată siguranța. Se înțelege, există creme și mai scumpe, însă nimic mai bun! Numai „Nivea” conține Eucerita, de aceea nu poate fi comparată „Nivea” cu nici un alt mijloc de întreținere a pielii.

CREMA NIVEA

1.

În patrulare jandarmii trebuie să fie totdeauna doi la număr.

2.

Banditul voind să smulgă arma jandarmului, e atacat pe neașteptate, de câinele polițist care a alergat în ajutorul stăpânului său.

3.

Hoțul a încercat să înlăture corpul delict și este sfâșiat de câinele ce stătea de strajă.

4.

Câinele-sentinelă nu permite cea mică mișcare celui pe care-l păzește.

IN FIECARE AN MOR APROAPE O SUTĂ DE JANDARMI ÎN LUPTA CONTRA RĂUFĂCĂTORILOR

Un RĂZBOI fără SFÂRSIT

5.

Paza corpului delict în timpul când jandarmul anchetează în altă parte.

STATISTICILE judiciare dovedesc că numărul delictelor e în continuă creștere în țara noastră.

Nu este rolul nostru să deslegăm această grea problemă. Se pare că sunt unele premize de neînlăturat, cu adânci rădăcini în structura socială care determină creșterea criminalității. În orice caz, constatăm că autoritățile au de dus un neîncetat război împotriva răufăcătorilor, și că în fiecare an mor la datorie un mare număr de jandarmi. Sunt drame sumbre, cari se petrec prin văile și dealurile depărtate de orașe, sau prin porturi, prin gări. Altă dată, cum a fost deunăzi în Gara de Est, un hoț de mărfuri a amenințat cu revolverul pe jandarmi. În portul Constanța au loc adevărate guerille cu „benzinarii”, cari golesc cisternele societăților petrolifere. Aceștia întrebuințează și ei, la cel dintâi prilej, pumnalul sau vreo armă de foc.

CĂINI POLIȚIȘTI

La țară, jandarmii sunt foarte mult ajutați, în urmăririle lor, de către câinii polițști, excelent dresați, și cari, în ultimul timp, au început să fie foarte mult apreciați de către șefii de post.

Ați văzut vreodată pe un jandarm ordonând unui asemenea câine:

— Grij!

Îl se dă de obicei în pază vreun obiect, un corp delict găsit în pădure, pe șosea, sau în vreun alt loc oareșicare dosit. Se poate întâmpla ca acel corp delict să fie prea greu de transportat, sau ca jandarmul să aibă alte motive de a nu voi să-l ridice, fiind însă obligat să plece pentru cercetări în altă parte. Ei bine, nimeni nu se mai poate atinge de acel obiect. Câinele se aruncă furios asupra individului care ar manifesta intenții

suspecte. El e în stare să sfâșie chiar pe un jandarm oarecare. Numai stăpânul său are dreptul de a ridica obiectul. (Vezi ilustrațiile No. 3 și 4). Un asemenea câine polițist poate păzi chiar doi indivizi, stând în fața lor. Delicvenții, fascinați de privirea amenințătoare a animalului, se uită drept în ochii lui și nu îndrănesc să facă cea mai mică mișcare.

În ilustrațiunea No. 5 se vede câinele polițist Rolț, al plutonierului Gheorghe Hențes, stând de strajă în dosul unei persoane. Aceasta nu îndrăznește să se întoarcă, să facă un pas, sau să miște o mână, de frică să nu-i sară câinele în ceafă.

PE UN DRUM DE ȚARĂ

Fotografia noastră, cu numărul 1, reprezintă un câine polițist, care însoțește în patrulare pe jandarmi, pe un drum de țară. Sunt interesante comentariile scurte pe cari le dau jandarmii și pe cari câinii polițști le execută cu cea mai mare punctualitate. La porunca:

— Pas!

câinele încetează să alerge și păzește rar.

— Aici!

Animalul vine imediat și se așează numai lângă piciorul stâng al jandarmului.

— Sezi!

— Culcat!

— Mort!

La această din urmă comandă, animalul se lun-

Ca să nu fie inutil obosit, câinele polițist este luat în spălare de jandarmul care pleacă cu bicicleta la o cercetare.

Un jandarm își dresază câinele să treacă o scară.

gește și nu se mai mișcă. Poți să strigi, să tragi focuri de revolver, să te culci peste dânsul, să-l îmbrâncești, sau să așezi arma peste pieptul lui și să ochești. Nu va face cea mai mică mișcare. Nici nu va tresări la sgomotul focurilor de armă.

— Liber!

Credinciosul tovarăș al jandarmilor se scoală imediat și dând bucurios din coadă, se gudură pe lângă stăpânul său. Dar acesta șoptește imediat:

— Aici!... Șezi!... Culcat!...

Comenzile se pot repeta ori de câte ori și oricât de repede. Câinele le execută cu cea mai mare precizie, atent la noua primejdie care s'a ivit. În celelalte fotografii ale noastre, cititorii vor vedea pe câinii polițiști apărând pe jandarm de atacul unui făcător de rele. (Numărul 2) individ apărut, pe neașteptate, dintr'un ascunziș.

Foarte impresionante sunt urmărirea pe cari le fac câinii polițiști, mirosind urma pașilor delicventului și conducând pe anchetator până la locul unde acesta s'a ascuns.

Ilustrațiile noastre, destul de sugestive, ne scutesc de prea multe explicații. Aceste urmăriri nu sunt totdeauna lipsite de primejdie. Mulți asemenea câini prețioși se rănesc grav, își rup picioarele, sau sunt uciși, în lupta lor vitează. Chiar zilele trecute a fost împușcat, de către niște hoți pe o șosea, în apropiere de București, unul dintre cei mai bine dresați și mai inteligenți câini de poliție ai Inspectoratului general al jandarmilor.

MORȚI LA DATORIE

Alături de câini mor la datorie și mulți jandarmi, cam o sută în fiecare an. Să povestim câteva asemenea cazuri recente, de eroism.

Era în noaptea Crăciunului. Un jandarm dela postul Simian, pe malul Dunării, fusese însărcinat să conducă pe un asasin la Turnu Severin. Drumul fiind

Câinele polițist, Vlaicu, dă de știre, prin lătrat, că a descoperit ascunzișul unui asasin.

lung și greu, s'a permis scoaterea cătușelor. La un moment dat, individul s'a aruncat nebunește în fluviu, fără să ție seamă de înălțimea malului și răceala apei. Jandarmul ar fi putut trage cu arma, fiind îndrituit la aceasta, de regulamentele militare. Totuși, voind să cruțe viața unui om și în ambiția lui de a nu fi învinuit de neatenție, s'a aruncat și el în fluviu, spre a prinde viu pe delicvent. Neavând un câine polițist pe lângă dânsul, căruia să-i ordone acest lucru, s'a expus el singur. Între valurile înghețate, s'a întins atunci o luptă disperată pe viață și pe moarte, între cei doi oameni, dintre care unul reprezenta legea, iar celălalt dușmanul societății.

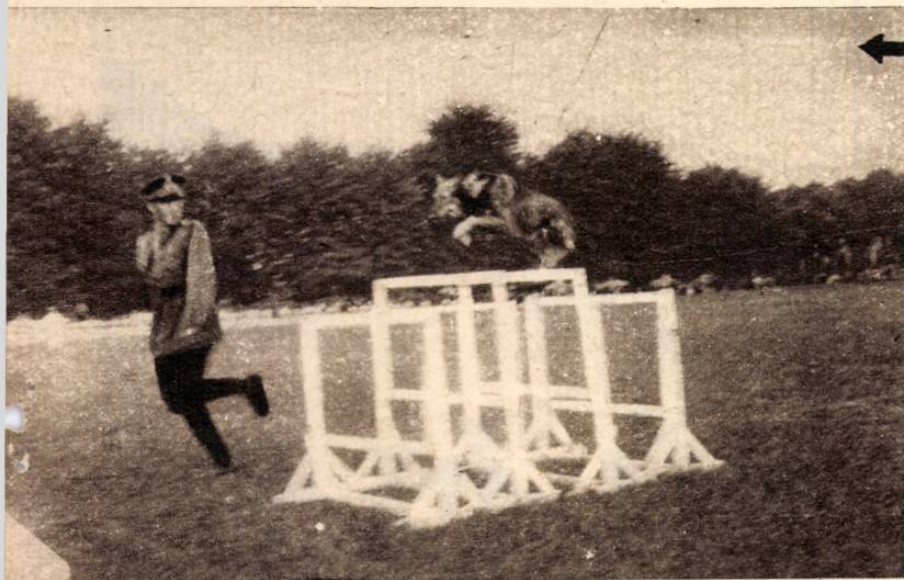
În cele din urmă, s'au înecat amândoi, cadavrele lor fiind descoperite abea după câteva zile, la o mare depărtare. Locul dramei fusese marcat doar prin cătușele găsite pe mal și cari probabil fuseseră aruncate acolo de asasin, în momentul evadării.

Tot în timpul sărbătorilor a fost ucis șeful de post, Mircea Ion, dela Cenadia, legiunea Târnava Mică. Acesta luase parte la o serbare culturală, la care fusese invitat de către directorul școlii. Cu acest prilej a fost atacat pe la spate de un rău al satului, un oareșicare Ion Bârsan, din comuna Broșteni (Târnava Mică). Jandarmul a fost doborât la pământ și înjunghiat apoi cu propria lui baionetă, după ce mai primise alte lovituri, cu un briceag, în ceafă.

De altfel, regulamentele cer ca jandarmii să nu patruleze izolați, ci totdeauna cel puțin doi. De astădată însă, șeful de post din Cenadia, fiind poftit la o serbare, a crezut că poate veni singur și această hotărâre i-a fost fatală.

Jandarmul soldat Jiteanu Nicolae, dela postul Hinova-Mehedinți, a fost ucis, în ziua de 9 Ianuarie, în luptă cu individul Papari Stanca din Roșiori, arestat pentru crimă, și pe care-l conducea la parchetul Tribunalului Mehedinți. Toți acești viteji își expun zilnic sănătatea și viața pentru a face respectate legile țării, a apăra avutul cetățenilor și a asigura liniștea acestora. Ei meritau desigur acest articol prin care se relevă meritele și sacrificiul lor eroic. Toți jandarmii citați mai sus au fost decorați „post mortem”, pentru bravura lor.

Alex. F. Mihail

O săritură frumoașă.

Câinele Rolls are un miros extra ordinar de fin, și dibăcește urma oricărui făcător de rele. Pentru meritele sale a obținut o medalie de argint pe care o poartă la sgardă.

Jandarmul va trebui să tragă focuri de armă și a ordonat câinelui să stea în poziția în care se vede.

Câinele polițist a găsit o urmă interesantă și se conduce după mirosul său.

EXPEDIȚIE DE SALVARE IN MUNȚII SCOTIEI

Două tinere alpiniste, Miss J. H. Rodger și Miss J. Mac Dougall din Dundee, au pornit într-o dificilă ascensiune în munții Scoției. Trecând 24 de ore fără ca cele două alpiniste să se fi întors, s'a format o echipă de salvare care să pornească în căutarea lor. După câteva ceasuri de căutare, le au fost găsite cățarate pe o stâncă, de unde nu mai puteau coborî.

DUCELE FACE SKI

Luându-și câteva zile de odihnă, după importantele conversațiuni pe care le-a avut cu generalul Göring, d. Mussolini a plecat să facă ski pe colinele Romei. Cu pieptul gol, în tovarășia prietenilor săi și a fiului său mai mic, Ducele practică cu plăcere frumoasele sporturi de iarnă.

SPORTIVII SE OPEREAZĂ

Fosta campioană mondială, Zdenka Koubkova, a fost supusă unei noi operații de transformare în bărbat, și o (il) vedem în fotografia noastră în sanatoriu, lângă renumitul automobilist ceh Bohumil Turek, rănit mortal cu prilejul curselor internaționale de anul trecut și supus acum unei operații pentru refacerea figurii.

LOCALNICII DIN ST. MORITZ DÂNSEAZĂ

Locuitorii originari din St. Moritz nu se mulțumesc numai să vadă mereu pe vizitatorii străini ai splendidei lor stațiuni dansând pe gheață. În fiecare Duminică după amiază, localnicii își pun costume pitorești și încep dansurile pe care le-au învățat de mici copii, fiind urmăriți, cu interes, de către străini.

funcțiunea ei respiratorie. Pe baza ultimilor cercetări științifice este fabricat

Săpunul
AU JAUNE D'OEUF 832

PURIFICA ȘI REGENEREAZĂ EPIDERMA

DE VÂNZARE LA FARMACII, DROGUERII ȘI PARFUMERII.

Savantii dermatologi...

....Sunt unanimi de acord că săpunul fabricat pe bază de gălbenuș de ou, are proprietatea de a curăța porii epidermei menținându-i

Pastile VALDA

în cutii originale

Dacă cineva strănută, să nu-i spuneți „SĂ VĂ FIE DE BINE”, ci oferiți adevăratele

Cu „Pottim” și „Mulțumesc” n'ai făcut nimic. Completează, înainte de toate, educația copilului tău, obișnuindu-l cu o îngrijire regulată și corectă a dinților: Pasta de dinți Kalodont curăță dinții radical fără a-i vătăma, împiedicând totodată formarea pietrei dăunătoare.

DOAMNELOR !

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulățiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select